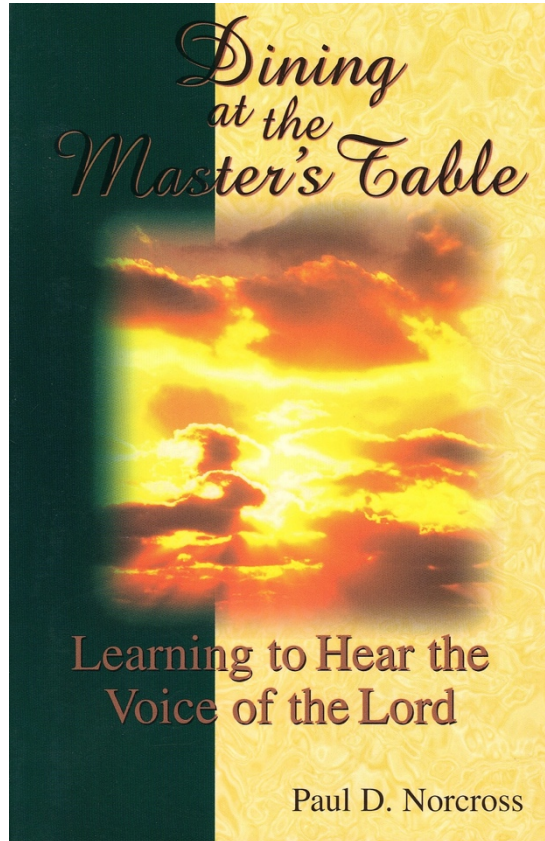

Mestarin pöydässä
aterioiminen

Miten opimme kuulemaan
Herran äänen

Copyright © 1997, 2011 by Paul D. Norcross. All rights reserved.
Originally titled: Dining at the Master's Table: Learning to Hear the Voice of the Lord
ISBN 978-0-9671353-0-4

Englanninkielisen laitoksen kustantaja
Kingdom Faith Ministries International, Inc.
PO Box 725
Charlemont MA 01339
USA
E-mail: 8kingdom8@gmail.com
Website: <https://www.KingdomFaithMinistries.Org>

Finnish Translation:

Copyright © 2020 by Heikki Pekkarinen and Paul D. Norcross. All rights reserved.

Tämän teoksen tekstin ja kuvien jäljentäminen ilman lupaa painamalla, monistamalla, skannaamalla tai muilla tavoin kielletään tekijänoikeuslain mukaisesti. Muutamien lauseiden lyhyitä lainauksia, joita käytetään yksityistä henkilökohtaista tai ryhmässä tapahtuvaa opiskelua tai kirjan tarkastelua varten, suositellaan täysin eikä lupaa tarvita sellaisissa tapauksissa.

Kaikki Raamatun paikat on lainattu 1933/38 Kirkkoraamatusta ellei toisin mainita.
Raamattu Kansalle -käännös 2014 ©

ISBN 978-952-69390-0-1

Omistuskirjoitus

Olen omistanut tämän kirjan monille opettajilleni Herrassa. Ensimmäisenä ja kaikkein suurimpana on Herrani ja Vapahtajani Jeesus Kristus, joka on yhä **Opettaja**. Hänen jälkeensä olen perinpohjaiset kiitokset velkaa vanhemmilleni, Marianille ja Edmundille, vaimolleni Ritalle ja niin monelle muulle Jumalan miehelle ja naiselle, jotka ovat rakkaudella ja kärsivällisyydellä auttaneet minua kasvamaan kuullakseni Herran äänen.

Lopuksi ja suurella ilolla omistan tämän kirjan kaikille niille, jotka syvällä kaipauksella haluavat tuntea Kuninkaan läsnäolossa Mestarin pöydän ääressä aterioitsemisen mielihyvän ja aarteen. Myötävaikuttakoon se auttaen Jumalan ihmisiä voittamaan ja tulemaan kutsutuiksi istuutumaan Herran kanssa hänen valtaistuimelleen (Ilmestyskirja 3:21).

Kiitokset

Tämä kirja on todella ollut rakkauden teko. En voi kuvitella tällaiseen projektiin ryhtymistä ilman Herran rakastavaa ohjausta ja viisautta. Hän teki työtä niin monen mainion kanssapalvelijan elämässä. Ilman heidän viisaita neuvojan ja ahkeria ponnistelujaan oikolukemisessa, arvioimisessa ja tukemisessa, tätä kirjaa ei olisi voitu kirjoittaa. Herramme Jeesus Kristus, meidän Kuninkaamme, palkitkoon heitä kaikkia yltäkylläisesti.

Sisällysluettelo

Esipuhe.....	1
Johdanto	2
OSA I Jeesus koputtaa – Avaatko oven?	8
1. Miten minä opin kuulemaan Herran äänen.....	9
2. Miten Herra voi rakentaa seurakuntaansa teidän kauttanne	16
3. Vastalääke haalealle seurakunnalle.....	23
4. Hänessä pysyminen: Miten tarkistat pulssisi	34
OSA II Syö mannaa Herran pöydässä	38
5. Haluaisitko lisää mannaa, poika?.....	39
6. Elämän leivän syöminen: miten Herraa palvellaan	47
7. Kasva luottamuksessa hänen ääneensä	59
8. Parhaiksi ystäviksi tuleminen Herran kanssa.....	71
OSA III Herra tuntee tien.....	77
9. Harhautus vastaan ilmestys: miten ero huomataan	78
10. Miten uskovat voivat tulla demonisoiduksi?	88
11. Herran tie	95
12. Kymmenen Pyhän Hengen oppituntia	109
Kirjoittaja	113
Loppuviitteet.....	114

Esipuhe

Kristinusko ei ole kokoelma sääntöjä ja oppeja, vaan totuuden ja rakkauden täyteinen elävä suhde meidän Isämme, hänen Poikansa, meidän Herramme ja Pyhän Hengen kanssa. Meidän Herramme suuri halu on olla läheisessä yhteydessä hänen seurakuntansa jokaisen miehen, naisen ja lapsen kanssa.

Paul näyttää raamatullisia totuuksia meidän suhteestamme Herran kanssa ja hänen äänensä kuulemisesta tässä kirjassa *Mestarin pöydässä aterioiminen; Miten opimme kuulemaan Herran äänen*. Lisäksi hän käyttää omia kokemuksiaan kuvatakseen näiden totuuksien käytännöllistä luonnetta ja auttaakseen kristittyjä oppimaan Herran äänen kuulemisen, että he oppisivat tuntemaan hänen suunnitelmansa heidän elämäänsä varten sekä näkemään oman paikkansa Kristuksen ruumiissa.

Kuten kaikissa Hengen asioissa yleensä, ihmisen liha tahtoo taistella näidenkin sivujen sisältämää opetusta vastaan. Liha tahtoo sanoa, ”se on liian helppoa ollakseen totta”, tai ”minä en ole vielä tarpeeksi hyvä”. Herra kuitenkin haluaa läheistä yhteyttä hänen ihmistensä kanssa ja sellainen yhteys on kaikkien heidän saatavilla. *Mestarin pöydässä aterioiminen* on yksinkertainen, piristävä ja rohkaiseva kirja niille, jotka haluavat vaeltaa Herran kanssa ja nauttia hänen läsnäolostaan elämässään. Ei ole mitään oikotietä, kuten tämän kirjan sivuilla paljastetaan, mutta ei ole myöskään mitään, jota voisi verrata siihen mielihyvään, jonka kokee hänen seurassaan hänen pöytänsä ääressä.

Steve Strzepek

Johdanto

Mutsuko Yoneda ei voinut jättää huomioimatta Herran ääntä enää yhtään pidempään. Kolmen kuukauden ajan Herra oli yllyttänyt häntä pakenemaan kaupungista ja menemään kukkuloille. Hän tunsi hengessään Herran hellittämättömyyden niin voimakkaana, että hän tiesi, ettei voinut enää viivyttellä. Mutsuko pakkasi lapsensa ja tavaransa ja kertoi työnantajalleen, joka oli hänen kälynsä, mitä Herra oli sanonut. Samana iltana hän löysi yöpymispaikan kaukana vuoristossa. Seuraavana aamuna Hiroshiman kaupunkia ei ollut enääⁱ.

Herran ääneen luottaminen

Mutsuko oli oppinut luottamaan Herran ääneen. Hän oli rakentanut suhteensa Herraan sellaiseksi, että hän tunnisti Herran äänen ja päätti totella sitä. Hiroshimassa oli muitakin kristittyjä. Herra ei katso henkilöön (Roomalaiskirje 2:11; Efesolaiskirje 6:9). Hän yritti varmasti päästä yhteyteen jokaisen lapsensa kanssa. Jotkut heistä eivät kuulleet.

Sananlaskut 3:5 & 6

Turvaa (*luota*) Herraan kaikesta sydämestäsi äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi.
6. Tunne hänet kaikilla teilläsi, niin hän sinun polkusi tasoittaa.

Sana ”turvaa” sisältää merkityksen ”uskoutua”. Kun me uskoudumme Herralle, me jaamme sydämemme hänen kanssaan. Meidän täytyy haluta kuunnella Herraa, että hän voisi tasoittaa meidän polkumme eli ohjata meitä. Monet kristityt vievät huolensa Herralle, mutta heidän musertavat ennakkoluulonsa hukuttavat Herran ohjeen, neuvon ja opetuksen.

Keskittyminen omiin ajatuksiin Herran ylistämisen asemasta ongelmien keskellä tuottaa aneemisia tuloksia. Itsekuormitettu sydän rukoilee ongelmaa, kun taas ylistyksellä kuormitettu sydän ylistää jatkuvasti Jumalaa hänen ratkaisujensa vuoksi ja saa tuloksia. Sydän, joka hautoo ongelmia arvostaa niitä enemmän kuin Jumalaa, enemmän kuin hänen kykyänsä ratkaista ongelmat. Toisaalta ylistävä sydän on nöyrä sydän. Jumala vastustaa ylpeyttä. Hänen armonsa menee nöyrylle (I Pietarin kirje 5:5 ja 6). Jumala antaa armoansa enemmän niille ihmisille, jotka tulevat hänen eteensä hänen standardinsa mukaisesti (kiitos ja ylistys) kuin niille, jotka tulevat hänen eteensä oman standardinsa mukaisesti (itsekeskeisyys ja kiittämättömyys). Älkää nyt ymmärtäkö tätä väärin – Jumala kuulee omiensa huudot! On vain niin, että hänen äänensä ja rakastava yhteytensä kykenevät tunkeutumaan vain ylistyksen valmistamiin sydämiin.

Miten kristitty voi siis alkaa rakentaa omaa suhdettaan Herraan sellaiseksi, että hän oppii, miten Herra työskentelee hänen hengessään? Apostoli Paavali teki sen viettämällä ensimmäiset kolme vuotta kääntymyksensä jälkeen ”yksin” Herran kanssa Arabiassa. Jeesus Kristus oppi 40 erämaassa viettämänsä päivän aikana, miten meidän Isämme työskenteli hänessä. Herra opettaa meille keinot, kun me opimme lähestymään häntä.

Lähestyä Herraa

Paras tietämäni tapa alkaa lähestyä Herraa on viettää päivittäin aikaa ylistäen ja kunnioittaen Isää. Kun sinä tulet uskollisesti hänen eteensä, hämmästyit siitä, miten sinun yhteytesi Jeesukseen syvenee ja miten paljon ohjeita hän tarjoaa sinulle.

Psalmi 100:4

Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten.
Ylistäkää häntä, kiittäkää hänen nimeänsä.

Hänen porttinsa ja esikartanonsa viittaavat siihen temppelin pyhimpään osaan, missä Jumala asui Vanhan Testamentin aikana.

Kerran vuodessa ylimmäinen pappi meni sisälle kaikkein pyhimpään keskustellakseen Jumalan kanssa. Jos ylipappi meni sinne epäpuhtaana ja synnissä, hän ei voinut jäädä eloon. Silloin hän olisi kuollut. Tänä päivänä, sen seurauksena, että me tunnustamme Jeesuksen Herraksi¹, me olemme hänen asumuksensa² ja me pääsemme hänen puheilleen. Me emme kuitenkaan usein pääse läheiseen yhteyteen hänen kanssaan ellemme ensin kiitä ja ylistä häntä ja tee parannusta synneistämme.

Meidän uhrimme tänä päivänä on huuliemme ylistys³. Kiitollisesta sydäimestä tuleva ylistys avaa pääsyn Herran yhteyteen. Hän tulee puhumaan suuria määriä meidän henkemme hiljaisessa kunnioituksen täyteisessä rauhassa. Matteuksen 7:18 – 25 sisältävät selventäviä totuuksia kristityille, jotka eivät ole oppineet kuulemaan Herramme Jeesuksen ja taivaallisen Isämme ääntä.

Matteus 7:21 – 25

Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.

22. Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?'

23. Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät!'

24. Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi.

25. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu.

Ajan viettäminen Herran kanssa

Miten me aiomme kuulla hänen puheensa ja tehdä hänen tahtonsa, jos me emme käytä aikaa hänen huuliensa lähellä? Miten me aiomme tuntea hänet (kirjaimellisesti tuntea kokemukseräisesti), jotta hän ei voisi sanoa ”minä en ole koskaan tuntenut teitä” – se on, minulla ei koskaan ollut aktiivista ja kestävästä suhdetta teidän kanssanne – jos me emme käytä säännöllisesti aikaa Mestarin pöydässä aterioimiseen?

¹ Roomalaiskirje 10:9 & 10 – Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut;

10. sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

² I Korinttolaiskirje 6:19 – Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat?

Efesolaiskirje 2:21 & 22 – jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; 22. ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.

³ Hebrealaiskirje 13:15 – Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistävät.

I Pietarin kirje 2:9 – Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa;

Apostolien tekojen 3. luvussa sama inspiroitu ajatus on ilmaistu Pietarin vastauksessa Israelin miehille, jotka ihmettelivät halvaantuneen miehen parantamista Kauniin portin pielessä.

Apostolien teot 3:19 – 24

19. Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois,
20. **että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämäärätty, Kristuksen Jeesuksen.**
21. Taivaan piti omistaman hänet **niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan**, mistä Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhään profeettainsa suun kautta.
22. Sillä Mooses on sanonut: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Herra Jumala on teille herättävä veljienne joukosta; **häntä kuuluu kaikessa, mitä hän teille puhuu.**
23. **Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.'**
24. Ja kaikki profeetat Samuelista alkaen ja kaikki järjestään, jotka puhuneet ovat, ovat myös ennustaneet näitä päiviä.

Aina kun minä luin näitä Pietarin puheen jakeita, minulla oli tapana olettaa, että ne kaikki toteutuivat Jeesuksen maanpäällisen elämän aikana jo ennen helluntaita. Mutta pankaapa merkille, miten jakeessa 21 viitataan **kaiken kohdalleen asettamiseen (apokatastasis – tarkoittaa ennallistaaⁱⁱ)**. Koska tämä ennallistaminen ei ole vielä tapahtunut, näiden jakeiden toteutuminen Apostolien tekojen 3. luvussa on edelleen käynnissä vielä tänäkin päivänä. Minun pointtini on tämä – Jeesus yhä puhuu uskoville tänään, ja meidän pitää kuulla hänen äänensä tänään. Meidän pitää kuulla kaikki asiat, mitä tahansa hän meille sanookin *tänään*, ei ainoastaan niitä sanoja, jotka ovat Raamatussa.

Ilmestyskirja 3:20

Katso, minä seison ovella ja kolkutan; **jos joku kuulee minun ääneni** ja avaa oven, **niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen [seurustelen] hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.**

Olet ehkä tuntenut tämän Herran äänen kuuntelemista koskevan totuuden ja olet aikaisemmin henkilökohtaisesti nähnyt sen uskollisesta soveltamisesta syntyvät hyödyt, mutta sen palo on jotenkin sammunut. Rutiinit ja kiireiset aikataulut, joita kohtaat, vastustavat ajan käyttämistä kahdestaan Herran kanssa. Tietenkin ne vastustavat! Saatana yrittää pitää siitä huolen. No mitä sinä voit sitten tehdä sen hyväksi?

Sinä voit sytyttää tulen Herran avulla

Kylmällä säällä ensimmäiseksi heti herättyäni menen usein pohjakerrokseen ja sytytän uudelleen tulen uuniin. Yöllä hiilet ovat palaneet melkein loppuun, ja minun on lisättävä uusia polttopuita. Mutta joskus, ennen kuin uudet puut sytyvät, minun on ensin lapioitava vanhat tuhkat pois ja käytettävä kuivia sytykkeitä. Voin joutua puhaltamaan hiiliin saadakseni ne leimahtamaan liekkiin, jotta sytykkeet syttyisivät. Toisin sanoen minun on tehtävä työtä saadakseni liekit näkyviin. Ne muutamat jäljelle jääneet hehkuvat hiilet eivät tuota paljon lämpöä.

Meidän on tehtävä työtä Herran kanssa joka päivä pitääksemme tulemme palavana. Joillakin meistä menee koko päivä kylmän uunin kanssa ennen kuin lopulta tajuaamme syyn siihen, miksi Herra tuntuu olevan niin kaukana.

Jotkut lisäävät päälleen puhelinsoittojen villapaitoja hengellisille uskotuilleen. Toiset tömistelevät jalkojaan todeten, että heidän hengellinen lämpötilansa on laskussa. He yrittävät hieroa rivakasti hengellisen kylmyyden käsivarsistaan lukemalla lukemattomia todistuksia tai yrittävät lämmitellä jonkun toisen tulen ääressä osallistumalla loputtomiin seminaareihin. He näkevät hengityksensä huuruavan ja ihmettelevät, minne Herran tuli meni – kaikki vain siksi, että he unohtivat sytyttää tulen omaan tulisijaansa joka aamu hänen kanssaan.

Saadaksemme liekit näkyviin meidän on käytettävä hyvää puuta, jota on kuivatettu nöyrällä synnin tunnustuksella (I Johanneksen kirje 1:9), joka on pantu ylistyksen ja kunnioituksen sytykkeiden päälle. Meidän on puhallettava liekkeihin – ehkä vienosti, ehkäpä kiihkeästi – Herran ohjeiden mukaan, ja sitten meidän on virkistettävä itseämme hänen liekkinsä lämmössä, kun tuli syttyy. Eikö olekin outoa, että minun on lämmitettävä uunini uudelleen joka aamu, jos haluan pysyä lämpimänä koko päivän. Jeesus teki niin. Eikö meidänkin pitäisi?

Markus 1:35

Ja varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, hän nousi, lähti ulos ja meni autioon paikkaan; ja siellä hän rukoili.

Jumala ei kaada sinua kumoon kertoakseen sinulle asioita, jotka hän on varannut sinun tulisijasi hiljaista lämpöä varten. Hän ei huutanut Moosekselle tai Aabrahamille tai Samuelille. Huutamisen asemasta hän herätti Mooseksen huomion palavalla pensaalla. Mooses riisui kenkensä ja oli tarkkana. Aabraham olisi voinut jäädä Harraniin perhebisneksen mukavuuteen ja Samuel olisi voinut kääntää kylkeä ja nukahtaa uudelleen joka kerta, kun hän kuuli Herran äänen. Ananias olisi voinut jatkaa omien asioidensa huolehtimista ja jättää huomiotta Herran viesti mennä parantamaan tuleva apostoli Paavali. Mutsuko Yoneda ei vain sattumalta herännyt eräänä aamuna kuullakseen Herran puhuvan hänelle.

Kaikki nämä ihmiset olivat rakentaneet jatkuvan suhteen Herran kanssa tekemällä hänestä heidän parhaan ystävänsä. Tekemällä niin he olivat oppineet luottamaan hänen ääneensä. Sellaista luottamusta ei rakenneta satunnaisilla käynneillä Herran luona. Luottamus tulee suhteesta, joka on rakennettu usein toistuvien sydäimestä sydämeen tapahtuneiden uskoutumisten varaan. Miksi emme kävisi Jeesuksen tulen ääressä useammin?

Herran tunteminen

Johannes 10:27

Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.

Sanan ”tunnen” tässä Johanneksen 10:27 on sama sana kuin Matteuksen 7:23. Se tarkoittaa *tuntea kokemukseräisesti*. Se on *olla tiiviissä suhteessa*. Niillä, jotka eivät tunne Ylipaimenen ääntä, ei ole riittävän kehittyntä suhdetta hänen kanssaan. Silloin yleinen tulos on tuli, joka palaa matalalla intensiteetillä – haaleita hiiliä. Lammasten on kuultava Paimenen ääni.

Meitä kaikkia vietellään liian kiireisillä elämäntavoilla; sellaisilla, jotka vievät Mestarin henkilökohtaisen ajan meidän kanssamme. Me kaipaamme hänen henkilökohtaisen neuvonsa lämpöä hänen sydämensä tulisijan ääressä. Me haluaisimme syödä täyden aterian hänen pöytänsä ääressä, mutta sen asemasta, jos ylipäättänsä istuudumme aterialle, se on vain välipala.

Jumala ei valmista tulta meidän puolestamme – se on meidän joka-aamuinen tehtävämme. Mutta millainen ilo onkaan viettää aikaa kahdestaan hänen kanssaan hänen läsnäolossaan, kun hän tekee meidät kykeneviksi ottamaan pienet hiilemme ja puhaltamaan ne päivittäiseksi hengelliseksi rovioksi. Sanat, jotka hän jakaa takkansa ääressä, sisältävät ilmestyksen sanoja, joita me tarvitsemme rakentaaksemme hänen seurakuntaansa, jota tuonelan portit eivät voita (Matteus 16:13 – 19). Tällä tavalla me saamme ilmestysmannamme jokaista päivää varten. Näin me kasvamme häneen – aterioimalla hänen pöytänsä ääressä hänen tulisijansa vieressä.

Jatkakoon Jumala hänen Poikansa ilmestämistä teissä joka päivä, kun te lähestytte häntä ylistyksessä ja kunnioituksessa oppiaksenne hänen äänensä luotettavuuden hengessä.

Vastuu Herralle

Kenenkään ei ole yksinään mahdollista kantaa tällaisten asioiden opettamisen taakkaa ja vastuuta ilman Herralta tulevaa erityistä ohjausta. Sanoman väärinymmärtämisen seuraukset ovat kriittiset sekä lukijalle että tekijälle, jos yksikin henkilö vahingoittuu vaelluksessaan Herran edessä. Tämä on suurin huolenaiheeni esittäessäni tätä materiaalia Jumalan ihmisille. Kaikki me ikävöimme päästä lähemmäksi meidän Herraamme ja Vapahtajaamme kuullaksemme hänen kehotuksensa lohdutusta, hänen opastustansa ja hänen nuhteluansa kärsivällisenä isona veljenä, esirukoilijana, herrana ja tuomarina.

Ja kuitenkin joillekin hänen lapsistaan käsite tai todellisuus läheisestä suhteesta Mestarin kanssa voi olla hämärä. Kanssauskovan Herralta saaman ilmestyksen synnyttämässä innostuksessa on tilaa sille, että kuulija loukkaantuu – ”Miksi Herra ei puhu minulle tuolla tavalla?” Vastaus ei ole jumalallisessa suosikkijärjestyksessä, sillä Jumalalla ei ole suosikkeja. Vastaus on tulisijassa palavassa tulella. Pyhä Henki auttaa teitä valmistamaan sen, kun te liitätte itsenne häneen.

On esitettävä kuitenkin yksi varoitus liittyen tähän prosessiin siitä, miten Herran ääntä opitaan kuuntelemaan: **älkää ottako toisen henkilön kokemusta standardina itsellenne!** Olen näissä luvuissa esittänyt oppina asioita Raamatusta parhaan kykyni ja ymmärrykseni mukaan niin kuin Herra on minua ohjannut. Vaikka olen varma opista ja minulla on syvä jatkuva pyrkimys kasvaa hänessä edelleen, minun kokemukseni ja toisten ihmisten kokemukset, joita on esitetty tässä kirjassa, on nähtävä vain esimerkkeinä tai kuvauksina eikä oppina. Oppi ja kokemus eivät saa koskaan mennä sekaisin keskenään, sillä oletus, että Herra toimii teidän kanssanne täsmälleen samalla tavalla kuin jonkun toisen henkilön kanssa, on nopea reitti hengelliseen turhautumiseen. Antakaa Pyhän Hengen ohjata teitä. Sitä varten hänet on lähetetty.

Toiseksi tässä on syytä huomioida vielä, miten Jumala päättää kommunikoida ihmistensä kanssa. Ilmestys tulee monella eri tavalla. Joillekin Herra kommunikoi kaikkein tehokkaimmin näkyjen ja unien kautta. Jotkut toteavat, että he saavat ilmestystä useimmiten ajaessaan autoa yksin, tai jopa ollessaan suihkussa. Jotkut näkevät selviä kuvia, kun taas toiset ovat oppineet, että ilmestys tulee heille sisäisenä tietämisenä, varmuutena hengessä. Vielä toisille ilmestys tulee sisäisenä kuulemisena, ja toisille, ehkä harvemmin, se on heidän ulkopuoleltaan tuleva kuultavissa oleva ääni.

Tämä kirja ei ole luettelo niistä lukemattomista keinoista, joilla Jumala haluaa kommunikoida ja kommunikoi omien ihmistensä kanssa tänä päivänä. Tämä on pikemminkin kirja siitä, että uskollisesti saavutaan sovittuihin tapaamisiin Mestarin kanssa, ja että niin tekemällä opitaan nauttimaan aterioinnista läheisessä yhteydessä hänen pöytänsä ääressä. Niihin siunauksiin, jotka on varastoitu sellaisista tapaamisista Herran kanssa, sisältyy paljon läheisempiä

kommunikointi Herran kanssa kuulemalla hänen äänensä. Sen tähden tämä kirja ei ole esitys Herran kyvystä ja kapasiteetista kommunikoida näennäisesti satunnaisiin aikoihin ja erilaisilla tavoilla tunkeutuen silloin tällöin teidän kiireisen elämäntapanne keskelle. Sen sijaan tämä on kirja elämäntavan kehittämisestä **hänessä**; sellaisen elämäntavan, joka fokusoituu uskolliseen ja säännölliseen saapumiseen hänen läsnäoloonsa ja siihen ilmestysmannan yltäkylläisyyteen, joka sieltä virtaa. Tämä on kirja pyrkimyksestä päästä suhteeseen Herran kanssa eikä pyrkimyksestä saada vain jokin kokemus.

Siunatkoon Jumala teitä yltäkylläisesti, kun luette ja harkitsette hänen tämän kirjan sivujen takana olevaa sydäntään. Minun palava haluni on, että tämä kirja auttaa vahvistamaan teidän yhteytenne syvyyttä **häneen**, joka jatkuvasti koputtaa teidän ovelle, joka suurella kaipauksella haluaa istuutua teidän kanssanne pöytänsä ääreen ja jakaa elämänsä syviä salaisuuksia ja näkyjä teidän kanssanne.

OSA I Jeesus koputtaa – Avaatko oven?

1. Miten minä opin kuulemaan Herran äänen

Rita ja minä olimme juuri menneet naimisiin eräänä ihastuttavan kauniina päivänä Vermontin osavaltiossa joulukuun loppupuolella. Muutaman yhteisen viikon jälkeen Rita palasi sairaanhoito-oppilaitokseen kevätlukukaudeksi ja minä jatkoin koulutustani laivastossa. Keväällä sain komennuksen toimia tykistöupseerina eräällä fregatilla. Rita liittyi seuraani Norfolkissa, Virginiassa aloittaaksemme toukokuussa uudelleen yhdessä elämämme avioliitossa. Niin me luulimme.

Kesäkuun alussa laiva oli aikataulutettu lähtemään Välimerelle kuudeksi kuukaudeksi. Me rukoilimme, kunnes kasvomme sinertyivät, että laiva pysyisi satamassa. Määrättyinä päivinä laiva kuitenkin lipui laituristaan ja höyrysi sataman kanaalia pitkin ajaksi, joka tuntui vastanaineista iäisyydeltä.

Kului muutamia erityisen pitkiä työpäiviä 20 miehen osastoni kanssa. Sen lisäksi yöllisiä vahtivuorojani komentosillalla. Silloin minusta tuntui, että kuolisin hengellisesti, jos en alkaisi pitää laivalla Raamattukokouksia. Pyysin Jumalalta yhtä henkilöä, jolle voisin jakaa sanaa sinä päivänä. Sinä iltapäivänä eräs nuori merisotilas, joka oli alipursimies, ja minä juttelimme palvelukseni aikana laivan komentokeskuksessa. Hän oli innostunut siitä, mitä Herra voisi opettaa hänelle, ja me sovimme ajan illalla kahden päivän kuluttua jakaaksemme Jumalan sanaa vapaa-ajallamme.

Hetki tuli, enkä ollut nähnyt väliin jääneiden päivien aikana ”Hiirtä”, niin kuin miehistö häntä nimitti. Viisi minuuttia sopimamme ajan jälkeen hän ei ollut vielä tullut ja minä aloin ihmetellä, tuliksiko hän ollenkaan. Pieneen tykistötoimistoon ahtautuneena aloin lukea Raamattuani. Pian ovelle koputettiin ja sisään astui Hiiri ja eräs ystävä, jolle hän oli todistanut ensikeskustelumme jälkeen. Ensimmäinen kokouksemme alkoi. Seuraavan vuoden loppuun mennessä Herra oli rakentanut tästä aloituksesta kolme aktiivista kokousta, joihin kuului yli 30 mainiota uskovaa.

Se ei ollut pelkkää ruusuilla tanssimista. Työ oli vaativaa ja venyi usein yli 20 tuntiseksi päiviksi, seitsemän päivää viikossa. Jokaisella kokoukseen osallistuvalla henkilöllä oli kellon ympäri työtä tehtävänä. Kokousaikojen sopiminen oli mahdotonta, ja minä opin nopeasti kysymään Herralta kunkin kokouksen lopussa, milloin seuraava kokous pidetään. Hän aina antoi vastauksen ja aina se oli sellaisella hetkellä, että kaikki voivat osallistua. Joskus meillä oli vain yksi kokous viikossa. Toisinaan meillä oli neljä tai viisi. Mutta kun kysyttiin, Herra aina toimitti vastauksen. Minä opin kantapään kautta, että häneltä kysyminen on aina hedelmällistä. Omin päin päättäminen tuotti parhaimmillaan vain marginaalisia tuloksia.

Hänen äänensä kuuleminen

Eräs yö oli erityisen mieleenpainuva. Lopetin vahtivuoroni komentosillalla keskiyön aikaan, mutten kyennyt vielä nukkumaan. Olin liian virkeä neljä tuntia kestäneestä lähes keskeytymättömästä kielillä puhumisesta tehdessäni tehtäviäni. Siihen aikaan merellä oli usein rauhallista, kun lähellä ei ollut muita laivoja. Oli helppoa puhua Jumalalle täydellisesti ylistäen, kielillä puhuen ja rukoilla alemmilla kansilla Kristuksessa olevien veljieni puolesta. Vapauduttuani vahtivuorosta menin kävelemään laivan ylemmille kansille ja keskustelemaan Herran kanssa ennen nukkumaan menoa.

Minä löysin pollarin ja istuuduin sen päälle. Pollarit ovat putkimaisia pullistumia, jotka nousevat esiin pareittain kannen läpi. Ne on päällystetty teräslevyllä ja ne ovat noin 60 cm

korkeita. Kiinnitysköydet kiinnitetään niihin, kun laiva sidotaan laituriin. Pollarit on sijoitettu laivojen reelinkien viereen, ja ne toimivat täydellisinä istuimina ohi lipuvan meren katselemiseen. Merellä oltaessa pollarin päällä istuminen on kuin itämainen tapa istua tammen alla – se on rauhallinen paikka pohtia asioita muuten niin kiireisen ympäristön keskellä.

Vaikka laivalla oli nyt useita muita uudestisyntyneitä miehistön jäseniä ja toinen upseeri, siellä ei ollut ketään, jonka luo olisin voinut mennä pyytämään hengellistä neuvoa. Mutta istuessani pollarin päällä sinä yönä, minä opin jotakin, mitä en ikinä unohda.

Aloin vuodattaa sydäntäni Jumalalle. Minä kaipasın Ritaa ja olin väsynyt useasta viikosta merillä. Olin kiitollinen, mutta aloin uupua. Tuolla hetkellä keskustellessani Jumalan kanssa sisäinen ääni kehotti minua katsomaan ylös tähtiin. Ne olivat kauniita ja kuu oli kirkkaampi kuin koskaan aikaisemmin. Silloin Herra sanoi hiljaisella sisäisellä äänellä, josta tiesin, ettei se tullut omista ajatuksistani: ”Paul, näetkö nuo tähdet tuolla ylhäällä? Näetkö kuun?” Minä hengähdin ja silloin hän sanoi: ”Minä laitoin ne sinne ylös sinua varten.”

Silloin minun sydämeni sulı. Näin Jumala vakuutti minulle, että hän oli aina vierelläni ja että elämäni oli hänelle tärkeä. Tiesin Psalmin 19:1 – 6 perusteella, että tähdet ja planeetat olivat paikoillaan erityisesti näyttääkseen Jumalan tekoja. En ollut kuitenkaan ajatellut, miten erityisiä ne olivat minulle ja kaikille Jumalan lapsille.

Mutta mikä vielä tärkeämpää, se oli ensimmäinen kerta, kun tunnistin selvästi Herran äänen puhuvan minulle. Vaikka minä vietänkin nyt aikaa joka päivä Herran kanssa ja arvostan hänen puhettaan minulle juuri yhtä paljon kuin sinä yönä, tämä tapaus on tähän päivään asti säilynyt arvokkaimpana muistutuksena Jumalan rakkaudesta minua kohtaan. Matteuksen 10:30 ja Luukkaan 12:7 kirjoitukset kertovat, että Isä on laskenut päämme kaikki hiuksetkin. Voiko hän sitten olla yhtään vähemmän kiinnostunut sekä sydämesi iloista että taakoista?

Psalmi 139:1 – 10

Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minut.

2. Istunpa minä tahi nousen, sinä sen tiedät; sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa.

3. Käynpä tahi makaan, sinä sen havaitset, **ja kaikki minun tieni ovat sinulle tutut.**

4. **Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni, jota sinä, Herra, et täysin tunne.**

5. Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa ja laskenut kätesi minun päälleni.

6. Senkaltainen tieto on minulle ylen ihmeellinen, ylen korkea käsittääkseni sen.

7. **Minne minä voisin mennä, kussa ei sinun Henkesi olisi, minne paeta sinun kasvojesi edestä?**

8. **Jos minä taivaaseen nousisin, niin sinä olet siellä; jos minä tuonelaan vuoteeni tekisin, niin katso, sinä olet siellä.**

9. Jos minä kohoaisin aamuruskon siivillä ja asettuisin asumaan meren ääriin,

10. sielläkin sinun kätesi minua taluttaisi, sinun oikea kätesi tarttuisi minuun.

Rukouksen vaikutus

Minä opin, että rukous jopa kuolleiden esineiden puolesta toimii! Minun edeltäjälläni tykistöosaston johtajana oli lempinimi – Luutnantti Pumklik. Usein, kun 5 tuuman tykki laukaistiin, eräs mikrokytkin petti, eikä ammus lähtenytäkään putkesta. Kun kaikki odottivat tykin laukeavan valtavalla pamauksella ”pum” kuuluikin vain pieni kilaus ”klik”. Siitä lähtien kun alus oli laskettu vesille, sillä oli ammuttu harjoituskilpa-ammunnoissa vain 60 – 70 osumaa

sadasta. Kun aloitin tässä tehtävässä, sama tulenjohto- ja tuliasemahenkilöstö oli edelleen tehtävissään. Asia, jonka tein kuitenkin toisin: minä rukoilin.

Ollessani ylhäällä taisteluasemassa, tykistön tulenjohtokeskuksessa, minä kykenin katsomaan alhaalla kannella olevaa eteenpäin osoittavaa tykkiasemaa ja puhumaan kielillä sen puolesta, että systeemi toimisi oikein ja että amukset osuisivat maaliinsa. Meidän tuloksemme nousivat. Joka kerran alettua rukoilla, kun kilpailimme laivaston vuosittaisissa harjoituksissa, meidän pistemäärämme oli 95 – melkein täydellinen. Ainoa ero oli rukous ja Jumalan siunaus.

Kului vuosia ennekuin täysin tunnistin rukouksen vaikutuksen. Olin silloin reservin komentajakapteeni ja minut oli määrätty vuosittain pidettävissä kertausharjoituksissa kahden viikon ajaksi Atlantin laivaston esikuntaan. Tämä sattui olemaan se toimisto, missä säilytettiin kaikkien itärannikon laivojen kilpaharjoitusten tulokset. Ollessani siellä otin esille vanhan laivani tulokset. Merkinnät vahvistivat aikaisemmat matalat tulokset sekä korkeat tulokset palvellessani laivalla. Hämmästykseni näin, että jätettyäni laivan, kun menin uusiin tehtäviin, tulokset olivat pudonneet takaisin samoihin alhaisiin lukemiin. Tämä tapahtui useita vuosia myöhemmin eikä tämä tykkiasema suoriutunut koskaan enää uudelleen yhtä hyvin kuin se oli suoriutunut rukouksen vaikutuksesta. Opin kuitenkin luottamaan Herran apuun yhä enemmän.

Kuuliaisena Herralle

Lopulta laivalle tuli uusi komentaja. Siinä vaiheessa olin siirtynyt uuteen tehtävään laivalla, mutta kokoukset kasvoivat edelleen. Nyt miehistön jäsenten keskuudessa oli tapahtunut riittävästi ihmeitä – parantumisia; entiset huumeiden käyttäjät olivat kääntyneet Herran puoleen ja luopuneet aikaisemmista tavoistaan, laiskoista työntekijöistä oli tullut mallialiupeereita jne. – niin että se tiedettiin hyvin kautta koko laivan. Edellinen komentaja oli mainio mies, joka tuki kokouksia vahvasti, kun näki niiden tulokset. Hän jopa osallistui kerran jumalanpalvelukseen ja poistui kyöneleet silmissään.

Kun uusi komentaja ilmoittautui palvelukseen laivalla, asiat muuttuivat lähes välittömästi. Uusi kapteeni (*Suomessa kommodori; suom. huom.*) käski pian minua lopettamaan kristillisten kokousten pitämisen laivallaan, joten vein ne ”maan alle”.

Eräänä yönä minut kutsuttiin neljältä aamuyöllä hänen omaan hyttiinsä keskustelemaan jostakin naurettavan merkityksettömästä ongelmasta. Sitten hän paljasti kutsun varsinaisen syyn. Hän kertoi minulle, että kristillisten kokousten pitäminen ilman hänen lupaansa ja muulloin kuin sunnuntaisin oli laitonta. Miten uskalsin pitää kokouksia hänen selvien määräystensä vastaisesti! Uhattuaan minua sota oikeudella selvän käskyn tottelematta jättämisestä hän haastoi minut pilkkaavalla loppukomentilla: ”Miksette kysy Jumalaltanne, ettekö voisi pitää kokouksia sunnuntaisin niin kuin kaikki muut maailmassa tekevät?” Sanoin, että kysyisin varmasti ja poistu in hänen hytistään. Taakse poistu!

Jumalaa ei pilkata

Jälleen ulos pollarille. En kyennyt nukkumaan ja minusta tuntui kuin vatsani olisi revitty auki. Masentuneena ja lannistuneena huusin Herralle pimeässä. Katsoin keula-aallon himmeää valkoista hehkua, kun se huuhtoutui taakse laivan sivulla. Kuunneltuaan minua kärsivällisesti Herra alkoi puhua minulle. Hänen hiljainen sisäinen äänensä vakuutti minulle: ”Minä vahvistan ja vyötän sinut, eikä minua pilkata.”

Kaksi iltaa myöhemmin näin kapteenin tuolissaan komentosillalla. Tiesin, että minun piti kertoa hänelle ne sanat, jotka Herra oli sanonut minulle. Ruorihytissä oli pimeää. Sanoin: ”Anteeksi herra kapteeni.” ”Mitä asiaa teillä on luutnantti Norcross?” hän vastasi. Kerroin hänelle, että olin tehnyt niin kuin hän oli käskenyt ja kysynyt Herralta, miksi en voisi pitää kokouksia vain sunnuntaisin niin kuin minun hänen mielestään pitäisi tehdä. Sitten sanoin: ”Tämä on, mitä Herra sanoi minulle: ’Minä vahvistan ja vyötän sinut, eikä minua pilkata.’” Kapteeni nousi tuolistaan. Silloin näin tämän muutoin niin ylpeän miehen nöyrempanä kuin koskaan, kun hän sanoi hämmästyneenä: ”Sanoiko Herra tuon teille?” Jatkoin kristillisten kokousten pitämistä laivalla ilman jälkiseurauksia – ainakaan häneltä.

Kerran erään pitkän varustelujakson aikana telakalla Englannissa olimme tehneet aikataulun Raamattukurssille, jonka pitämiseen kokonaan meni monta tuntia joka päivä. Seminaari pidettiin sillä aikaa, kun olimme kolmen viikon varustelujaksolla Portsmouthissa, Englannissa. Yhden kurssi-istunnon jälkeen eräs sähkömiehistäni tuli luokseni hämmästyneenä näköisenä. ”Mikä on vialla?” Minä kysyin. Hän tiedusteli oliko valoille tapahtunut mitään siinä kokonaan sähköllä valaistussa huoneessa, jossa pidimme kurssia. Kerroin hänelle, että ne olivat kunnossa. Hän mainitsi ottaneensa sulakkeet pois kurssin istunnon aikana ”tehdäkseen meille kepposen”. No sähkömiehethän tietävät, mitä he tekevät sulakkeilla. Hän oli tyrmistynyt kuultuaan, että lamppurivi ei edes vilkkunut, vaikka niiden piirin sulakkeet oli poistettu kokonaan. Minä iloitsin. Päätin olla välittämättä hänen uppiniskaisesta teostaan. Herra oli hänet jo tuominut.

Opin olemaan tuottamatta Jumalalle pettymystä

Eräänä iltapäivänä olimme ankkurissa Solumin lahdella Libyan rannikon edustalla. Se oli kansainvälisten vesien suhteellisen kuuma paikka, jota sekä Venäjän että Yhdysvaltain laivat käyttivät ankkuripaikkana sataman ulkopuolella tehtäviä korjauksia ja ylläpitoa varten. Toinen laivueemme hävittäjä oli ankkurissa laivamme tyyrpuurin puolella mailin päässä. Laivueen komentaja, amiraali, oli tuolla laivalla. Hänen oli määrä vieraila laivallamme sinä päivänä. Mutta oli ongelma. Molempien laivojen helikopterit olivat huollossa ja meri oli liian töyssyinen pienen veneen vesille laskemista varten. Amiraali oli jumissa ilman kyyditystä. Olin kävellyt kannella peräpeilille, joka on peräkannen takaosassa. Lähestyin apulaiskomentajaani ja aseupseeriani, jotka tuijottivat reelingin vieressä toista laivaa. Tullessani paikalle varapäällikkö nosti käsivartensa ja sanoi: ”Eikö olisikin hienoa kyetä tyynnyttämään meri?” En tiennyt halusiko hän pilaila kustannuksellani vai oliko hän tosissaan, mutta juuri silloin Herra käski minun tehdä se – komentaa merta ja tuulta tyntyymään.

”Mutta Herra,” minä sanoin, ”entä jos se ei tapahdukaan? Minun esimieheni ajattelevat, että olen tärähtänyt ja heittävät minut pois laivalta.” Herra vastasi nopeasti ja sanoi: ”Minä teen sen, jos vaadit sitä minun nimessäni.” Minä keksin kaksi syytä lisää olla tekemättä sitä ja se hetki meni ohi. Minusta tuntui, että olin tuottanut Jumalalle pettymyksen ja tunsin itseni murskatuksi. Tiedän yhä tänä päivänä, että jos minulla olisi ollut uskoa totella Herran antamaa ilmestystä joitakin mahtavia asioita olisi tapahtunut. Tähän päivään asti edelleen kuvittelen, komennettuani merta ja tuulta tyntyymään Jeesuksen Kristuksen nimessä, itseni sanomassa apulaispäällikölle: ”Varapäällikkö, kertokaa kapteenille, että hänellä on viisi tuntia aikaa viettää amiraalin kanssa eikä minuuttiakaan enempiä!”

Mutta se hetki meni ohi. Ne kaksi muuta upseeria menivät pois ja jäin yksikseni reelingin äärelle. Surussani sanoin Jumalalle, että jos hän ikinä antaisi sellaisen ilmestyksen minulle uudelleen, en enää milloinkaan luhistuisi pelosta.

Toinen mahdollisuus

Noin viisi tuntia myöhemmin olin jälleen vahdissa komentosillalla. Tässä vaiheessa olimme nostaneet ankkurin ja höyrysimme koilliseen Kreetaa kohti. Merelle oli laskeutunut niin paksu sumu, ettemme kyenneet näkemään edes laivan keulaa. Sumutorvet soivat koko ajan kansainvälisen lain vaatimusten mukaisesti ja sijoitimme radiopuhelimella varustetun miehen vahtiin ylös laivan keulaan. Jopa avomerellä sumu aiheuttaa vaaralliset olosuhteet, koska laivan pysäyttämiseen saattaa mennä monta mailia ja koska tutkat saattavat pettää. Komentosillalla oli kuitenkin hiljaista. Vahtivuorossa olevat tilannekuvaoperaattori, ruorimies, konehuonepäivystäjä ja pursimies hoitivat kukin hiljaa tehtäviään ja muutamat keskustelivat matalalla äänellä. Kun seisoin komentosillan ikkunan ääressä tähyillen sumuun, Herra kuiskasi: ”Paul, sumun voi hälventää.” Minä ilahduin. Muutamaa tuntia aiemmin laivan peräkannella olin tuottanut Jumalalle pettymyksen. Tuntui todella hyvältä, että Jumala antoi minulle jotakin tekemistä – minusta tuntui, että Jumala antoi minulle toisen mahdollisuuden.

Hiljaisella ja tasaisella äänellä kuiskasin ikkunaan päin: ”Jumala, kiitos siitä, että hälvennät sumun Jeesuksen Kristuksen nimessä.” En ollut vielä oppinut yksinkertaisesti komentamaan Herran ilmestyksen kautta antamia asioita tapahtumaan, joten tässä vaiheessa minä vielä pyysin Jumalalta aina, kun toimin hänen minulle antaman ilmestyksen mukaan.

Kului muutamia sekunteja eikä mitään tapahtunut. Sitten Jumala sanoi: ”Se oli hyvä, Paul, ja minä aion tehdä sen. Mutta haluan sinun sanovan sen vähän kovempaa.” Ei ongelmaa. Siinä olin vain minä ja komentosillan ikkuna. Minä voisin helposti korottaa ääntäni muutamalla desibelillä paljastamatta itseäni. Yritin uudelleen: ”Jumala, Jeesuksen Kristuksen nimessä, kiitos että hälvennät sumun.”

Tällä kerta tuntui kuin Herra olisi taputtanut minua olkapäälle huomattessani, että taaskaan ei ollut tapahtunut mitään. ”Se on hyvä, Paul, ” hän sanoi uudelleen hengessäni, ”mutta tällä kertaa haluan sinun sanovan sen tarpeeksi kovaa, että kaikki komentosillalla kuulevat sen.” Sydämessäni aloin vajota alas. ”Mutta Herra ...” Pääsin niin pitkälle vastauksessani ennen kuin hän väläytti mieleeni sen lupauksen, jonka olin tehnyt aikaisemmin ollessani peräkannella. – ”Jos sinä ikinä annat sellaisen ilmestyksen minulle uudelleen, minä lupaan, etten enää milloinkaan luhistu pelosta.” Tiesin, että minun oli huudettava kovalla äänellä, ja ainoa keino tietää varmasti Herran olevan tämän takana oli tehdä se.

Komentosillan hiljaisen kiireen keskellä minä huusin: ”JUMALA, JEESUKSEN KRISTUKSEN NIMESSÄ, KIITOS ETTÄ HÄLVENNÄT SUMUN!” Komentosillalle laskeutui hiljaisuus.

Äkkiä minusta tuntui, että pääni takana oli tuhannen watin polttimo lämmittämässä niskaani. Kaikenlainen keskustelu loppui. Katsoin ulos ikkunasta selkä komentosillan muihin osiin päin. Ei tapahtunut mitään.

Mitä tehdään sellaisella hetkellä? Päätin teeskennellä jatkavani tehtäviäni kuten tavallisesti. Tähyilin vieressäni olevan tutkan näytön tumman varjostimen alle ja katsoin, kun näytön säde teki täyden kierroksen. Oli kulunut vain pari kolme sekuntia, mutta ne tuntuivat ikuisuudelta. Ensimmäisenä tilannekuvaoperaattori huusi: ”Vau!”

Katsoin ylös tutkan näytöstä ja näin sumun hälvenneen laivalta kokonaan. Itse asiassa se oli vetäytynyt täydet viisi mailia muodostaen ringin laivan ympärille ja ympyrän sisällä oli kirkas auringon paiste. Me kaikki olimme hyvin hämmästyneitä. Jonkun ajan päästä sumuvahdin

yksityiskohta varmistettiin. Sumu pysyi kuin seinä viiden mailin päässä joka suuntaan laivan ympärillä vahtivuoroni loppuun asti – vielä 45 minuuttia. Sillä hetkellä, kun lähdin komentosillalta mennäkseni alas vahtivuoroni loputtua, sumu laskeutui takaisin laivan päälle ja pysyi siinä vielä muutamia tunteja.

Anna Herran hälventää sumu

Minä uskon, että Herra haluaa hälventää sumun jok’ikisen uskovansa elämästä. Minä uskon, että hän haluaa opettaa jokaiselle, miten olla varma hänen äänestään heille. Hän teki sen Moosekselle palavan pensan kautta. Hän teki sen Samuelille tämän oppiessa nuorena poikana palvelemaan Herran edessä temppelissä. Minä uskon, että hän tekee sen teille niin että voitte oppia kuulemaan hänen äänensä – miltä se kuulostaa teidän hengessänne. Se tulee olemaan teille erilainen kuin se on ollut minulle juuri samoin kuin Samuelille se oli aivan erilainen kuin Moosekselle – ja Paavalille, apostoli Johannekselle ja ”eräälle opetuslapselle” Ananiaalle.

Te ette ole vähempiarvoisia Herralle. Minä uskon, että hänen halunsa olla yhteydessä teidän kanssanne ei ole vain teidän sydämenne kaipaus, vaan se on myös hänen. Minun rukoukseni on, että tämä kirja auttaa jollakin tavalla oppimaan ilon, joka tulee Mestarin äänen kuulemisesta, siihen luottamisesta ja sen tottelemisesta.

Tämä on se aarre, Herran puheääni, jota psalminkirjoittaja niin valtavasti arvosti, kun hän lauloi **Psalmissa 119**.

11. Minä kätken **sinun sanasi (Hebr: *emrah* – puhe, lausuma, puhuttu sana⁴)** sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan.

49. **Muista sana (Hebr: *dhavar* – sanoa tai puhua)**, jonka olet palvelijallesi puhunut, sillä sinä olet antanut minulle toivon.

50. Se on minun lohdutukseni kurjuudessani, että sinun **lupauksesi (*emrah*)** minua virvoittaa.

103. Kuinka makeat ovat minulle sinun **lupauksesi (*emrah*)!** Ne ovat hunajaa makeammat minun suussani.

105. Sinun **sanasi (*dhavar*)** on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.

130. Kun sinun **sanasi (*dhavar*)** avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.

133. Tee minun askeleeni vakaviksi **sanallasi (*emrah*)** äläkä salli minkään vääryyden minua hallita.

⁴ Molemmat hebrean kieliset sanat, *emrah* ja *dhavar*, viittaavat puhuttuihin sanoihin. Nämä jakeet täytyy ymmärtää siinä valossa, että Herra on puhunut ne Daavidille. Näillä kahdella sanalla on suora vastine Uuden Testamentin kreikan kielisessä sanassa *rēma*, jota opiskellaan myöhemmissä luvuissa. Kaikki nämä kolme sanaa viittaavat puhuttuun sanaan (vastakohtana kirjoitetulle sanalle). Kun Jumala puhuu, se on aina ilmestystä kuulijalle. Daavid kätki sydämeensä, mitä Jumala puhui hänelle. Hänen toivonsa ja lohtunsa oli siinä, mitä Herra hänelle puhui. Herran ääni oli Daavidille makeampi kuin hunaja ja se oli hänen jalkojensa lamppu. Hän kunnioitti syvästi, mitä Herra hänelle puhui ja halusi Herran ohjaavan äänellään hänen askeleitaan. Sellaiset keskustelut olivat aarteita hänelle ja ne antoivat hänelle ymmärrystä. Nämä ja monet muut siunaukset ovat kaikki Herran äänen kuulemisesta tulevaa hyötyä. Lukekaa myös V Mooses 28:1 – 14.

161. Ruhtinaat vainoavat minua syyttä, mutta minun sydämeni pelkää sinun **sanojasi** (*dhavar*).

162. Minä riemuitsen sinun **puheestasi** (*emrah*), niinkuin suuren saaliin saanut.

169. Herra, suo minun valitukseni tulla sinun kasvojesi eteen, anna minulle ymmärrys **sanasi** (*dhavar*) jälkeen.

Muistakaa: Herra on innokkaampi puhumaan teille kuin te hänelle. Hän johtaa teidät syvempään suhteeseen ja hänen teille antamansa reitti on erilainen kuin muille, koska jokainen hänen lapsistaan on ainoalaatuinen. Olen käyttänyt omaa esimerkkiäni vain kuvatakseni, miten Herra päätti työskennellä minun kanssani. Jumalalla on erityinen henkilökohtainen harjoitusohjelma itse kullekin teistä, joten älkää huolestuko, jos toisten kokemukset eivät ole samanlaisia kuin teidän. Minä rukoilen, että kukin teistä kykenee kirjoittamaan paljon paremman kirjan kuin tämä kertomuksistaan, miten Herra työskentelee teidän kanssanne.

2. Miten Herra voi rakentaa seurakuntaansa teidän kauttanne

Ennen kuin tutkimme, miten Herra voi toimia teidän kauttanne rakentaakseen seurakuntaansa, katsotaanpa, miten hän opetti tämän opetuslapsilleen. Seuraavia jakeita tarkastellaan usein siinä merkityksessä, että Kristus rakentaa seurakuntansa, mikä tietenkin on varsin totta. Mutta niissä on syvempi totuus hänen **rakentamismenetelmästänsä**, joka tulee selväksi asiayhteydessä.

Matteus 16:13 – 17

13. Kun Jeesus tuli Filippuksen Kesarean tienoille, kysyi hän opetuslapsiltaan sanoen: "Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?"

14. Niin he sanoivat: "Muutamat Johannes Kastajan, toiset Eliaan, toiset taas Jeremiaan tahi jonkun muun profetoista".

15. Hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?"

16. Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika".

17. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "**Autuus olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.**

Hyvää työtä Pietari! Herra kehui Pietaria tämän vastauksesta, koska Pietari sai sen Isältä ilmestyksen kautta. Jumala haluaa antaa ilmestystä lapsilleen – joka tapauksessa kolme I Korintolaiskirjeen 12. luvussa luetelluista pyhän hengen ilmenemishyödyistä koskee ilmestyksen vastaanottamista (tiedon sanat, viisauden sanat ja henkien arvosteleminen).

Ilmestys kuulostaa tosi isolta, mutta Jumala ei koskaan tarkoittanut sitä sellaiseksi. Jumala haluaa kyetä puhumaan lastensa kanssa avoimesti ja usein niin kuin kuka tahansa isä. Tässä Pietari oppi ehkä ensimmäistä kertaa, miten tämä toimii.

Jeesus opettaa strategiaa seurakunnan rakentamiseksi

Sitten Jeesus sanoi jotakin asiayhteydessä Isältä tulevan ilmestyksen kuulemiseen. Hän hahmotteli hämmästyttävän suunnitelman maailmanlaajuisen seurakunnan tulevaa rakentamista varten.

Matteus 16:18 & 19

18. Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, **ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani**, ja tuonelan portit eivät sitä voita.

19. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa.”

Tässä keskustelussa Pietarin kanssa ei tarkoiteta Jeesuksen identiteettiä, eikä hänen kallion kaltaista luonteensa aspektia, vaikka I Korintolaiskirjeen 10:4 häneen viitataan kalliolla. Ajatus, jota Jeesus esittelee Pietarille näissä Matteuksen jakeissa, ei ole hänestä itsestään kalliolla, vaan ylhäältä tulevasta ilmestyksestä, joka on se kallio, jolle seurakunta tulee rakentaa. – Tästä Pietari oli juuri saanut esimerkin. Jeesus puhuu ilmestyksen vastaanottamisesta. Päivästä toiseen Herra rakentaa seurakuntaansa tällaiselle ilmestykselle, jonka Isä oli juuri antanut Pietarille.

Sinä ja minä, me emme ole riittävän nokkelia selvittääksemme, miten hänen seurakuntansa rakennetaan! Me tarvitsemme ilmestystä pysyäksemme hyvin kavalan ja pahan vihollisemme,

saatanan edellä⁵. Hengessä vaeltaminen on ilmestyksen mukaan vaeltamista, ja tämä on, miten Herra sanoi rakentavansa seurakuntansa.

Johannes 15:5 – 8

5. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; **sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.**

6. Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat.

7. **Jos te pysytte minussa ja minun sanani** (*rēma – toisin sanoen Jeesukselta teille tuleva ilmestys viettäessänne aikaa hänen kanssaan hänen pöytänsä ääressä*) **pysyvät teissä**, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.

8. Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni.

Johanneksen 15:5 sanotaan selvästi, että ilman Jeesusta me emme voi tehdä mitään. Emme voi tehdä ainoatakaan asiaa ilman Jeesusta. Tämä tarkoittaa, että me emme kykene palvelemaan, rakentamaan seurakuntaa, parantamaan, tai tekemään mitään työtä, joka selviytyy hänen tullestaan, jos se ei ensin tule hänestä. Tieto häneltä tulee ilmestyksen kautta. Älä lähde kotoa ilman sitä!”, niin kuin vanhassa mainoksessa (*amerikkalaisen luottokortin mainos; Suom. huom.*) sanotaan. Päivittäin tulevalle ilmestykselle rakennettu seurakunta on seurakunta, jota tuonelan portit eivät voita. Minä haluan sellaisen seurakunnan. Niin haluatte tekin. Se tulee vaeltamalla ilmestyksessä.

Työkaluja

Matteus 16:19

Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa."

Sitominen ja päästäminen ovat työkaluja Herran seurakunnan rakentamista varten. Sitominen viittaa sekä meidän itsemme sitomiseen **Jumalan asioihin** että riivaajien, voimien ja pahuuden henkiolentojen, taivaan avaruuksissa, sitominen **pahoissa toimitissaan**. Päästäminen Matteuksen 16:19 viittaa pimeyden linnoitusten päästämiseen, niiden murskaamiseen tai tuhoamiseen.ⁱⁱⁱ Vastauksena edeltäneelle ilmestykselle nämä asiat toteutuvat kaikkein voimallisimmin.

Kuka esimerkiksi hälvensi sumun edellisessä luvussa? Kuka työnsi veden roukkioksi, jotta Israelin lapset kykenivät ylittämään Punaisen Meren? Kuka kukisti Jerikon muurin siihen paikkaansa ja poltti viidenkymmenenpäämiehen ja hänen viisikymmentä miestänsä, kun he tulivat vangitsemaan Eliaa? Ilmestyksen mukaan Jumalan miehet ja naiset käskivät kaikkia näitä ja monta muuta asiaa tapahtumaan ja Pyhä Henki tai enkelit toteuttivat ne.

⁵ Efesolaiskirje 6:11 & 12 - Pukekaa ylennne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet.

12. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.

Te voitte vaelttaa ilmestyksen mukaan

Jumala haluaa antaa teille ilmestystä. Lupaus Johanneksen 14:12 on niiden saatavilla, jotka oppivat ottamaan asioita vastaan Jumalalta ja Uusi testamentti ilmoittaa selvästi, ettei Jumala katso henkilöön.

Johannes 14:10 – 13

10. Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen.

11. Uskokaa minua, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa; mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden.

12. **Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö,**

13. ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa.

Jakeessa 10 kerrotaan sanoista, jotka Isä puhui Jeesukselle, joka sitten vuorostaan kertoi ne opetuslapsille. Näin Herra toimii meidän kanssamme! Apostolin tekojen 9. luvussa Ananias on täydellinen esimerkki siitä, miten ilmestys toimii. Ananias oli kotona, ehkä rukoilemassa, kun Herra käski häntä mennä todistamaan Paavalille, joka oli siihen aikaan pelätty kristittyjen tappaja.

Apostolien tekojen 9:13 ja 14 tämä ilmestys oli Ananiakselle vähän vaikea ja hän kertoi sen Herralle. Ananias oli kuitenkin rakentanut suhteen Herran kanssa. Hän oli rakentanut luottamuksen Herran antamaan ilmestykseen viettämällä aikaa kahdestaan Herran kanssa, niin kuin parhaan ystävän kanssa vietetään aikaa. Hänen epäröintinsä totella oli kuitenkin suhteellisen pientä verrattuna siihen, miten vaaralliselta tehtävä kuulosti.

Johannes 10:27

Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.

Ananias kuului katraaseen. Hän oli lammas. Hän oppi tuntemaan Mestarinsa äänen. Jos me haluamme kuulua katraaseen, meidän on myös opittava tuntemaan hänen äänensä.

Jeesuksen tekojen tekeminen ilmestyksen mukaan

Tehdäksemme, ei ainoastaan niitä tekoja, joita Jeesus teki, vaan vielä suurempiakin, kuten Johanneksen 14:12 kerrotaan, me saamme tarvittavaa ilmestystä oppiessamme kuulemaan hänen äänensä. Sanotko jumalanpilkkua? Mahdotonta? Ensinnäkin Jeesus on Jumalan Poika ja me olemme vain tavallisia ihmisiä. Eikö nämä asiat loppuneet apostolien kuollessa? Älkäämme päättäkö jäädä sumuun. Jumalanpilkkua on jättää uskomatta, mitä Jumalan sanaan on kirjoitettu. Jumalanpilkkua on olla koskaan oppimatta kuulemaan hänen ääntänsä ja oppimatta tottelemaan sitä vaeltaakseen muuttumattoman Jumalan voimassa. Jumalanpilkkua on kieltäytyä astumasta ulos veneestä ja kävelemästä Jeesusta kohti, kun hän käskee meitä tulemaan luokseen.

Ilmestys ei ole ”erityisen lahjakkaille”. Herran silmissä ei ole sellaista, sillä hän ei katso henkilöön. I Korinttolaiskirjeen 12:7 mukaan pyhän hengen ilmeneminen on jokaiselle hyödyksi ja nämä hyödyt on sitten lueteltu jakeissa 8 – 10. ”Yhdelle” ja ”toiselle” on

tarkemmin käännettynä ”yhdeksi” ja ”toiseksi”, tarkoittaen yhdeksi ja toiseksi hyödyksi eikä yhdelle tai toiselle henkilölle.

Meitä on vuosikausia jarrutettu ”lahjateologialla”. Mutta **lahja**, johon näissä jakeissa viitataan (ei lahjavirat Efesolaiskirjeen 4:12), on Pyhän Hengen antama lahja. Ja tällä erityisellä lahjalla, joka on pyhä henki,^{iv} on yhdeksän ilmenemishyötyä. Minä haluan kutsua niitä työkaluiksi, jotka ovat Pyhän Hengen työkalulaatikossa. Jokainen näistä yhdeksästä tulee Pyhältä Hengeltä yhdessä paketissa (teidän pyhä henkenne), jonka te saitte, kun synnyitte uudesti. Kullakin uskovalla on kyky halutessaan käyttää jokaista näistä yhdeksästä. Samoin kuin teidän talossanne laitteet (valot, radio, hella, astianpesukone jne.) toimivat sähkön voimalla, Pyhän Hengen ilmenemishyödyt toimivat yhden lähteen, Pyhän Hengen voimalla.

Kielillä puhuttaessa uskon teko on huulten ja kielen käyttäminen puhumiseen. Pyhä Henki kunnioittaa uskoa toimittamalla sanat, joten yksilön vastuu on käyttää, mitä Pyhä Henki antaa lahjaksi ja Pyhä Henki toimittaa vaikutuksen joka kerran, kun sitä päätetään käyttää. Muutkin ilmenemishyödyt I korinttolaiskirjeen 12. luvussa toimivat usein tällä tavoin. Pyhän Hengen ilmenemishyötyjen käytössä on yhteinen luonne.

Usko on meidän tehtävämme

Uskoon sisältyy Pyhän Hengen antaman lahjan vapaa hyväksyminen. Jokaisen yksilön, joka haluaa esimerkiksi puhua kielillä, täytyy päättää kohdata Pyhä Henki puolessa välissä riittävällä määrällä uskoa käyttäkseen huuliaan ja kieltään puhumiseen ja muodostaakseen ääntä äänijänteillään. Se, että päättää ottaa uskon askeleen näissä asioissa on yhtä tärkeää kuin päästä eroon erityislahja-ajattelusta. Te olette aina vastuussa omasta tahdostanne, koska Jumala, toisin kuin perkele, ei koskaan riivaa tai kontrolloi teitä. Kysykää keneltä vaan jo kielillä puhualta! Voivatko he aloittaa ja lopettaa milloin haluavat? Voivatko he laulaa, huutaa tai kuiskata kielillä? Kyllä. Jumala ei milloinkaan toimi henkilön vapaan tahdon vastaisesti. Sen tekeminen loukkaisi Jumalan muuttumattomia lakeja. Kun henkilö on uudestisyntynyt, hän hallitsee, aikooko hän puhua, ja milloin hän aikoo puhua kielillä. Hän luottaa Pyhään Henkeen, että tämä on jo antanut henkensä ja sitten hän käyttää uskossa huuliaan, kieltään ja suutaan kielillä puhumiseen.^v

I Korinttolaiskirje 12:11

Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin tahtoo.

Kreikan kielellä tahtomisen korrelaattina tässä lauseessa toimii sekä substantiivi ”Henki” että pronomini ”kukin”. Kaiken tämän vaikuttaa siis sama Henki jakaen kullekin erikseen niin kuin Henki tahtoo jakaa ja niin kuin kukin (*vastaanottaja*) tahtoo hänelle jaettavan. Pyhän Hengen tahto on, että kaikki Jumalan lapset vaeltaisivat pyhässä hengessä samoin kuin Jeesus vaelsi.

Kaikesta tästä huolimatta Pyhä Henki voi mennä pidemmälle näiden yhdeksän ilmenemishyödyn käyttämisen ohi erityisiin voiteluihin.

Pyhän Hengen erityiset voitellut

Yhdeksän ilmenemishyödyn ohitse menevä ylimääräisten voiteluiden vastaanottaminen ei ollenkaan ole ristiriidassa Raamatun kirjoitusten kanssa, joissa kerrotaan, ettei Jumala katso henkilöön, sillä Jumalan kirjoitetun sanan **lupaukset** koskevat jokaista henkilöön katsomatta. Halutessaan hän voi kuitenkin milloin vain päättää tehdä enemmän kuin kirjoitetussa sanassa luvataan. Kristillisessä ymmärryksessä ilmenee usein sekaannusta pyhän hengen yhdeksän

ilmenemishyödyn käyttämisen (joka nousee esiin uudestisyntymisen yhteydessä vastaanotetusta paketista) ja Pyhän Hengen antamien erityisten voiteluiden^{vi} välillä. Sellaiset ilmenemishyötyjen ohitse menevät erityiset voitelut ovat kuitenkin yksinomaan Pyhän Hengen etuoikeus.

Ajatelkaapa esimerkiksi Oral Robertsin, John G. Laken ja Smith Wiggelsworthin sekä lukuisten muiden kristittyjen parantamispalveluja. He eivät ainoastaan käyttäneet yhdeksää tavallista pyhän hengen ilmenemishyötyä (kielillääpuhuminen, kielten selittäminen, profetoiminen, tiedon sanat, viisauden sanat, henkien arvosteleminen, usko, voimallisten tekojen tekeminen ja parantamisien armolahjat) vaan heidän parantaessaan on lisäksi ilmennyt erityisiä voiteluita. Jumalalle ylistys tästä hänen Kristuksen ruumiille antamastaan siunauksesta. Ajatelkaapa Pietarin parantavaa varjoa Apostolien tekojen 5:15 ja niitä epätavallisia parantumisia, jotka tapahtuivat, kun voideltuja hikiliinoja ja esivaatteita vietiin Paavalin iholta sairaiden päälle (Apostolien teot 19:12).

Keskeistä on, että jokaisella uskovalla olevassa pyhän hengen lahjassa on yhdeksän tavallista todistetta, jotka ovat jokaisen uudestisyntyneen uskovan täysin saatavilla. Näiden lisäksi Pyhä Henki voi silloin tällöin voidella eri yksilöitä ainutlaatuisilla tavoilla palveluun Kristuksen ruumiin sisällä (yhteydessä lahjavirkojen – kuten apostolit, profeetat, pastorit, evankelistat ja opettajat jne. – kanssa tai niistä riippumatta). Monet lähetyssaarnaajat toimiessaan Dwight Moody'n palveluksessa kokivat ainutlaatuisia ominaisuuksia, kun he puhuivat kielillä. Monet heistä alkoivat puhua sujuvasti paikallista kieltä heti saavuttuaan lähetystehtävänsä kohdemaahan ilman edeltänyttä kieleen perehtymistä tai sen opiskelua. Tämä ilmiö tapahtui niin usein, että siitä tuli odotettu ominaisuus heidän lähetysohjelmassaan. Sitten sen ympärille kehkeytyi oppi, joka perustui heidän kokemuksiinsa eikä Raamatun kirjoituksiin. Se, että uskova voi puhua kielillä on taattu Jumalan sanassa. Mutta sitä, mitä jumalallista kieltä joku puhuu, ei koskaan ole taattu.

Erityislahja-ajattelusta eroon pääseminen

Jeesus Kristus on tie, totuus ja elämä. Me haluamme oppia tuntemaan hänen äänensä, emme ainoastaan koska me rakastamme häntä, mutta myös koska ilman häntä me emme voi tehdä mitään. Joten, jos me haluamme lähestyä parasta ystäväämme ja matkia (*seurata*) häntä, niin hankkiutukaamme eroon ”erityislahjateologiasta” ja varatkaamme aikaa olla kahdestaan hänen kanssaan joka päivä. Hän on jo antanut teille kaiken, mitä hän voi antaa. Nyt hän odottaa kärsivällisesti, että kysyisitte häneltä, miten sitä, minkä olette saaneet hengellisesti, käytetään käytännössä. Hän on yhä Mestariopettaja ja hän kommunikoi sanoilla kuten kaikki muutkin Jumalan luomat henkiolennot useimmiten kommunikoivat.

Samoin kuin kertomuksessa kymmenestä talentista Herra on antanut Pyhän Hengen. Älkäämme olko veltoja ja jättäkö noita talenteja käyttämättä, tai vielä veltoimpia rakentamalla teologisia fariseusmaisia (*tekopyhiä*) argumentteja, jotka vastustavat Pyhän Hengen täyttä tervetulleeksi toivottamista ja häneen luottamista sydämässänne ja kumppanuutta seurakunnassanne. Herran seurakuntaa rakentavat ne, jotka viettävät aikaa kaksisuuntaisissa keskusteluissa Arkkitehdin kanssa.

Muista: Vietä aikaa kahdestaan Herran kanssa säännöllisesti (miten olisi päivittäin?) oppiaksesi kuulemaan hänen äänensä (ilmestystä). Älä jää jumiin ”erityislahjauraan”. Jumala ei katso henkilöön ja sinä voit tehdä kaikkia niitä asioita, joita Jeesus teki (ja suurempiakin kuin ne ovat – Johannes 14:12), kun opit käyttämään niitä työkaluja, jotka olet vastaanottanut uudestisyntyneenä uskovana. Sivumennen sanoen, jos et ole uudestisyntynyt, mitä odostat? Lue

Roomalaiskirjeen 10:9 ja 10 ja pyydä Jeesusta olemaan Herrasi. Tee hänestä Herrasi pyytämällä hänen anteeksiantoaan kaikille synneillesi ja pyytämällä häntä olemaan Herra elämässäsi. Hän selvittää, mitä sinun pitää tehdä, kun taivut johdonmukaisesti hänen tahtonsa ja noudatat hänen ohjeitaan.

Roomalaiskirje 10:9 & 10

9. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämässäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut;

10. sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

3. Vastalääke haalealle seurakunnalle

Ilmestyskirjan kolmannessa luvussa on ällistyttäviä totuuksia siitä, miten pysyä Herralle palavana ja miten kasvaa lähemmäksi häntä. Jeesusta voi lähestyä. Hän ei ole ainoastaan myötätuntoinen, rakastava, parantava, voimallinen ja majesteettinen Herra vaan hän on myös läheinen ystävä. Hänellä on huumorintajua ja hän on todellinen. Hän oikeasti haluaa tulla teille todelliseksi. Hän haluaa tulla teidän lähimmäksi uskotuksi. Samoin kuin isä ja äiti haluavat olla läheisessä vuorovaikutuksessa (ja leikkiä!) lastensa kanssa, niin Herrakin haluaa olla läheisessä vuorovaikutuksessa meidän kanssamme. Hän haluaa meidän oppivan luottamaan häneen ja nauttivan läheisestä kanssakäymisestä hänen kanssaan.

Apostoli Johannekselle antamassaan ilmestyksessä Jeesus näyttää myös, mitä on saatavilla uskovalle, joka soveltaa sen sisältämiä periaatteita. Katsotaanpa!

Ilmestyskirja 3:20 – 22

20. Katso, minä seison ovella ja kolkutan; **jos joku kuulee minun ääneni** ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.

21. **Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani**, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.

22. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo."

Tässä Jeesus puhuu meille. Tämä on hänen viestinsä haalealle seurakunnalle⁶. Sana ”katso” tarkoittaa kiinnitä huomiota, niin kuin me sanoisimme: ”Huomio!”. Herra haluaa meidän kiinnittävän huomionamme siihen seikkaan, että hän koputtaa ja haluaa meidän avaavan oven. Miksi? Jotta voisimme aterioida hänen pöytänsä ääressä. Kun Jeesukselle avataan ovi, tapahtuu pöytien vaihdos. Hän tulee sisälle **meidän** ovestamme, mutta kutsuu meidät syömään **hänen** pöytänsä ääressä. Hän kutsuu meidät aterialle. Jakeessa 20 ”aterioida” tarkoittaa syödä tai ruokailla. Asiayhteydessä se tarkoittaa läheistä yhteyttä hänen kanssaan pöydän ääressä.

Jeesus kolkuttaa aina yhteyttä varten

Kuinka monta kertaa olenkaan lukenut tämän paikan ja ajatellut sen viittaavan siihen tilanteeseen, kun synnyin uudesti. Jeesus kolkuttaa kuitenkin koko ajan. Meidän on syötävä joka päivä ja hän tietää sen. Kun me syömme hänen pöytänsä ääressä joka päivä, me saamme häneltä todellista mannaa. Myöhemmin luvussa viisi näemme, että tämä manna viittaa Herralta tulevan ilmestyksen vastaanottamiseen. Minkä mahtavan analogian hän antoikaan meille apostoli Johanneksen kautta näyttääkseen minkälaiseen suhteeseen hän on meidät kutsunut!

Jakeessa 21 Jeesus sanoo, että joka voittaa, sen hän antaa istua kanssaan valtaistuimellaan. Vau! Mikä ennenäkemätön mahdollisuus, mikä etuoikeus olisikaan istua hänen kanssaan hänen valtaistuimellaan! Huomatkaa asiayhteys – tämä etuoikeus myönnetään niille, jotka oppivat aterioimaan hänen kanssaan hänen pöytänsä ääressä. Vastalääke penseälle seurakunnalle on ateriyhteys hänen kanssaan hänen pöytänsä ääressä. Kun jakeessa 22 sanotaan, ”jolla on korva se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo”, siinä alleviivataan, kuinka tärkeätä on aterioida

⁶ *Ilmestyskirja 3:14 – 16 – Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku:*

15. Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava!

16. Mutta nyt, koska olet penseä (haalea), etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos.

läheisessä suhteessa hänen kanssaan. Tämä on viesti, joka meidän on huomioitava, jos meillä on ollenkaan korvia kuulla. Tämä viesti on osoitettu Jeesuksen Kristuksen koko seurakunnalle. Se on jokaiselle Kristuksen ruumiin jäsenelle. Tämä tarkoittaa, että se on sinulle ja minulle – **jos** me päätämme aterioida hänen pöytänsä ääressä, joka tapahtuu, **jos** me päätämme avata oven. Ja hän kolkuttaa koko ajan.

Ateriakeskustelu

Mietitään nyt, mitä aterialla tapahtuu. Me syömme ruokaa saadaksemme ravintoa. Me syömme ruokaa myös seurustellaksemme läheisten ystävien ja perheen kanssa. Jumala suunnitteli, että leivän murtaminen yhdessä koituu meille siunaukseksi sekä fyysisesti että henkisesti. Jeesus laajensi aterioimisen edut myös hengelliselle alueelle. Hän lisäsi ainakin kaksi omaa siunaustaan. Kun joku aterioi Herran kanssa ei hän ainoastaan lähesty Herraa ystävytydessä, yhteydessä ja luottamuksessa hänen kanssaan (joka tekee toki ihmeitä ihmisen hengelliselle voimalle ja varmuudelle), vaan Herra jakaa myös sydäntään. Niin tehdessään hän varustaa meidät ilmestyksellä, jonka tarvitsemme toimiaksemme sinä päivänä.

Mennään jae taaksepäin ja kysytään looginen kysymys. Jakeessa 19 sanotaan, että keitä Jeesus rakastaa niitä hän nuhtelee ja kurittaa. Miten hän tekee sen? Vastaus on yksinkertainen. Useimmiten hän tekee sen sanoilla. Sanat ovat hengellisen voiman välineitä. Sanat ovat yksi ensisijaisista keinoista hengellisen voiman siirtämiseen. Me uskovat Kristuksessa, jotka kuulumme hänen ruumiiseensa, otamme haltuumme vallan, jonka Jeesuksen antoi meille sanojen kautta. Jokainen henkiolento puhuu sanoilla. Jeesus puhuu sanoilla. Molemmat, sekä Isä että pyhä henki puhuvat sanoilla. Ihmiset puhuvat sanoilla. Enkelit ja langenneet enkelit (riivaavat ts. pahat henget) puhuvat sanoilla. Sanat voivat rakentaa uskoa (Roomalaiskirje 10:17) ja ne voivat riivata ja orjuuttaa (Apostolien teot 8:5 – 13).

Minäpä havainnollistan tätä. Kun Jumala loi taivaat ja maan, miten hän sen teki? Hän puhui ne oleviksi sanoilla. Kun kristitty heittää ulos riivaajan tai parantaa toista ihmistä, hän käyttää sanoja, ts. komentoja hengelliselle elementille. On mahtava etuoikeus omistaa suu puhuakseen sanoja, joihin enkelit ja riivaajat vastaavat.

Enkelit ovat palvelevia henkiä, lähetetty palvelemaan niitä, jotka saavat periä pelastuksen Hebrealaiskirjeen 1:14 mukaan. Heidän vastaukseensa sisältyy uskovien lausumien uskon sanojen toteuttaminen. Riivaajat tekevät juuri toisin päin vastaamalla kirouksiin, jotka ihmiset (uskovat mukaan lukien) ovat lausuneet. Kirouksen sanat antavat usein riivaajille laillisen vallan edistää saatanan työtä. Sen tähden sanoja hengellisen voiman välineinä täytyy käyttää varovaisesti. Jokainen turha (*argos* – *toimeton, laiska^{vi}*) sana tuomitaan tuomiopäivänä (Matteus 12:36). Kristittyjen täytyy vahtia kieltänsä äärimmäisellä huolellisuudella.

Miten Jeesus nuhtelee ja kurittaa?

Herra nuhtelee ja kurittaa sanoilla. Mutta jos hänen ruumiinsa jäsenet eivät ole oppineet kuulemaan hänen ääntänsä, he eivät kykene kuulemaan hänen nuhdettaan ja kuritustaan. Hän ei voi toimittaa varoitusviestiä henkilölle, joka ei ole oppinut kuuntelemaan. Herra ei voi auttaa heitä tuntemaan Herran sydäntä eikä antaa heille ilmestystä, jotta he välttyisivät joutumasta ansoihin ja satimiin perheessä, koulussa, työssä, avioliitossa jne.

Joku saattaa ajatella: ”Mutta minä luulin, että Jumala voi tehdä mitä tahansa, toimittaa viestin jopa paatuneimpaankin sydämeen.” Kyllä, mutta joitakin asioita hän päättää jättää tekemättä. Hän esimerkiksi päätti kosiskella Israelia erämaassa 40 vuotta mieluummin kuin pakottaa heitä tulemaan luokseen. Israel ei kuunnellut eikä vastannut. Koko sukupolvi, joka oli vapautettu

Egyptistä ihmeellisellä tavalla, paadutti sydämensä Jumalaa ja hänen ääntänsä vastaan. Jumalan menetelmä ei ole vielä kukaan muuttanut. Hän haluaa meidän kuulevan hänen äänensä ja olemaan paaduttamatta sydämiämme niin kuin hän halusi Israelin tekevän (Hebrealaiskirje 3:14 & 15 ja 4:6 & 7). Tulkaamme pois erämaastamme oppimalla herkistämään sydämemme kuuntelemalla Herran ääntä joka päivä.

Miten opimme kuulemaan hengellisiä sanoja

Jakeen 19 loppupuolella on suuri avain kuulemisen oppimista varten.

Ilmestyskirja 3:19

19. Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse (*dzēloō* – kiivailla, tavoitella ahkerasti – *Novum*) siis ja tee parannus.

Meidän on syytä tehdä parannus kiivaasti. Parannuksen tekeminen ei ole yhtä helppoa kuin sanoa: ”Pyydän anteeksi.” Parannuksen tekemiseen sisältyy suunnan muutos; ei ainoastaan virheen välttäminen, vaan mikäli mahdollista sen seurausten korjaaminen. Se edellyttää täyttää sydämen muutosta motiivien, aikomusten ja tekojen suhteen. Joku saattaa tehdä vakavan virheen esimerkiksi avioliitossa ja se johtaa katkeraan eroon. Hän tekee parannuksen ja muuttaa sydämensä aidosti. Toinen puoliso saattaa myös toistaa samoja sanoja, mutta kieltäytyy päästämästä irti sisäisestä katkeruudestaan. Tämä puoliso saattaa puhua anteeksiantavasti, mutta kieltäytyy ottamasta toista takaisin. Kumpi heistä on itse asiassa tehnyt parannuksen?

Yhteyteen pääsemisen ehtona Jeesuksen pöydän ääressä on kiivaus haluta muuttua, tehdä parannus. Tämä tapahtuu sydämessä eikä kurkunkäpässä (*äänijänteissä*). Ja ne, joiden sydämet eivät voi kuulla, eivät kuule Jeesusta. Hän rakastaa jokaista. Minä rakastan myös monia ihmisiä. Minä en kuitenkaan aterioidu kaikkien heidän kanssaan eikä aterioidu Jeesukseen. Nyt emme puhu rakkaudesta, vaan me puhumme läheisistä sydänten keskusteluista aterialla Mestarin kanssa. Ne, joiden kanssa hän voi seurustella läheisellä tasolla, ovat niitä, joiden sydämet ovat puhtaat tehtyään parannuksen ja jotka päättävät avata oven hänen kolkuttaessaan. Me tarvitsemme ruokaa joka päivä, joten voitte helposti kuvitella, kuinka usein Jeesus kolkuttaa – jotakuinkin jatkuvasti!

Herra kutsuu istumaan valtaistuimellaan niitä uskovia, jotka voittavat säilyttämällä elämäntavan parannuksen tekoon ja hänen pöydässään aterioimiseen. Nämä ihmiset eivät ole haaleita. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.

Hänen lähelleen tuleminen

Mennäänpä vähän pidemmälle. Mutta ennen kuin teemme sen, ymmärrä, että Herra rakastaa sinua niin paljon, että hän olisi yhä kuollut sinun puolestasi juuri yhtä suuri ilo sydämessään, vaikka olisit ainoa ihminen, joka ikinä tulisi hänen luokseen. Hän olisi silti iloinnut sydämessään juuri yhtä paljon kuollessaan puolestasi. Kyllä, hän kuoli puolestasi suuri ilo sydämessään (Hebrealaiskirje 12:1 – 3; jae 2: ... joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta [*pitäisi olla vuoksi* – suom. huom.] kärsi ristin, häpeästä välittämättä) ja hän on laskenut pääsi jokaisen hiuksenkin (Luukas 12:7). Hänen rakkautensa sinua kohtaan on yhtä erityinen ja yksilöllinen sinulle kuin sinä olet erityinen ja yksilöllinen Kristuksen ruumiissa.

Psalmissa 139 sanotaan, että kaikki meidän tiemme ovat hänelle tutut ja istuimmepa tai nousimme hän sen tietää. Hän ymmärtää meidän ajatuksemme kaukaa – ja silti hän rakastaa meitä. Hän hyväksyy meidät sellaisina kuin me olemme juuri nyt. Suuri syy siihen, miksi hän nuhtelee ja kurittaa meitä, on auttaa meitä pääsemään lähemmäksi häntä.

Herra Jeesus Kristus rakastaa sinua. Hän tahtoo sinun viettävän aikaa hänen kanssaan hänen pyhäkössään, hänen läsnäolossaan. Hän rakastaa **sinua** henkilökohtaisesti ja hän haluaa sinun tuntevan hänet ja olevan aktiivisessa suhteessa hänen kanssaan – sellaisessa ystävyysuhteessa, joka on paljon parempi kuin suhteesi parhaan maallisen ystäväsi kanssa.

Selvitetäänpä nyt kirkkaaksi, mitä hänen lähelleen tuleminen tarkoittaa. Jumalan vapaasti antamat lahjat ovat pyyteettömiä. Siihen kuitenkin liittyy ehtoja. Ehtoihin kuuluu se tosiasia, että hän ei aio tehdä sinun työtäsi puolestasi. Kun Jeesus tulee takaisin toteuttamaan tuomionsa, hän sanoo maailmalle: ”Miksi te päätitte tarkoituksella välttää tulemastatuntemaan minua henkilökohtaisesti ja läheisesti, kun teillä oli siihen vapaa mahdollisuus?” Silloin ei hyväksytäkään mitään tekosyitä. Hänen viestinsä on Jesajan viesti, jota on lainattu myös Roomalaiskirje 10:21.

Jesaja 65:2

Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni uppiniskaista kansaa kohden, joka vaeltaa tietä, mikä ei ole hyvä, omain ajatustensa mukaan;

Erityinen ennakkosuosikkina oleminen ei ole ehto kutsulle istua Jeesuksen kanssa hänen valtaistuimellaan. Isä Jumala ei katso henkilöön (Apostolien teot 10:34) eikä Herrakaan katso henkilöön. Hän kuitenkin kunnioittaa edellytyksiä – kuten kuuliaisuutta hänen kirjoitettua sanaansa kohtaan *ja* kuuliaisuutta hänen sydämeesi antamaansa erityistä ilmestystä kohtaan, joka on koottu aterialla hänen pöytänsä ääressä.

Suhde on kaikki

Ilmestyskirjan 3:21 mainitut voittamisen edellytykset on kiteytetty yhdessä sanassa – suhde. Oletko jalostanut suhdetta Herraan? Onko se aktiivinen kaksisuuntainen kommunikaatio, ystävyys, joka on rakennettu viettämällä aikaa toistuvasti kahdestaan hänen kanssaan?

Matteus 7:21 – 23

21. Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.

22. Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?'

23. **Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät'.**

Jeesuksen aktiivinen tunteminen voi puuttua myös niiltä, jotka käyttävät säännöllisesti pyhän hengen yhdeksää ilmenemishyötyä profeetallisessa tai jossain muussa seurakunnan tehtävässä. Jos heidän ilmestyksensä ei tule Herralta, jos he eivät aterioi hänen pöytänsä ääressä saadakseen ilmestysmannaa, jota he tarvitsevat toimiakseen hänen nimessään, Jeesus tulee sanomaan heille rehellisesti: ”Minä en ole koskaan teitä tuntenut.” Sana ”tuntea” Matteuksen 7:23 tarkoittaa kirjaimellisesti tuntea kokemukseräisesti. Kun hän sanoo, ”minä en ole koskaan teitä tuntenut,” se tarkoittaa: ”Minulla ei koskaan ollut henkilökohtaista, läheistä suhdetta teidän kanssanne.”

Minun tietoni mukaan Jeesuksen tunnustaminen Herraksi kerran Roomalaiskirjeen 10:9 ja 10 perusteella **tarkoittaa**, että on pelastunut. Se tarkoittaa, että on täyttänyt pääsyyvaatimukset ollakseen uudessa taivaassa ja uudessa maassa iankaikkisesti. Se ei kuitenkaan tarkoita, että olisi perustettu läheinen suhde. Sellaisen suhteen rakentaminen Jeesuksen kanssa, joka johtaa

hänen valtaistuimellaan istumiseen, edellyttää aterioimista hänen pöytänsä ääressä päivittäin – ei pelkkien välipalojen syömistä! Juuri samoin kuin me käytämme paljon aikaa suhteen rakentamiseen maallisten ystäviemme kanssa, niin me rakennamme läheisen suhteen myös Jeesuksen kanssa. Meidän täytyy panna Herran kanssa viettämämme tapaamiset etusijalle eikä pakottaa aikaamme hänen kanssaan lyhenemään tai häviämään olemattomiin.

”Menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät.” Laittomuuden tekijöihin kuuluvat ne kristityt, jotka ovat tehneet tekoja hänen nimessään, mutta ilman hänen ohjaustaan. Asioiden tekeminen omin päin mieluummin kuin Jeesuksen ohjeen mukaan tarkoittaa, että on laitton suhteessaan Jeesukseen. Hän on halukas kertomaan meille, kuinka asiat kannattaa tehdä, jos otamme aikaa kysyäksimme häneltä. Jeesus sanoi rakentavansa seurakuntansa ilmestyksen kautta (katso 2. lukua). Uskovat, jotka jättävät aterioimatta Mestarin pöydän ääressä saadakseen päivittäiset marssiohjeensa, usein kuitenkin kietoutuvat **omiin** uskonnollisiin toimiinsa (joihin sisältyy muiden ihmisten ongelmien ratkaiseminen) sen asemasta, että tekisivät Herran työtä hänen ohjeidensa mukaan. Meidän täytyy pitää huoli siitä, että käytämme aikaa Herran läsnäolossa hänen pöytänsä ääressä välttääksimme joutumasta yllätetyksi kuten Matteuksen 7. luvun uskovat. Nämä jopa profetoivat ja ajoivat ulos riivaajia hänen nimessään, mutta Herra ei tunne heitä kokemusperäisen suhteen kautta. Teoista ilman ilmestystä tulee arvotonta polttoainetta hänen tultansa varten. Kain oppi tämän kantapään kautta. Olkaamme kuuliaisina kuten Abel eikä tottelemattomia kuten Kain.

Nämä ovat kovia sanoja. Ne eivät ole kuitenkaan niin kovia kuin Kristuksen tuomioistuimien tulee olemaan niille, jotka nyt torjuvat tai laiminlyövät mahdollisuuden oppia tuntemaan hänet läheisessä henkilökohtaisessa suhteessa.

”Katso, minä seison ovella ja kolkutan.” Avaatko sydämesi oven hänelle joka päivä? Aiotko varata aikaa istua hänen kanssaan hänen pöytänsä ääressä, että hän voi jakaa sydäntään kanssasi? Aiotko ottaa hänen ikeensä harteillesi totellaksesi häntä asioissa, joita hän pyytää sinua tekemään? Parhaimmat ystävät rakastavat toisiaan ja haluavat vain toistensa parasta. Vietä aikaa parhaimman ystäväsi kanssa joka päivä ja viivy syömässä koko ateria eikä vain alkupalaa. Tulet hämmästyttämään niistä asioista, joita hän kertoo sinulle.

Oppikaa olemaan uskollinen

Minä toivon, että olisin oppinut olemaan uskollinen aterioimisessa Herran kanssa päivittäin heti ensimmäisellä kerralla, kun hän käski minua niin tekemään. Eräänä päivänä ollessani seminaarissa koulutuksessa kävelin lounaalle leveällä jalkakäytävällä. Olin siirtynyt aktiivisesta laivastopalveluksesta reserviin ja mennyt seminaariin vaimoni Ritän kanssa. Kaksi kuukautta aloitettuamme kolme vuotta kestävästä koulutuksestamme Herra pysäytti minut jalkakäytävällä sanoakseen minulle, että jos varaisin aikaa joka päivä puhuakseni hänen kanssaan, se muuttaisi elämäni ja palvelustyöni. Hän ei puhunut rukousajasta. Hän tarkoitti olemista hänen kanssaan kahdestaan salliakseni hänen puhua avoimesti ja läheisesti kanssani.

Minä kuusitoista vuotta ennekuin lopulta aloitin tämän päivittäisen käytännön. Vaikka käytinkin aikaa **rukoillakseni** Jumalaa päivittäin, minun yhteyteni ja aikani hänen kanssaan **kuullakseni**, mitä hän halusi sanoa, oli vain satunnaista. Katsoessani nyt taaksepäin ymmärrän, että vaikka hän kertoikin, mitä kykeni hänelle antamassani ajassa, kesti kuusitoista vuotta ennen kuin lopulta sitouduin uskollisesti ja kirjaimellisesti tottelemaan ohjetta ”aterioida”, jonka hän antoi sinä päivänä mennessäni lounaalle. Vielä kerran, en puhu hetkistä, kun **hänelle** puhutaan rukouksessa. Minä tarkoitan aikaa, joka varataan hänen **kanssaan** puhumiseen, jolloin suurin osa ajasta kuunnellaan hänen vastaustaan, ja tämä tehdään joka päivä.

Kaksi vuotta seminaarista valmistumisen jälkeen minusta tuli päätoiminen hengellisen työn tekijä ja minä matkustin laajalti ympäri maailmaa opettamassa Raamattua. Kahdeksan vuoden kuluttua aloin kuitenkin kärsiä työuupumuksesta, kuten voi käydä, kun me laiminlyömmme Herran puheen kuuntelemisen. Opetin Raamattua edelleen hyvin aktiivisesti ja tein kaikkia niitä uskonnollisia asioita (ilman ilmestystä), joita olin tottunut tekemään. Siirryin toiseen osavaltioon aloittaakseni uusia kotiseurakuntia. Hankkiakseni elannon perheelleni menin töihin insinööriksi tuotantolaitokseen. Lopulta minusta tuli erään Fortune 200-yhtiön (Yhdysvaltojen 200 liikevaihdoltaan suurinta yritystä *suom. huom.*) teknologiaosaston esimies. Herra paransi minut ja perheeni ja opetti minulle uudelleen nöyryyttä hänen edessään. En kuitenkaan tehnyt sitä hänelle helpoksi.

Eräänä päivänä Herra käski minua eroamaan laivaston reservistä. Siihen aikaan olin ylennyt komentajaksi ja palkkaluokkani oli O-5. Kului kolme vuotta ennekuin tottelin, koska pidin laivastopalveluksesta niin paljon. Sitten hän kertoi minulle, että tämä on nyt kolmas ja viimeinen varoitus. Minä tottelin ja erosin palveluksesta 17 vuoden jälkeen. Minä käsitan nyt, että tämä oli tarpeellista, koska suhteellisen korkeasta asemasta oli tullut minulle ylpeyden linnake. Ylpeys tappaa läheisyyden Herran kanssa nopeammin kuin kerkeät tavata sen sanan.

Muutaman vuoden kuluttua osallistuin kurssille, jolla opetettiin hengellisen valtamme käyttämistä. Silloin opin tuntemaan Jeesuksen henkilökohtaisesti eikä ainoastaan älyllisesti. Sitten eräänä päivänä opettaessani nuorison Raamattuleirillä Herra kertoi minulle, että hän muuttaisi elämäni ja vaikuttaisi niin, että palvelukseni nousisi pois epämääräisyydestä ja tulisi osaksi hänen suunnitelmaansa tämän aikakauden lopulla. Hän tekisi tämän, jos tekisin lupauksen kunnioittaa ja ylistää häntä joka päivä ja viettää aikaa hänen läsnäolossaan. Hänen puhuessaan näitä sanoja minun hengelleni olin jo polvillani. Kyyneleet virtasivat silmistäni, kun vannoin viettäväni aikaa hänen kanssaan joka päivä ylistäen ja kunnioittaen. Hänen armonsä on niin hämmästyttävä ja olen niin kiitollinen hänelle siitä, että hän opettaa minua kärsivällisesti palvelemaan häntä ensin, ennen kuin höyryän eteenpäin yrittäen nokkeluudessani palvella muita.

Nyt siitä on kulunut kaksi vuotta. Minä opin eron välipalan ja koko aterian syömisen välillä hänen pöytänsä ääressä. Useammin kuin kerran löysin itseni sängystä makaamasta uupuneena tyypillisen 12-tuntisen toimistotyöpäivän jälkeen, kun muistin yhtäkkiä, etten ollut vielä kiittänyt ja ylistänyt. Uskollisena täyttääkseni lupaukseni kuitenkin nousin vuoteesta ja menin polvilleni kiittääkseni ja ylistääkseni häntä, tunnustaakseni syntini ja viettääkseni aikaa kunnioittaen häntä ylistyksen uhreilla.

Ilmestyksen ”ääni”

Alkoi mielenkiintoinen vaihe. Joskus palvoin Herraa 10 tai 15 minuuttia ennen kuin tiedostin, että Herra halusi jakaa sydäntään kansani. Hän ”puhui” syvältä henkeni sisältä, ei korvin kuultavilla sanoilla, vaan sanoilla, jotka tavallisesti helposti tulkittaisiin minun omiksi ajatuksikseni – paitsi että ne eivät olleet. Se oli melkein kuin minun omien sisäisten ajatusteni ”ääni”, mutta ajatusten alkuperä en ollut minä, vaan ne tulivat syvältä sisältäni eikä minun päästäni.

Tämän vaiheen ylittäminen on vaikeaa suurimmalle osalle ihmisistä, koska riivaajat ja meidän omat sielumme ovat niin valmiita kertomaan meille, että sellaisten sanojen alkuperä on yksinkertaisesti omissa ajatuksissamme. Vahva Raamatun tuntemus kuitenkin auttaa Jumalan ihmisiä tunnistamaan ajatuksia ja ilmestyksiä, jotka ovat sopusoinnussa Jumalan kirjoitetun sanan kanssa ja myös tunnistamaan niitä ajatuksia ja ilmestyksiä, jotka ovat ristiriidassa

Jumalan kirjoitetun sanan kanssa. Kaikkein tärkein vertailukohde näiden ajatusten arvioimiseksi on Jumalan kirjoitettu sana, eivätkä ne milloinkaan ole Herralta tulleen ilmestyksen kanssa ristiriidassa.

Tämän lisäksi hengessä⁷ on sisäinen todistus, joka vahvistaa hengellisen totuuden tulipa se profetian muodossa tai teidän sisällänne olevaan pyhään henkeen. Jeesuksen teidän henkeenne puhumien sanojen pelkkä sisältö on täysin erilainen kuin mitä te itse pystyisitte keksimään. ”Ääni” tulee kuitenkin teidän itsenne läpi syvältä sisällänne olevasta hengestä⁸ ja sen täytyy siirtyä lopulta aivoihinne samojen aivosolujen kautta, joita teidän omat ajatuksenne käyttävät. Siksi Herralta tulevat sanat usein ”kuulostavat” samalta kuin teidän omat ajatuksenne ja niitä on vaikeampi erottaa kuin jos ne samat sanat tulisivat joltakin toiselta vieressänne istuvalta henkilöltä. Elia kuuli ”pienen hiljaisen äänen” eikä siitä ole sen parempaa kuvausta.

Herran pieni hiljainen ääni kuulostaa teistä erilaiselta kuin se kuulostaa minusta. **Se ei kuitenkaan milloinkaan ole ristiriidassa Jumalan kirjoitetun sanan kanssa ja sisäinen hengellinen todistus teidän sisällänne vahvistaa sen.** Nämä kaksi ovat vertailukohteet äänen todenperäisyyden arvioimiseksi. Herra työskentelee kanssanne henkilökohtaisesti opettaakseen teitä kuulemaan hänen äänensä. Hän haluaa teidän kuulevan sen.

Kristityt usein yrittävät liian kovasti saada kokemuksensa vastaamaan muiden kokemuksia, varsinkin tässä aiheessa Herran puheen kuulemisesta. Minä neuvon uskovia unohtamaan halunsa ja yksinkertaisesti nauttimaan Herran kiittämisestä ja ylistämisestä. Hän puhuu, kun hän on siihen valmis, ja hän tekee sen kun me olemme luopuneet älyllisestä ylpeydestämme häntä kohtaan siinä, miten hänen meidän mielestämme pitäisi työskennellä. Herra ei saa viestiänsä perille äänekkäisiin ja ahdistuksen täyttämiin aivoihin. Hän kuuntelee mielellään teidän ongelmianne, mutta ongelman rukoilijat usein eivät ole voiton ylistäjiä. Hän kuuntelee mielellään meidän rehellisiä kysymyksiämme, mutta meidän uskonnollisia oppejamme hän ei kuuntele yhtään mieluummin kuin kaikkietäivien fariseusten. Se, että sallimme Herran kommunikoida kanssamme, perustuu luottamukseen eikä meidän omaan oppiimme.

Psalmi 100 kehottaa meitä käymään hänen portteihinsa kiittäen ja hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten eikä potkien portteja ahdistuksessa ja kompastellen portilla epäuskossa taakkojemme alla. Miten me ikinä opimme tuntemaan hänet henkilökohtaisesti, jos me älyllisesti kiellämme Herran henkeä puhumasta meille hänen sydämensä tulisijan ääressä? Te ette tunne minua henkilökohtaisesti kirjoittamani kirjan kautta, vaikka tiedättekin älyllisesti minusta paljon. Me opimme tuntemaan muita ihmisiä ja rakentamaan suhteita heidän kanssaan puhumalla heille ja kuuntelemalla, mitä he sanovat. Me tunnemme Herran ja rakennamme suhteemme häneen samalla tavalla. Jos tuomiopäivänä kaikki, mihin voimme vedota on, että meillä oli älyllinen tieto Herrasta, silloin me surullisesti opimme uhranneemme laittomasti kuten Kain eikä Herran Hengen johtamana kuin Abel Matteuksen 7. luvun viestin mukaisesti.

⁷ Roomalaiskirje 8:16 – Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.
I Johanneksen kirje 3:24 – Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.
I Johannes 4:13 – Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeänsä.

⁸ Johannes 7:37 – 39 – Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: ”Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon.
38. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat.”
39. Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat häneen; sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu.

Saatanan väärennös

Ihmiset, jotka eivät kuule Herran ääntä, usein sanovat, että pahojen henkien riivaamat tappajat kuulevat ääniä, antaen ymmärtää, että kuka tahansa sisäistä ääntä kuuleva on yhtä altis omituisiin tekoihin. No mietitäänpä nyt hetki, miten perkele toimii.

Sanat ovat voiman välineitä. Perkeleen on käytettävä samoja Jumalan luomia välineitä käyttääkseen hengellistä voimaa. Perkeleellä ei ole omaa fyysistä ruumista – vain ihmisillä on fyysinen ruumis. Joten, käyttääkseen hengellistä voimaa sen on saatava inhimilliset toimijat tekemään työtä puolestaan. Perkele ei voi tehdä mitään alkuperäistä. Jos se voisi, sen ei tarvitsisi varastaa, tappa ja tuhota saadakseen tarpeeksi, mitä haluaa⁹.

Kaikki alkuperäinen tulee ainoalta oikealta Jumalalta. Sananlaskujen 8:12 kerrotaan esimerkiksi, että Jumala on kaiken tiedon ja taidon lähde, että hän on kaikkien älykkäiden keksintöjen alkuperä. Saatana tekee kovaa työtä pitkään saadakseen ihmiset (niin uskovat kuin epäuskovatkin) luovuttamaan tahtonsa sille, jotta se saavuttaisi laillisen luvan mennä heidän ruumiiseensa ja sieluunsa jatkaakseen varastamistaan. Kuinka monelta kristityltä se onkaan varastanut terveyden, rahavarat tai perhesuhteet? Onko tämä näin, koska se on yksinomaan heidän syynsä, vai ovatko he tietämättään päästäneet varkaan elämänsä? Harvat tekevät tämän omasta tahdostaan tai totaalisesti. Saatana siis huijaa ihmisiä tekemään syntiä tahdonvaraisesti päästäkseen laillisesti heihin käsiksi.

Saatana iloitsee saadessaan **kristityt** osallistumaan työhönsä. Uskovat luovuttavat tahtoansa sille ehkä näennäisesti pienissä asioissa. Oletteko koskaan nähneet kanssuskovaa, joka on vangittuna anteeksiantamattomuuteen, katkeruuteen tai kaunaan? Mitä ovia nämä avaavatkaan riivaajien hyökkäyksille! Se tosiasia, että jotkut kristityt tänä päivänä uskovat, etteivät he voi tulla pahojen henkien riivaamaksi (edes osittain) tämän tahdon luovuttamisprosessin kautta viittaa saatanan oveluuteen sen manipuloidessa kristillistä oppia.

Kun ihminen on antautunut vapaasta tahdostaan, saatana pyrkii laajentamaan sillanpääasemaansa ihmisen hengellisen sota-asun heikkojen kohtien kautta. Uppiniskaisen lihan aukot kuten himot, vääristä uskomuksista syntyneet asenteet, fyysiset riippuvuudet jne. kasvavat, jos niitä ei hoideta tekemällä parannus. Saatanelle on erityinen aarre, jos se saa poliittisia ja uskonnollisia johtajia luovuttamaan tahtonsa sille näiden käyttämän vaikutusvallan vuoksi. Kun ihminen luovuttaa riittävän suuren annoksen vapaasta tahdostaan, paha henki voi riivata, kontrolloida tai vaikuttaa monissa hänen fyysisissä tai henkisissä teoissaan.^{viii}

⁹ Johannes 10:10 – *Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys.*

Jumala käyttää toisenlaisia keinoja

Jumala ei **koskaan** riivaa tai kontrolloi. Hän ei koskaan toimi ihmisen vapaan tahdon vastaisesti. Jeesus ei milloinkaan ota hallintaansa kenenkään ruumista tai mieltä – ei yhtään enempää kuin paras ystäväsi ottaisi. Jumala ei milloinkaan pakota ketään. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että hän ei pyytäisi ihmisiä hyväksymään vapaasta tahdostaan hänen kutsuansa tulla hänen läsnäoloonsa aterioidaan hänen kanssaan. Kunkin on itse tehtävä päätös. Herra on yhä Herra riippumatta siitä, hylkäävätkö he tämän kutsun tai aliarvioivatko he sitä naurettavin vertauksin saatanan käytäntöjen kanssa vai ei. Hänen tiensä ovat aina korkeammat kuin meidän tiemme. Ihmisen vastakkaiset, toiseen suuntaan johtavat, ylpeyden täyteiset ja uskonnollisesti älylliset mielipiteet eivät muuta Herran tarjousta.

Jumala ei muuta tapaa, millä hän hoitaa asioita lastensa kanssa. On meidän päätöksemme, jos emme halua viettää aikaa kahdestaan Herran kanssa joka päivä. On kokonaan meidän asiamme, jos haluamme aterioida hänen kanssaan, mutta meitä ei huvita kiittää ja ylistää tietämme eteiseen. Hänen tiensä on kapea¹⁰ eikä hän muuta sitä. I Pietari 5:5 ilmoittaa selkeästi, että Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon¹¹. Mahdollisuus aterioida hänen kanssaan on suuri laupeus ja etuoikeus, jota ei pidä koskaan ottaa kevyesti.

Kasvaminen riippuvaiseksi Jumalasta

Joskus Herralla on niin paljon sanottavaa, että sillä hetkellä, kun polvistun, hän alkaa puhua¹². Olen huomannut aina, että hän on valmiimpi puhumaan minulle kuin minä kuuntelemaan. Opettaessani Raamattua ja parantaessani ihmisiä olen huomannut, että luottaessani häneen päiväohjelman suunnittelussa, tulokset ovat hämmästyttäviä.

Käytettyäni aikaa uskollisesti joka päivä Herran kanssa aterioidumiseen noin kuukauden ajan (olipa se juuri ennen puolta yötä tai aiemmin) Herra kertoi haluavansa ohjata minut erilaisille laidunmaille kuin mihin olin tottunut. Hän sanoi, että ruoho näillä laitumilla ei ollut yhtä vihreää Raamatun tuntemuksessa, siellä aidat tarvitsivat korjausta ja siellä oli suuria kiviä, jotka oli poistettava. Sen viikon kuluessa hän ohjasi minut lopettamaan toimintani kotiseurakunnassamme ja tutustumaan toiseen lähellä olevaan seurakuntaan.

Parin kuukauden kuluttua Herra ohjasi minut tekemään suunnitelmia palvellakseni Intiassa. Otin kolmen viikon loman työpaikaltani ja liityin 26 pastorin ryhmään. Me palvelimme kylissä ja kaupungeissa, suurissa seurakunnissa ja pienissä kotikokouksissa. Jokaisessa paikassa Herra voitti ihmisiä, jotka eivät koskaan olleet kuulleet evankeliumia Jeesuksesta, joskus satoja yhdellä kertaa. Tapahtui dramaattisia fyysisiä parantumisia.

Tämän retken aikana Herra herätti minut aikaisin eräänä aamuna ja kertoi alkavansa opettaa minulle hengellisen sodankäynnin periaatteita, jotka ovat Joosuan kirjassa. Hän aikoi opettaa koko kirjan minulle jae jakeelta. Voin vakuuttaa yksiselitteisesti, että Jeesus varmasti tuntee Raamatun! Kun pyydätte Herraa opettamaan teille sanaansa, tulette todella saamaan suurta hengellistä opetusta. Hän opetti minulle hämmästyttäviä asioita. Hän opettaa myös teille yhtä hämmästyttäviä asioita.

¹⁰ *Matteus 7:14 – mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.*

¹¹ *I Pietari 5:5 – Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon."*

¹² *Jesaja 65:24 – Ennenkuin he huutavat, minä vastaan, heidän vielä puhuessaan minä kuulen.*

Siihen aikaan hän kertoi vapauttavansa jalkani maallisen työn kahleista ja kutsui minut palaamaan päätoimiseen hengelliseen virkaan. Olin ilahtunut, mutten täysin huoleton.

Miten maksaisin asuntolainani ja muut lainani? Minä kaduin, että olin ottanut lainaa, mutten voinut sille enää mitään. Samana päivänä, kun palasin Intiasta, uuden seurakuntamme vanhimmat kysyivät minulta, ottaisinko vastaan pastorin tehtävät. Kun kysyin tätä Herralta, hän vastasi nopeasti: ”Kyllä, niin kauan kuin johdat ihmisiä minun luokseni.” Tein sen suurella ilolla.

Kului kuusi kuukautta. Herra kertoi haluavansa minun menevän retkelle Romaniaan palvelemaan siellä olevaa Jumalan seurakuntaa. Tiesin, että mennäkseni sinne minun oli lopetettava maallinen työni. Pitääkö Herra minusta todella huolen? En ihannoanut 12 tunnin työpäiviä, mutta johtavassa asemassa oli hyvä palkka. Herra kuitenkin vakuutti minulle, että hän olisi parempi työnantaja kuin yhtiö, jonka palveluksessa olin ja että palkkani nousisi eikä laskisi. Minulla ei ollut vararahoja. Mutta kun jatkoin ajan käyttämistä aterioimiseen Herran pöydän ääressä, hän jatkoi minun kasvattamistani palvelukykyisemmäksi astiaksi itselleen ja me yhä maksamme laskumme ajallaan.

Kyetäkseni tekemään tämän hänen oli autettava minua kasvamaan riippuvaiseksi Jumalasta sen asemasta, että olin riippuvainen yhtiöstä. Pitääkö hänen tehdä tällä tavalla jokaisen kanssa? Ei. Hänen opintosuunnitelmansa on erilainen kullekin meistä. Sen täytyy olla erilainen kahdesta syystä. Ensinnäkin, kukaan meistä ei ole täydellinen niin kuin Jeesus Kristus. Siksi välttämätön seuraus on, että jokaisella ruumiin jäsenellä on erilaiset tarpeet ja vain Jeesus kykenee selvittämään, miten ne täytetään oikein. Toiseksi, kenelläkään yksittäisellä henkilöllä ei ole ”koko totuutta” niin kuin Jeesuksella on. Kullakin meistä on jonkin verran totuutta, mutta Jeesuksella on kaikki. Hänen yksilöllisen opintosuunnitelmansa tarjonta korvaa meidän kyvyttömyytemme oppia kaikkea kerralla.

Jeesuksella on erityinen opintosuunnitelma sinua varten

Riippumatta jonkun henkilön kypsyydestä Jeesus saattaa opettaa tälle asioita, joita me emme tiedä. Ehkä ainoa keino, jolla me voimme oppia ne on tältä henkilöltä. Jos tämä henkilö ei kuitenkaan opi, mitä Jeesus haluaa opettaa hänelle, niin emme mekään koskaan opi sitä. Minun pointtini on tämä: me kaikki tarvitsemme toisiamme ruumiissa. Ei ainoakaan yksilö ole turha. Kukaan ei ole tärkeämpi kuin toinen ja me tarvitsemme toisiamme valtavasti.

No jälleen kerran minä teen päätoimisesti töitä Herralle. Minä luotan Herraan joka päivä, että hän maksaa palkkani ja tekee kaikki ne muut tavalliset asiat, joita työnantajan pitää tehdä. Hänen työntekijänään minä ilmoitaudun hänelle töihin joka aamu oppiakseni, mitä hän haluaa minun tekevän päivän aikana. Ensimmäiset kaksi viikkoani sujuivat näin:

Ensimmäisenä päivänä palattuani Romaniasta Herra käski minun tekemään siitä ylistyspäivän. Niinpä koko päivän minä ylistin häntä ja tein ylistykseen liittyviä asioita, kuten kirjoitin puhtaaksi ylistyslauluja seurakunnan kokouksia varten, tutkin ylistysjakeita Psalmeista jne.

Toisena päivänä Herra sanoi, että voisin tehdä mitä halusin ja että se päivä olisi suuren ilon päivä. Minusta tuntui, että talousasiat liittyisivät siihen, koska olin hieman huolestunut matkan jälkeen tulevista laskuista. Työskentelin toimistossani sinä päivänä puoleen päivään asti ja sen jälkeen tein kotitöitä eri puolilla taloa. Alkuillasta olin valmis – aikaeroväsymys alkoi vaikuttaa minussa. Poikani toi postin minulle sisään ja siinä oli ihana viesti uskovalta, josta en ollut kuullut yli vuoteen. Hän myös lähetti suuren shekin lahjoituksena. Minä iloitsin siitä, miten

hämmästyttävästi Herra vahvisti huolenpitonsa minua ja perhettäni kohtaan. Joka päivä sillä viikolla sain postissa rahalahjoituksia.

Kolmas päivä oli vielä mukavampi. Herra sanoi lähettävänsä minut tekemään ihmeen. Herra ohjasi minut käymään erään ystävän luona, joka ei ollut viiteen vuoteen parantunut hätäleikkauksesta. Lääkärit eivät saaneet selville miksi. Mutta komennettuani hänen parantumistaan tapahtumaan Jeesuksen Kristuksen nimessä ja poistettuani kiroukset, jotka olivat vaivanneet hänen elämäänsä, hän alkoi parantua nopeasti. Hänen edistyksensä on ollut hämmästyttävää.

Pari päivää myöhemmin Herra käski minun mennä parantamaan eräs perhe. Lopulta päädyin parantamaan sen perheen lisäksi heidän vanhempansakin ja myöhemmin sinä iltana erään pariskunnan, jonka tapasin ollessani asioimassa tavaratalossa.

Suuri usko tulee suuresta suhteesta

Tämä on keskeistä: niin kuin aikaisemmin 2. luvussa näytettiin, Herra rakentaa seurakuntansa ilmestyksen kautta. Hän antaa ilmestystä niille, jotka kuulevat hänen äänensä. Vaikka hän voi antaa ilmestystä joillekin, jotka eivät vietä aikaa aterioiden hänen pöytänsä ääressä, siinä tulee olemaan huomattava ero ilmestyksen määrässä, koostumuksessa ja kaliiberissa. On suuri ero saapua ajallaan tapaamisiin Opettajan kanssa, käyttää tarvittava aika täyden oppitunnin saamiseen ja sen välillä, että laiminlyö tapaamiset, siirtää niitä myöhempään niin kauan, ettei oppituntia koskaan pidetäkään.

Herran äänen kuuleminen kehittyy viettämällä aikaa hänen kanssaan. Hän voi ilmestyä eri ihmisille eri tavalla ts. ehkä näyssä, tai kuuluvan äänen muodossa vastakohtana sisäiselle äänelle jne. Hän kuitenkin **tulee** ilmestymään. Jeesus kuoli, jotta te voisitte olla pysyvässä ja kestävässä vuorovaikutteisessa suhteessa Jumalan kanssa.

Ei yksikään Hebrealaiskirjeen 11. luvussa mainituista suurista miehistä ja naisista ollut millään tavalla erilainen kuin te, paitsi että teillä on enemmän Raamattua uskottavana ja enemmän Jeesukselta tulleita resursseja työn tekemiseen. Suuri asia Hebrealaiskirjeen 11. luvun esisistämme ei ollut, että heillä oli usko. Suuri asia oli uskon **perusta** – aktiivinen henkilökohtainen **suhde** Herran kanssa. He olivat niin varmoja hänen äänestään, kun hän puhui heidän hengelleen ja sen vuoksi luottivat siihen, kun kuulivat sen. He eivät yhtään epäilleet totella sitä! Jokainen meistä voi oppia tekemään samoin.

Muistakaa: Suuri ilmestys tuottaa suurta uskoa. Suurta ilmestystä edeltää kuitenkin suuri suhde Herran kanssa. Ja meidän suhteemme Herran kanssa kasvaa suureksi, kun me aterioimme Mestarin pöydän ääressä päivittäin. Tämä on vastalääke haaleudelle. Hän haluaa meidän olevan kiivaita parannuksen tekoon ja pitämään korvamme lähellä hänen huuliaan kuullaksemme hänen äänensä.

4. Hänessä pysyminen: Miten tarkistat pulssisi

Johannes 14:10

Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen.

Jeesus Kristus julisti, että ne sanat, jotka hän puhui opetuslapsille, olivat sanoja, jotka meidän Isämme puhui hänelle. Nämä ovat ilmestyksen sanoja Jumalalta ja ne mallintavat, miten sekä Jeesus että meidän Jumalamme jatkavat viestintää meidän kanssamme tänään. Jumala viestitti Jeesukselle Kristukselle sanoilla. Nuo sanat tulivat Jeesuksen Kristuksen henkeen samalla tavalla kuin hän antaa sanoja uskovien henkeen tänään. Tarkastellaanpa tätä sanaa ”sana” lähemmin.

Sana ”sana” jakeessa 10 on käännetty kreikan kielen sanasta *rēma*. On muitakin sanoja, jotka on käännetty samalla tavalla meidän Raamatuissamme. Varsinkin sana *logos* on niiden joukossa. *Logos* on viesti Isältä. *Logos* voi olla kirjoitettu sana, puhuttu sana, näky jne. *Logos* tarkoittaa yksinkertaisesti viestiä. Johanneksen evankeliumin 1. luvussa Jeesusta kutsutaan sanalla *Logos*. Toisaalta sana *rēma* on erityisesti suullinen viesti. Se on ääneen puhuttu lausahdus. Raamatussa käytetään usein sanaa *rēma*, kun viitataan jollekin henkilölle annettuun erityiseen ilmestykseen. Täällä jakeessa 10 Jeesus sanoo, että ne ilmestyksen sanat, jotka Isä antoi hänelle, hän välitti opetuslapsille. Jeesuksen koko palvelutehtävä oli puhuttu ilmestyksen kautta ihmisille. Kuten 2. luvussa todettiin, näin hän rakentaa seurakuntansa.

Johannes 3:31 – 34

31. Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Joka on syntyisin maasta, se on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu; hän, joka taivaasta tulee, on yli kaikkien.

32. Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, sitä hän todistaa; ja hänen todistustansa ei kukaan ota vastaan.

33. Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa, että Jumala on totinen.

34. Sillä hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja; sillä ei Jumala anna Henkeä mitalla.

Ihmeitä sanasta *rēma*

Jumala lähetti Jeesuksen puhumaan ilmestyksen sanoja. Jeesus lähettää meidät myös puhumaan sanoja – ilmestyksen sanoja, *rēma* – vahvistettuja sanoja ylhäältä. Syy, miksi Jeesus kykeni tekemään ihmeitä silloin, on sama syy, miksi me kykenemme tekemään niitä nyt – hän sai ilmestystä Isältä. Kun hän puhui näitä sanoja, Jumala teki ihmeitä. Tämä on samalla tavalla jokaisen Raamatussa kerrotun ihmeen suhteen. Miehet ja naiset ovat tehneet ihmeitä siten, että ensin he ovat saaneet ilmestystä, ja kun he ovat totelleet ja toimineet ilmestyksen mukaan, Jumala on antanut voimaa niin, että ihme on tullut fyysiseksi todellisuudeksi. Tämä aihe on esitelty selvemmin 7. luvussa Hebrealaiskirjeen 11. lukua käsittelevässä tutkielmassa.

Mitä enemmän me vietämme aikaa kiitoksessa ja ylistyksessä kahdestaan Herran kanssa ja mitä enemmän me aterioimme hänen pöytänsä ääressä, sitä enemmän ilmestystä me tulemme saamaan – sen tähden, sitä enemmän ihmeitä me tulemme tekemään. Missä Pietari oli esimerkiksi silloin, kun Herra antoi hänelle ilmestyksen mennä Korneliuksen luo? Pietari oli katolla rukoilemassa. Mitä Kornelius teki? Apostolien tekojen 10:2 sanotaan, että hän oli

hurskas mies ja rukoili alati Jumalaa. Ilmestys, jonka he saivat ollessaan rukousasennossa, kuljetti evankeliumin sen keskuksesta, Jerusalemita, pakanamaailmaan.

Kukaan ei voi kieltää sitä vaikutusta, mikä kirjoitetulla Jumalan sanalla on ollut kristinuskoon. Tänä päivänä ihmiset (yleensä ne, jotka eivät saa paljon ilmestystä) usein vähättelevät tai suorastaan arvostelevat sitä, että *rēma*-sanat ovat välttämättömiä kristilliselle vaellukselle. Jos vastaanotettu ilmestys on tullut Herralta, sen ja kirjoitetun Jumalan sanan välillä ei pitäisi, eikä todella voikaan olla ristiriitaa. Kirjoitetun Jumalan sanan täytyy aina vahvistaa vastaanotettu *rēma*.

On tärkeätä ymmärtää, että suurimmalla osalla alkuseurakunnasta ensimmäisen vuosisadan aikana ei ollut Paavalin kirjeiden ilmestyksiä eikä kirjoitettuja evankeliumeja ohjaamassa heitä. Mitä heillä sitten oli Jeesuksen ristiinnaulitsemisen jälkeen? Heillä oli, mitä meilläkin pitäisi olla – päivittäinen puhelinlinja yhdistettynä Herraan.

Johannes 15:7 & 8

7. **Jos te pysytte minussa ja minun sanani (*rēma*) pysyvät teissä**, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.

8. **Siinä minun Isäni kirkastetaan**, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni.

Miten Isä kirkastetaan ja miten hedelmä syntyy? Kaikki hengellinen hedelmä tulee hengellisen viinipuun voimasta. Jeesus on viinipuu ja me olemme oksat. Oksa tarvitsee ravintoa joka päivä ja niin tarvitsemme me. Monet kristityt saattavat olla heikkoja oksia, koska he eivät aterioi riittävän usein Mestarin pöydän ääressä. Sen vuoksi heiltä jää hankkimatta se ilmestys, *rēma*, jonka he tarvitsevat Herran tahdon tekemiseen kunakin päivänä. Viinitarhan hoitajan täytyy myös karsia pois hyödyttömät, heikot oksat, jotta puu tuottaisi parempaa hedelmää.

Johannes 15:1 – 3

"Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri.

2. **Jokaisen oksan minussa, joka ei kannata hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän.**

3. Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut.

Mistä tietää pysyvänsä Jeesuksessa

On yksinkertainen keino tietää pysyykö hänessä. Karsiiko hän oksaasi? Ohjataanko sinua puhdistamaan asioita elämässäsi? Johdetaanko sinua vakuuttavasti vaeltamaan lähempänä Herraa ja tulemaan rehellisemmäksi suhteissasi muihin? Vai jatkatko sinä tekosyiden tekemistä ja kieltelyä paaduttaen sydämesi käytökseen, anteeksiantamattomuuteen, kaunaan ja katkeruuteen, joiden tiedät olevan väärin sinua satuttaneita ihmisiä kohtaan?

Herra on taistelija. Hän ei siedä syntiä eikä hän siedä sitä, että jätämme käsittelemättä asioita, jotka hän on jo käskenyt meitä korjaamaan. Mutta kun varaamme aikaa yksityiseen yhteyteen hänen kanssaan joka päivä, huomaamme, että hän karsii useimmiten lempeästi ohjaamalla, vastustamattomalla ja tukea antavalla rohkaisulla, auttaen meitä kasvamaan yhä pyhemmäksi rakkaudesta häntä kohtaan. Me voimme olla varmoja siitä, että pysymme hänessä, jos tämä karsimisprosessi on jatkuvaa hänen ohjaamisensa seurauksena elämässämme. Henkilö, jonka oksia hän voi karsia, on kiivas tekemään parannuksen – henkilö, jota Herra voi kasvattaa ja ojentaa hänen henkeensä tulevien ilmestyksen *rēma*-sanojen kautta.

Johannes 15:5 & 6

5. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; **sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.**

6. Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat.

Kirous kautta koko kristikunnan on kirous yrittää tuottaa hedelmää itseinspiroiduista jumalalliselta kuulostavista teoista. Jos teidän tekonne eivät ole Mestarin antamien ohjeiden tulos, ne tullaan polttamaan. Itseohjatut teot eivät ole mitään, koska ne tulevat vain uskonnollisesta ylpeydestä. Lihalliset kristityt ovat täynnä maailmanparannusmotiiveja, jotka ovat Herralle vastenmielisiä. Kain oli maailmanparantaja, joka oli sitoutunut tekemään maailmanparannusuhrin. Hän suuttui, kun huomasi, että Herra ei välittänyt siitä ollenkaan. Kain seurasi kuitenkin harkitusti omaa ohjettaan Herran erityisen ilmestyksen asemasta samoin kuin kaikkialla olevat itseinspiroidut kristityt, jotka näyttävät hyvältätahtoisilta. Israelin 40 vuotta kestäneen erämaavaelluksen koko tarkoitus oli opettaa heidät tulemaan riippuvaisiksi Herrasta.

Johannes 15:7

Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.

Hänen sanansa pysyvät teissä, jos teidän päivittäinen mannanne on Herralta Jeesukselta Kristukselta tuleva ilmestys. Jos te kuulette ja vastaatte häneltä tulevaan ilmestykseen, jakeessa 7 sanotaan silloin, että voitte vapaasti pyytää, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. Jae 7 kuuluu jakeisiin, joita minä pidän ”mitä ikinä”-jakeina, ”tyhjä shekki”-jakeina” tai ”mitä tahansa te anotte minun nimessäni”-jakeina¹³. Minulla oli tapana lukea sellaisia jakeita ja ajatella, että niihin ei liity ehtoja. Eikä liitykään – niille, jotka ovat oppineet ateriomaan uskollisesti hänen pöytänsä ääressä, oppineet kuulemaan ja tottelemaan hänen *rēma*-sanaansa. ”**Jos te pysytte minussa ja (jos) minun sanani (rēma) pysyvät teissä**, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.”

Ystäviä, ei palvelijoita

Me toteutamme muutoksen suhteessamme Herraan, kun me opimme tottelemaan häneltä tulevia *rēma*-ohjeita. Meistä tulee hänen ystäviänsä sen asemasta, että pysyisimme pelkkinä palvelijoina. Tottelevaisuus Jeesuksen yksittäisille uskoville antamia suoria ilmestyksiä kohtaan on kriteeri, joka määrää tuleeko heistä Jeesuksen ystäviä vai pelkkiä palvelijoita.

Johannes 15:14 – 16

14. Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.

15. **En minä enää sano teitä palvelijoiksi**, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee; **vaan ystäviksi minä sanon teitä**, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni.

16. Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, hän sen teille antaisi.

Ilon täyttymys löytyy ystävydestä Jeesuksen kanssa! Mikä ilo se onkaan nauraa ja puhua syivistä sydämen asioista yhdessä hänen kanssaan. Ystävät jakavat keskenään sisimmät

¹³ Matteus 18:19; 21:22; Markus 11:24; Johannes 14:13 & 14; 15:16; 16:23; I Johannes 3:22; 5:14 & 15.

salaisuutensa ja he uskoutuvat toisilleen omasta elämästään. Me siirrymme palvelussuhteesta ystävyyssuhteeseen, kun me kasvamme läheiseen suhteeseen Jeesuksen kanssa, käyttäessämme aikaa joka päivä hänen kanssaan kahdestaan. Sitoutunut ystävä on enemmän kuin palvelija; silti ystävä tekee palvelijan tehtävät uskollisesti ystävän sitä pyytäessä. Vaellus Herran kanssa hänen antamassaan ilmestyksessä on ystävän vaellus kuuliaisuudessa.

Muistakaa: Ilman suoraa Jeesukselta Kristukselta tulevaa ilmestystä me emme voi tehdä mitään¹⁴. Kaikki meidän omat tekomme, jopa suurilta ideoilta vaikuttavat teot, tullaan polttamaan. Me saamme enemmän ilmestystä, kun vietämme aikaa kahdestaan hänen kanssaan ja kehitämme läheisen ystävyuden Mestariopettajan kanssa. Hän puhdistaa ja karsii meidät niin, että voimme kirkastaa Isän. Antakaa hänen karsia oksanne niin, että voitte tuottaa hänelle enemmän hedelmää.

¹⁴ *Johannes 15:5 – Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.*

OSA II Syö mannaa Herran pöydässä

5. Haluaisitko lisää mannaa, poika?

Jeesus Kristus koputtaa yhä sydämemme ovella aterioidakseen kanssamme. V Mooseksen kirjan 6. luvun ja Markuksen evankeliumin 12. luvun perusteella me tiedämme, että meidän pitää rakastaa Herraa, meidän Jumalaamme, kaikesta sydämestämme ja kaikesta sielustamme ja kaikesta mielestämme ja kaikesta voimastamme. Johanneksen 14:23 perusteella me tiedämme, että me ilmaisemme rakkautemme pitämällä hänen sanansa. Johanneksen 15:4 – 6 perusteella me lisäksi tiedämme, että pysymättä jatkuvasti Jeesuksessa, joka on viinipuu, me emme voi tehdä mitään, eikä meidän itseinspiroidut tekomme ole mitään ja ne heitetään tuleen.

Sitä vastoin Johanneksen 15:7 ja 8 sanotaan, että me kannamme paljon hedelmää ja kirkastamme Isän, kun me pysymme hänessä sallien hänen *rēma*-sanansa (*inspiroitujen ilmestyksen sanojen*) pysyä meissä. *Rēma*-sanat kerätään henkilökohtaisista keskusteluista Herran kanssa hänen pöytänsä ääressä. Tämä on täsmälleen se mekanismi, jota Herra sanoi Matteuksen 16:13 – 18 käyttävänsä rakentaakseen seurakuntansa. Me tiedämme myös Johanneksen 5:38 – 40, missä hän haastoi fariseukset tutkimaan häntä koskevia kirjoituksia, että pelkkä älyllinen kirjoitusten tutkiminen tuntematta Jeesusta henkilökohtaisesti ei tekisi heitä kykeneviksi saamaan iankaikkista elämää.

Miten Jumalan sana kirjoitettiin

Tässä vaiheessa on avuksi selvittää, miten Raamatun ilmestyksen tekstit kirjoitettiin. Me tulemme näkemään, että Herran äänen kuuleminen, josta on puhuttu tähän asti, on sama keino, jota Herra käytti inspiroidakseen Jumalan miehiä kirjoittamaan Raamatun.

Ilmestyskirja 1:1 – 5, 9 – 11

Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää; ja sen hän lähettämänsä enkelin kautta antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle,

2. joka tässä todistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän on nähnyt.

3. Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä!

4. Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä,

5. ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä

9. Minä, Johannes, teidän veljenne, joka teidän kanssanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyyteen Jeesuksessa, minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden saarella, jonka nimi on Patmos.

10. Minä olin hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikäänkuin pasunan äänen,

11. joka sanoi: "**Kirjoita kirjaan, mitä näet**, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan".

Johanneksen evankeliumin 1. luvussa kerrotaan, että Jeesus on Sana. Ei pitäisi olla mikään yllätys, että hän antoi Ilmestyskirjan Johannekselle. Jeesus sai sen Jumalalta. Kukin viestitti Hengen kautta sanoilla. Jeesus neuvoi Johannesta (*jakeissa 9 – 11*) kirjoittamaan kirjaan, mitä hän kuuli ilmestyksen kautta ja lähettämään sen tietyille seitsemälle seurakunnalle.

Johannes palveli siihen aikaan, joidenkin mukaan karkotettuna, Patmoksen saarella, joka on nykyään noin 55 km päässä Turkin rannikon edustalla. Johannes ei kyseenalaistanut typeriä yksityiskohtia kuten: ”Miten minä painatan ja postitan nämä noihin paikkoihin, kunhan edes ensin saan selville, mistä löydän tarpeeksi paperia!” Hän vain totteli ja teki, mitä Herra käski hänen tehdä. Pietarin toisessa kirjeessä me näemme, miten muut vastasivat samanlaiseen Herran tulleelta ohjaukseen, jossa hän antoi ilmestyksen sanoja Pyhän Hengen kautta.

II Pietari 1:20 ja 21

20. Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä;

21. **sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina (useissa teksteissä tähän on lisätty sana pyhät) ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.**

Profetia ja ilmestys molemmat tulevat saman Hengen toimesta. Pyhä Henki vaikutti lahjansa pyhän hengen kautta Johanneksessa niin, että hän kirjoitti, mitä Jeesus saneli hänelle. Tämä prosessi on vielä selvemmin nähtävissä Paavalin kirjeessä galatalaisille.

Galatalaiskirje 1:11 ja 12

11. Sillä minä teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaista;

12. **enkä minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen minulle ilmoittanut.**

Jeesus Kristus antoi ilmestystä seurakunnalle ja käski kirjoittaa sen muistiin. Raamatulla on vain yksi tekijä – monta kirjoittajaa, mutta vain yksi tekijä. Kaikki nämä kirjoittajat oppivat ensin kuulemaan Herran äänen ja luottamaan siihen. He oppivat toteuttamaan ohjeet täsmällisesti niin kuin ne oli annettu. Meidän on tehtävä samoin, jos aiomme pelata hänen joukkueessaan myötävaikuttaaksemme **mitenkään** hänen seurakunnassaan.

II Timoteus 3:16 ja 17

16. **Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta**, on myös hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa,

17. että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin teoihin valmistunut.

Jokainen kirjoitus on tullut Jumalan Hengen vaikutuksesta ts. ilmestyksen kautta. Syy, miksi II Pietarin 1:21 mainitaan, että **pyhät** ihmiset puhuivat sen, minkä saivat Jumalalta on, ettei kukaan voi ylläpitää jatkuvaa vaellusta ilmestyksessä Herran kanssa ilman jatkuvaa pyhyyttä. Eikä kukaan voi vaeltaa pyhässä elämässä ilmoittautumatta jatkuvasti Jeesukselle ja tottelematta hänen aktiivista ilmestystä antavaa ääntänsä.

Miten mainiosti ja yksinkertaisesti Herra tekikään kirjoitetun sanansa! Hän haluaa viestittää samalla yksinkertaisuudella jokaiselle lapselleen. Hän haluaa auttaa meitä vaeltamaan Hengen antamassa ilmestyksessä tuottaaksemme hedelmää ja kirkastaaksemme Isän. Mikä etuoikeus meillä onkaan tänään vaeltaa siten Herramme ja Vapahtajamme kanssa, kuunnella hänen ohjeitansa ja toteuttaa hänen suunnitelmaansa rakentaa hänen seurakuntansa.

Hengellinen ruoka

Ilmestyskirja 3:19¹⁵ Herra kurittaa ja nuhtelee sanoilla.

Ilmestyskirjan 3:20¹⁶ Herra seurustelee pöytänsä ääressä niiden kanssa, jotka kuulevat hänen äänensä ja avaavat oven. Johanneksen 15:7¹⁷ hänessä pysyminen on sama kuin hänen *rēma*-sanassansa (*sana, inspiroitu lausahdus*) pysyminen.

Rēma-sana tulee sisäisenä ”äänenä” Herralta. *Rēma* on sanojen puhumista teidän henkeenne. Se ei tavallisesti ole kuultavissa fyysisin korvin, mutta hyvin tunnistettavissa kuuntelijan hengellisessä sydämessä ja joskus sen seurana saattaa olla visuaalinen hengessä näkeminen. Se on ilmestys. Sellaisen *rēma*-sanana esimerkkeihin kuuluu Jeesuksen inspiroitu puhe Johannekselle kirjoittaa Ilmestyskirja (Ilmestyskirja 1:1 – 19), Jeesuksen inspiroitu puhe Paavalille Galatalaiskirjeessä (1:11 ja 12) saarnata (ja myöhemmin kirjoittaa) Uuden testamentin kirjeitä ja Ananiaalle Apostolien tekojen 9. luvussa. Kaikkiin näihin ilmauksiin – pysyä, aterioida, osallistua, kurittaa ja nuhdella – kaikkiin sisältyy jatkuva vastavuoroinen keskustelu ja syvästi läheinen suhde Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa.

Jeesus ei kuitenkaan pysähtynyt näihin ilmauksiin kuvatakseen näkökohtaansa. Hän toi vielä toisen kuvauksen tälle samalle idealle – hengellinen ruoka.

Johannes 6:26 ja 27

26. Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sentähden etsi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan sentähden, että saitte syödä niitä leipiä ja tulitte ravituiksi.

27. **Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava; sillä häneen on Isä, Jumala itse, sinettinsä painanut."**

Jeesus antaa ruokaa seuraajilleen. Mitä ruokaa tämä on, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään asti? Se on sitä ruokaa, jota tarjotaan hänen pöytänsä ääressä. Se on hänen antamaansa ilmestysruokaa.

Hengellinen manna

Jakeessa 28 fariseukset kysyivät kysymyksen yrittäen vaihtaa aiheeseen, johon he voisivat tarttua paremmin: ”Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme?” Jeesus vastasi, että heidän pitäisi uskoa häneen itseensä Kristuksena. Sitten he vaativat tunnustekoa

¹⁵ Ilmestyskirja 3:19 – Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan (kasvatan); ahkeroitse siis ja tee parannus.

¹⁶ Ilmestyskirja 3:20 – Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.

¹⁷ Johannes 15:7 – Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.

todistamaan hänen aitoutensa, kuten mannaa, jota saatiin erämaavaelluksen aikana. Mainitessaan mannan fariseukset erehdyksessä sanoivat Mooseksen antaneen sitä heidän esisilleen. Jeesus korjasi heidän virheensä sanomalla, että Mooses ei antanut heille mannaa, vaan Isä. Sitten Jeesus lisäsi yksityiskohtia, jotka tulivat **rēma**-ilmestyksenä Isältä. Hän ei kutsunut tätä mannaa pelkästään leiväksi taivaasta, vaan totiseksi leiväksi. Hän selitti, että leipä taivaasta on itse asiassa se henkilö, jonka Jumala lähetti antamaan elämän maailmalle.

Fariseukset jättivät huomiotta henkilöosuuden ja sen asemasta keskittyivät viittaukseen leivästä ja iankaikkisesta elämästä. Sitten he pyysivät: ”Herra, anna meille aina sitä leipää.” Jeesus vastasi selkeästi:

Johannes 6:35

Jeesus sanoi heille: "**Minä olen elämän leipä**; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoaa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa.

Juuri niin kuin manna ravitsi Jumalan kansaa erämaavaelluksen aikana, samoin uusi manna, Jumalan Poika, ravitsisi Jumalan kansaa tästä eteenpäin. Jakeessa 47 Jeesus palasi leipäaiheeseen ja kuvasi itseään mannaksi taivaasta.

Johannes 6:47 – 51

47. Totisesti, totisesti minä sanon teille: **joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä.**

48. **Minä olen elämän leipä.**

49. Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat.

50. Mutta **tämä on se leipä**, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä syö, ei kuolisi.

51. **Minä olen se elävä leipä**, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti. **Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani**, maailman elämän puolesta."

Tarkastellaanpa näitä jakeita Matteuksen 4:4 valossa. Voimme alkaa nähdä sen mannan luonteen ja toiminnan, mihin Jeesus viittaa.

Matteus 4:4

Mutta hän vastasi ja sanoi: "Kirjoitettu on: '**Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta (rēma), joka Jumalan suusta lähtee**'."

Jeesus on mannaa meille tänä päivänä. Mutta millä tavalla hän on kirjaimellisesti meidän ravintomme? Hän on meidän ravintomme niiden sanojen (**rēma**) kautta, jotka hän toimittaa kaikille niille, jotka päättävät aterioida hänen pöytänsä ääressä. Juuri samoin kuin manna piti kerätä erämaassa päivittäin, samoin pitäisi meidän kerätä hänen ilmestystään päivittäin hänen pöytänsä ääressä. Juuri samoin kuin eilisen päivän manna pilaantui astiassa, samoin tulee eilisen päivän ilmestys osoittautumaan hedelmättömäksi Herran työtä varten tänään. Juuri samoin kuin meidän fyysiset ruumiimme tarvitsevat ruokaa syötäväksi joka päivä, samoin Jumalan ihmisten on nykyisin eletävä riippuvaisina hänen ilmestysmannastaan joka päivä!

Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme

Oletteko koskaan ajatelleet miksi lause ”anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme” esiintyy Herran rukouksessa? Tämä rukous on Matteuksen 6:7 – 13 ja se on rukous **hengellisten** tarpeiden tyydyttämiseksi.

Herran rukouksen jälkeen Jeesus nuhteli fariseusten tapaa paastota mieluummin julkisesti kuin salassa (Matteus 6:14 – 18). Sitten Jeesus keskittyi fyysisiin tarpeisiin (Matteus 6:19 – 33). Niin tehdessään hän vaihtoi selvästi Herran rukouksen **hengellisestä** polttopisteestä fyysiseen polttopisteeseen.

Matteuksen kuudennen luvun loppu on pyhitetty opetukselle riippuvuudesta Jumalaan **fyysisten** tarpeiden suhteen – ts. älkää kootko aarteita maan päälle, älkää palvelko mammonaa. Katselkaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat; eivät ne työtä tee eivätkä kehrää jne. Taivaan linnut eivät kylvä eivätkä leikkaa ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Älkää olko vähäuskoisia, hän sanoi, tavoitellen fyysisiä tarpeitanne kuten pakanat, vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.

Edeltävät jakeet sitä vastoin koostuvat Herran rukouksesta, joka kohdistuu hengellisiin asioihin. Rukouksen viittaus jokapäiväisen leivän antamiseen on hengellisen ravinnon pyyntö (*epiousios*, kirjaimellisesti ”tämänpäiväinen” kreikan kielellä) enemmän kuin fyysisen ravinnon pyyntö. Kuten olemme oppineet, hengellinen leipä on tarkoitettu meidän ravinnoksemme ja se koostuu erityisesti ilmestyksestä – hengellisestä mannasta, jota tarvitsemme joka päivä toimiaksemme ja rakentaaksemme hänen seurakuntaansa.

Jeesus on selvästi meidän ilmestyksen antajamme, elämää antava Leipä. Hän sanoi: ” Ne sanat (*rēma*), jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä (Johannes 6:63).” Hän antaa nämä sanat toimittamalla ilmestystä ja se ilmestys ravitsee meitä työssämme Jumalan valtakuntaa varten.

Jokapäiväinen ruoka

Ruuan syöminen on jokapäiväinen toiminto. Hengellisen syömisen täytyy olla myös jokapäiväinen toiminto. Me syömmme hengellisesti hänen ilmestysmannaansa. Me saamme sitä aterioidessamme hänen pöytänsä ääressä, kuullessamme hänen inspiroituja sanojaan.

Johannes 6:51 – 58

51. **Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta.** Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti. **Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani,** maailman elämän puolesta.”

52. Silloin juutalaiset riitelivät keskenään sanoen: ”Kuinka tämä voi antaa lihansa meille syötäväksi?”

53. Niin Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: **ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei teillä ole elämää itsessänne.**

54. Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

55. Sillä **minun lihani on totinen ruoka, ja minun vereni on totinen juoma.**

56. **Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, se pysyy minussa, ja minä hänessä.**

57. Niinkuin Isä, joka elää, on minut lähettänyt, ja minä elän Isän kautta, niin myös **se, joka minua syö, elää minun kauttani.**

58. **Tämä on se leipä, joka tuli alas taivaasta.** Ei ole, niinkuin oli teidän isienne: he söivät ja kuolivat; joka tätä leipää syö, se elää iankaikkisesti.”

Yksi totuus, yhdeksän kuvausta

Jae 51 Johanneksen 6. luvussa täsmentää edelleen tämän leivän luonnetta selittämällä, että se on myös Jeesuksen liha. Yhden ainoan hengellisen todellisuuden kuvaamista varten on koko joukko erilaisia mielikuvia. Jeesus kuvasi päivittäistä tarvetta saada ilmestystä häneltä näin:

1. manna (Matteus 4:4; Johannes 6:32 – 35; 48 – 51, 58)
2. leipä taivaasta (Johannes 6:30 – 35; 48 – 51, 58)
3. liha (Johannes 6:51)
4. ruoka (Johannes 6:27, 55)
5. se, joka aiheuttaa nälän ja janon loppumisen (Johannes 6:35)
6. veri (Johannes 6:53 – 55)

Kuten aikaisemmin on näytetty Johanneksen luvuissa 14 ja 15, nämä ovat yhteneviä käsitteitä seuraaville:

7. hänessä pysyminen (Johannes 15:4)
8. hänessä asuminen (Johannes 14:17)
9. hänen pöytänsä ääressä aterioiminen (Ilmestyskirja 3:20)

On huomion arvoista, että Jeesus opetti häneltä päivittäisen ilmestyksen saamisen periaatetta käyttäen yhdeksää edellä esitettyä erillistä kuvausta. Numero yhdeksän raamatullinen merkitys liittyy useimmiten ihmisen tuomioon ja kaikkiin hänen tekoihinsa. Se ilmaisee ihmisen kaikkien aikaansaannosten^{ix} täyteyttä, loppua, yhteenvetoa ja peruuttamattomuutta.

Voittaminen Herralta tulleen ilmestyksen vastaanottamisen ja tottelemisen omaksumisessa hänen pöytänsä ääressä johtaa tuloksiin. Tuloksena ei ole vain iankaikkinen elämä, kuten edeltävissä jakeissa on todettu, vaan tuloksena on myös kutsu istua hänen valtaistuimellaan hänen kanssaan¹⁸. Juuri tämä aihe on perintö, jota Jeesus pyrki opettamaan ja jonka hän halusi jättää kaikille niille, jotka tulisivat lampaiksi (Johannes 10:27) ja kuulisivat hänen äänensä.

Tahdotteko tekin mennä pois?

Fariseukset eivät olleet ainoita, jotka loukkaantuivat Jeesuksen viittauksesta tarpeeseen ottaa vastaan ilmestysmannaa tai -ruokaa häneltä. Fariseukset olivat älykköjä, jotka tutkivat kirjoituksia löytämättä kuitenkaan iankaikkista elämää, vaikka vilpittömästi luulivat löytäneensä sen¹⁹.

Monet ihmiset tänä päivänä luulevat löytäneensä iankaikkisen elämän täydet rikkaudet, koska he ovat syntyneet uudesti. Tässä ei ole kyse pelastumisesta. Roomalaiskirjeen 10:9 ja 10 perusteella pelastuminen on selvä seuraus Jeesuksen tunnustamisesta Herraksi.

Tämä olisi varmasti riittävän ihanaa, jos pelastuminen olisi kaikki, mikä on uskovien saatavilla! Mutta palkkiot, kuten Mestarin valtaistuimella istuminen tai osallisuus Jumalan valtakunnasta – nämä määräytyvät sen mukaan, millainen suhde meillä on Herran kanssa. Perustuuko jatkuva suhteemme Herraan läheisen ajan käyttämiseen nyt hänen läsnäolossaan hänen pöytänsä ääressä? Vai onko kirkko meidän ainoa yhteytemme? Meidän asemamme pappina kuninkaallisessa papistossa ja jäsenenä valitussa suvussa (I Pietari 2:9) edellyttää enemmän kuin passiivista tarkkailijan suhdetta Herran kanssa, sillä Herra haluaa meidän koko sydämemme eikä vain sen osaa.

¹⁸ *Ilmestyskirja 3:21 – Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.*

¹⁹ *Johannes 5:39 – Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta;*

Amos 8:11 – 14

11. Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin **minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän.**

12. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; **he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä.**

13. **Sinä päivänä nääntyvät janoon kauniit neitsyet ja nuorukaiset,**

14. ne, jotka vannovat sen nimeen, joka on Samarian syntivelka, ja sanovat: "Niin totta kuin sinun jumalasi elää, Daan, ja niin totta kuin elävät Beerseban menot!" - He kaatuvat eivätkä enää nouse.

Huomatkaa, että jakeen 14 epäjumalan palvelus on suorassa syy-yhteydessä Herran antamien ilmestyksen sanojen kanssa jakeessa 11. Ilman Jumalan ihmisiä jatkuvasti ruokkivaa ilmestystä tuloksena oleva nälänhätä ilmestysmannan puutteessa johtaa suoraan yhtä hirvittävään epäjumalan palvelukseen kuin Samarian^x synti. Tänään me näemme sitä kaikkialla ympärillämme.

Jeesus toimitti meille keinot kuulla hänen ilmestystään Jumalan ihmisille kuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta. Hän opetti sekä fariseuksille että opetuslapsille dramatisoiden viestin käyttämällä useita vertauksia fyysiseen ruokaan. Kuolemansa ja ylösnousemisensa jälkeen hän palautti ilmestyksen kuulemisen kaikille Jumalan ihmisille.

Kaikilla ei ole nälkä

On surullista, että kaikki uskovat Kristuksessa eivät ole nälkäisiä kuulemaan tätä sanomaa. Esimerkiksi Johanneksen 6. luvussa monet opetuslapset eivät enää vaeltaneet Jeesuksen kanssa, kun hän opetti sen heille.

Johannes 6:60 – 66

60. Niin monet hänen opetuslapsistansa, sen kuultuaan, sanoivat: "Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?"

61. Mutta kun Jeesus sydämessään tiesi, että hänen opetuslapsensa siitä nurisivat, sanoi hän heille: **"Loukkaako tämä teitä?"**

62. Mitä sitten, jos saatte nähdä Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen!

63. Henki on se, joka eläväksi tekee; ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.

64. Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi alusta asti, ketkä ne olivat, jotka eivät uskoneet, ja kuka se oli, joka oli kavaltava hänet.

65. Ja hän sanoi: "Sentähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei minun Isäni sitä hänelle anna".

66. **Tämän tähden monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssansa.**

Jokaisen kristityn olisi hyvä kysyä itseltään tämä kysymys, jonka Jeesus kysyi opetuslapsiltaan: "Loukkaako tämä teitä?" Loukata (*skandalidzō*) tarkoittaa ärsyttää, loukata, herättää vastenmielisiä tunteita, järkyttää tai saada kompastumaan. Tämä on olennainen kysymys edelleen tänään. Meidän lihamme tulee aina vastustamaan Jumalan sanan viestiä. Tämä viesti on yhä loukkaava joillekin ihmisille tänä päivänä.

Jeesuksen silloin lausumat sanat olivat inspiroitua puhetta, *rēma*. Ne ilmestyksen sanat, joita hän puhuu teidän henkenne ovat myös *rēma*-sanoja. Jotkut kristityt loukkaantuvat siitä, että

toiset kuulevat sellaisia Herralta tulevia sanoja tänään. Tämä on juuri se asia, joka erotti miehet pojista **jopa opetuslasten keskuudessa** Jeesuksen päivinä. Se tekee niin nyt yhä edelleen.

Loukkaannutteko te tarpeesta kuulla hänen äänensä vai iloitsetteko siitä ja etsittekö hanakasti hänen kasvojaan kuullaksenne, mitä hänellä on sanottavana erityisesti teille? Iloitsetteko siitä, että toisetkin veljet ja siskot oppivat viettämään aikaa hänen läsnäolossaan ja olemaan lampaita, jotka kuulevat hänen äänensä, vai suututtaako ajatus teitä kuten se suututti fariseuksia?

Tänään monet uudestisyntyneet kristityt vetäytyvät pois juuri tästä ideasta kuulla päivittäin ilmestystä heidän Herraltaan ja Pelastajaltaan. Häneltä tulevat **rēma**-sanat ovat kuitenkin henki ja elämä. Ne eivät ole valinnaisia kristillisessä vaelluksessa.

Johannes 6:67 – 69

67. Niin Jeesus sanoi niille kahdelletoista: **"Tahdotteko tekin mennä pois?"**

68. Simon Pietari vastasi hänelle: **"Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat (rēma);**

69. ja me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet Jumalan Pyhä."

Muistakaa: Olkoon meidän vastauksemme sama kuin Pietarin: "Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat (ilmestyksen sanat, **rēma**)."

Rukoilkaamme näin: "Me olemme varmoja siitä, että sinä olet se Jumalan Voideltu, elävän Jumalan Poika, joka rakkaudella antaa ilmestysmanna elämiseen joka päivä. Herra Jeesus, me rukoilemme, että voisimme olla uskollisia ja tämän luottamuksen arvoisia, jota varten sinä annoit elämäsi ja jota lähelle Pyhä Henki jatkuvasti vetää niitä ihmisiä, joilla on korvia kuulla."

Jeesus yhä kolkuttaa. Haluatteko te alistua Pyhälle Hengelle ja oppia häneltä, miten ovi avataan?

6. Elämän leivän syöminen: miten Herraa palvellaan

Sydämeni on aina vastannut ilolla tämän tunnetun hymnin sanoihin: ”Puutarhassa”.

Mä puutarhaan yksinän tuun,
kun on kaste viel’ päällä ruusuin;
ja mä äänen kuulen mun korvassain,
tuo Poika Jumalan ilmestyy.

Ja äänensä kaunis on niin,
että linnut hiljentää laulun;
ja se sävelmä, jonka hältä sain,
sydämessän nyt soi se vain.

Mä puutarhaan jäisin kai vaan,
vaikka päällein yö laskeutuisi.
Mut’ hän pyytää mua lähtemään nyt pois,
kuin ääni täynnä voimaa sois.

Kertosäe

Ja hän kulkee kanssani kertoen,
oon hänen omansa vain,
Sitä riemua, jonka jaamme siel’,
ei kukaan viel’ nähnyt oo.^{xi}

Kukaan ei voi viedä toista henkilöä hengelliseen puutarhaan, ”salaiseen paikkaani” kuten Dwight Moody sitä nimitti. Kun ihmiset kuitenkin pääsevät sinne, Pyhä Henki ohjaa heidät Herran läsnäoloon. Jeesus halusi mennä **fyysiseen** puutarhaan jo tietäen, mikä häntä siellä odotti, jotta me yhä enemmän voisimme tulla **hengelliseen** puutarhaan hänen kanssaan. Tämä on täsmälleen se paikka, jonka hän sanoi aikovansa valmistaa teille Johanneksen 14:2 ja 3. Kun joku kuulee Herran äänen sydämensä puutarhassa, siitä tulee kaikkein halutuin paikka, missä viipyä, sielua virkistävä ja tulevaa työtä varten vahvistava paikka. Juuri tässä asiayhteydessä Jeremian 33:3 lupaus sekä Mooseksen, Aaronin ja Samuelin esimerkki synnyttävät meille kovempaa nälkää kuulla hänen puhettaan.

Jeremia 33:3

Huuda minua avuksesi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattuja asioita, joita sinä et tiedä.

Psalmi 99:5 – 9

5. Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, kumartukaa hänen jalkainsa astinlaudan eteen. Hän on pyhä.

6. Mooses ja Aaron hänen pappiensa joukossa ja Samuel niiden joukossa, jotka avuksi huusivat hänen nimeänsä, **he huusivat Herraa, ja hän vastasi heille.**

7. Hän puhui heille pilvenpatsaasta; he noudattivat hänen todistuksiansa ja käskyjä, jotka hän oli heille antanut.

8. **Herra, meidän Jumalamme, sinä vastasit heille**, olit heille anteeksiantava Jumala, vaikka sinä heidän pahat tekonsa kostit.

9. Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, rukoilkaa kumartuneina hänen pyhää vuortansa kohti; sillä Herra, meidän Jumalamme, on pyhä.

Kuningas Daavid tiesi, mitä on ajan viettäminen Herran kanssa. Minä haluan kutsua sitä ”aterioimiseksi Herran pöydän ääressä”. Daavid kutsui sitä ”Korkeimman suojassa istumiseksi” hänen temppelinänsä, majanansa ja huoneenansa.

Psalmi 91:1, 9

Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,

9. Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani". - **Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi.**

Psalmi 27:4 ja 5

4. Yhtä minä rukoilen Herralta, sitä minä pyydän: että saisin **asua Herran huoneessa** kaiken elinaikani, katsella Herran suloisuutta ja tutkistella **hänen temppelissänsä.**

5. Sillä hän kätkee minut **majaansa** pahana päivänä, hän suojaa minua telttansa suojassa, korottaa minut kalliolle.

Daavid ei puhunut temppelissä asumisesta leeviläisten kanssa. Hän puhui hengellisestä elämisestä valtaistuinsalissa. Hän puhui Korkeimman suojassa istumisesta, hänen pöytänsä ääressä aterioitsemisesta, hänen mannansa syömisestä ja hänen läsnäolossaan iloitsemisesta. Se on mihin Mooses viittasi kohtaamispaikkana ilmestysmajassa. Kaikki nämä ovat kuvauksia henkilökohtaiselle, läheiselle suhteelle Herran kanssa. Itse asiassa tämän suhteen potentiaalinen menettäminen nöyryytti Daavidin profeetta Naatanin julistaessa Daavidin synnin Batsaban kanssa, kun Naatan sanoi: ”Sinä (*Daavid*) olet se mies.”

Psalmissa 51 Daavid huusi vastauksensa Jumalalle anoen, ettei Jumala ottaisi henkeänsä pois hänestä. Miksi? Jottei hän menettäisi Jumalan läsnäolon iloa vieraillessaan Korkeimman suojassa hänen pöytänsä ääressä.

Psalmi 51:12 ja 13

12. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.

13. Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.

Emmekö voi pyytää Herraa ilmestymään meille? Emmekö mekin voi pyytää häntä ilmoittamaan meille suuria ja salattuja asioita, joita emme tiedä? Eikö hän auta meitä löytämään hänet Korkeimman suojassa pyhäkössään? Eikö hän vastaa niille, jotka pyytävät ymmärrystä hänen kirjoitetusta sanastaan? Antaisiko hän lapsilleen mitään vähempää kuin Pyhän Henkensä²⁰? Eikö Pyhä Henki johdata teitä kaikkeen totuuteen kertomalla teille, mitä hän

²⁰ Luukas 11:11 – 13 – *Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen,*

12. taikka joka hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin?

13. Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!"

kuulee ja julistamalla teille tulevaiset²¹? Mikä mainio syy viipyä hänen kanssaan puutarhassa aterioimassa hänen pöytänsä ääressä!

Matteus 11:28 – 30

28. Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon.

29. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne.

30. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä."

"Kuorma" tulla sydämenne puutarhassa Jeesuksen luo on todellakin kevyt. Osa hänen ikeensä päälle ottamista on päivittäisten tapaamisten pitäminen hänen kanssaan, sillä hänen ikeensä on enemmän kumppanuuden ies Mestarin kanssa kuin työssä raatamisen ies. Huomatkaa, että hengellinen lepo Herran läsnäoloon tulemisen tuloksena **edeltää** hänen ikeensä päälle ottamista eikä toisin päin.

Antakaa Jeesuksen opettaa teitä

Jeesus on Mestariopettaja. Juuri niin kuin hän opetti opetuslapsiaan hän tulee opettamaan teitä, kun menette hänen luokseen oppitunneille. Me olimme häneltä sekä hänen kirjoitetusta sanastaan että, kuten edellä on esitetty, me olimme häneltä hänen puhutusta **rēma**-sanastaan. Apostoli Paavali meni Arabiaan saadakseen tämän oppitunnin.

Galatalaiskirje 1:15 – 2:2

15. Mutta kun hän, joka äitini kohdusta saakka on minut erottanut ja kutsunut armonsa kautta, näki hyväksi

16. ilmaista minussa Poikansa, että minä julistaisin evankeliumia hänestä pakanain seassa, **niin minä heti alunpitäenkään en kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä,**

17. **enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas takaisin Damaskoon.**

18. **Sitten, kolmen vuoden kuluttua, minä menin ylös Jerusalemiin** tutustuakseni Keefaaseen ja jäin hänen tykönsä viideksitoista päiväksi.

19. Mutta muita apostoleja minä en nähnyt; näin ainoastaan Jaakobin, Herran veljen.

20. Ja mitä kirjoitan teille, katso, Jumalan kasvojen edessä minä sanon, etten valhettele.

21. Sitten menin Syyrian ja Kilikian paikkakuntiin.

22. Mutta olin kasvoiltani tuntematon Juudean seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa.

23. Heidän kuuloonsa oli vain tullut: "Meidän entinen vainoojamme julistaa nyt sitä uskoa, jota hän ennen hävitti";

²¹ Johannes 14:26 – *Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut.*

Johannes 16:7 ja 8 – Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tyköne; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän. 8. Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion:

Johannes 16:13 – Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa.

24. ja he ylistivät Jumalaa minun tähteni.

(Galatalaiskirje 2:1 ja 2)

Sitten, neljäntoista vuoden kuluttua, minä taas menin ylös Jerusalemiin Barnabaan kanssa ja otin Tiituksenkin mukaani.

2. **Mutta minä menin sinne ilmestyksen johdosta** ja esitin heille sen evankeliumin, jota julistan pakanain keskuudessa; esitin sen yksityisesti arvokkaimmille heistä, etten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan.

Paavali oli ehkä raamatullisesti kaikkein lukutaitoisin uskova ensimmäisellä vuosisadalla. Hän ei mennyt Arabiaan piiloutuakseen ja antaakseen kristittyjen tappamisen nostattaman pölyn laskeutua, eikä hän mennyt sinne oppiakseen enemmän Raamattua. Hän meni sinne oppiakseen, miten Jeesuksen kanssa ollaan vuorovaikutuksessa Pyhän Hengen kautta. Hän meni oppimaan Hengen ohjauksessa olemista.

Olipa Paavali miten rautainen tahansa ennen kääntymystään Damaskoksen tiellä, sen jälkeen hän oli kuitenkin jopa fokuoituneempi ja pelottomampi. Hän meni Arabiaan, koska Henki johti häntä menemään sinne. Sitten hän oppi kuulemaan kuolleista herätetyn Herran äänen ja alistumaan hänen tahtoonsa. Tämän ajan kuluessa Paavali oppi vaeltamaan ilmestyksen mukaan juuri niin kuin Ananias oli oppinut vaeltamaan Apostolien tekojen 9:10 – 18.

Jeesuksen täytyi myös oppia vaeltamaan ilmestyksen mukaan²².

Luukas 3:21 ja 22

21. Kun siis kaikkea kansaa kastettiin ja myöskin Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni

22. ja Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä ruumiillisessa muodossa, niinkuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt".

Luukas 4:1, 2 ja 14

Sitten Jeesus täynnä Pyhää Henkeä palasi Jordanilta; ja **Henki kuljetti häntä erämaassa,**

2. ja perkele kiusasi häntä neljäkymmentä päivää. Eikä hän syönyt mitään niinä päivinä, mutta kun ne olivat päättyneet, tuli hänen nälkä.

14. Ja Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan; ja sanoma hänestä levisi kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.

Johanneksen kastettua Jeesuksen Jordanin virrassa hän sai Pyhän Hengen (Luukas 3:21 ja 22). Jeesus oppi vaeltamaan hengessä seuraavien 40 päivän kuluessa erämaassa. Hengessä vaeltamisen oppiminen on prosessi eikä se tule automaattisesti. Eikä se välttämättä tule yhdessä

²² Joidenkin mielestä tämä saattaa olla yllättävää, muttei enempää kuin se, että hänen täytyi oppia kuuliaisuus Hebrealaiskirjeen 5:8 ja 9. Itse asiassa Hebrealaiskirjeen 5:8 ja 9 sanotaan, että hän tuli kuuliaisuudessa (*hypakoē*) täydelliseksi (*teleioō*) voidakseen tulla iankaikkisen pelastuksen aikaansaajaksi kaikille, jotka myös oppivat olemaan hänelle kuuliaiset (*hypakouō* = kuulla ja totella), Hän oli todella meidän edelläkävijämme, Mestariopettajamme hänen äänensä ja meidän taivaallisen Isämme äänen kuulemisessa! Täsmälleen tämän vuoksi meidät kutsutaan istumaan hänen kanssaan hänen valtaistuimellaan, jos me voitamme hänen äänensä kuulemisessa ja tottelemisessa (Ilmestyskirja 3:20 ja 21). Tämä meidän on omaksuttava hengelliseen ymmärrykseemme ja päivittäiseen käytäntöömme mannan keräämisessä.

yössä. Herra kuitenkin vastaa uskollisesti puhumalla sanoja ihmisen sieluun Pyhän Hengen kautta, kun tämä etsii uskollisesti mielummin Herran **kasvoja** kuin hänen **kättään**.

Luottamuksen kehittämiseen hänen teille puhumiaan sanoja kohtaan tarvitaan aikaa. Älkää lannistuko tai huolestuko. Olkaa hiljaa ja jalostakaa tyyni, sisäinen hiljaisuus hänen edessään. Te etsitte pääsyä hänen läsnäoloonsa ollaksenne ensirakkautenne kanssa. Ei tarvitse puhua viihtyäkseen koko sydämestään rakastamansa henkilön läsnäolossa.

Huomatkaa, että Henki kuljetti Jeesuksen erämaahan, mutta hän palasi erämaasta voimassa. Hengen kuljettamana olemiseen kuuluu Mestarin äänen totteleminen ja **rēma**-sanojen virtaaminen sisäisestä pyhästä hengestä²³.

Jumala haluaa puhua kaikkien lastensa kanssa

Vanhassa testamentissa Jumala jätti tehtävän profeetoilleen vastaanottaa ja kommunikoida hänen ilmestyksensä. Jumalan sydämen todellinen halu oli, että kaikki ihmiset kykenisivät vastaanottamaan ilmestystä häneltä hänen pappisvaltakuntanaan.

II Mooses 19:5, 6 ja 9

5. **Jos te nyt kuulette minun ääntäni** ja pidätte minun liittoni, **niin te olette minun omaisuuteni** ennen kaikkia muita kansoja; sillä koko maa on minun.

6. Ja te olette minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa.' Sano nämä sanat israelilaisille."

9. Niin Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä tulen sinun tykösi paksussa pilvessä, että kansa kuulisi, kun minä puhun sinun kanssasi, ja uskoisi myös sinua ainiaan". Ja Mooses ilmoitti Herralle kansan vastauksen.

Ihmisiä pelotti, kun he näkivät salamet, paksun pilven ja tulen, havaitsivat maanjäristyksen ja kuulivat ukkosen jylinän ja pasunan kovan äänen. He harkitsivat uudelleen kannattaisiko heidän jakaa Mooseksen kanssa etuoikeus kuulla Herran ääntä. He luulivat kuolevansa, jos Herra puhuisi heille, ja pyysivät Moosesta välittämään viestin²⁴. Tehdessään niin he hylkäsivät valtavan etuoikeuden – kommunikoida suoraan Herran kanssa ja kuulla hänen äänensä.

Jumala näyttäytyi myöhemmin 70 Israelin vanhimmalle, Moosekselle ja kolmelle muulle (II Mooses 24:9 – 11). Vielä myöhemmin Jumala sanoi kohtaavansa Mooseksen arkin armoistuimen ääressä (II Mooses 25:22) ilmestysmajan kaikkein pyhimmässä (II Mooses 26:33). Jumala halusi puhua kaikille ihmisille, mutta heidän pelkonsa esti sen. Pelko, tavallisesti ahdistuksen muodossa, yhä estää joitakin ihmisiä tänä päivänä, vaikka Jeesus repikin pyhimmän kaikkein pyhimmästä erottavan esiripun.²⁵ Herra haluaa selvästi meidän olevan läheisessä yhteydessä hänen kanssaan ilman erottavia esirippuja.

²³ *Johannes 7:38 ja 39 – Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva (reō, toinen muoto sananvartalosta rēma) elävän veden virrat."*

³⁹ *Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat häneen; sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu.*

²⁴ *II Mooses 20:19 – Ja he sanoivat Moosekselle: "Puhu sinä meidän kanssamme, niin me kuulemme. Älköön Jumala puhuko meidän kanssamme, ettemme kuolisi."*

²⁵ *Luukas 23:45 – sillä aurinko oli pimentynyt. Ja temppelein esirippu repesi keskeltä kahtia.*

Samuel oppi palvelemaan Herraa

Jumala rajoitti keskustelunsa nimetyn papin kanssa yhteen kertaan vuodessa²⁶ ja säännöllisyyteen profeettojen kanssa, kun pappisjärjestys pääsystä temppelin kaikkein pyhimpään oli perustettu.

Kertomus Samuelista nuorena poikana temppelissä kuvaa aikaa, jolloin annettiin vähän ilmestystä, koska pappien viran toimitusta laiminlyötiin.

I Samuel 3:1

Ja poikanen Samuel palveli Herraa Eelin johdolla; **mutta Herran sana oli harvinainen siihen aikaan, eivätkä näyt olleet tavallisia.**

Herran sana tässä jakeessa viittaa ilmestykseen. Syy Herran sanan harvinaisuuteen siihen aikaan oli, että papin toimittama Herran palvelu oli tehotonta. Siksi näyt eivät olleet tavallisia. Herra alkoi kasvattaa Samuelia ensin opettamalla tätä kuulemaan Herran äänen estääkseen hänen läsnäolonsa menetyksen ja ilmestyksensä valon lampun sammumisen.

I Samuel 3:2 – 7

2. Siihen aikaan tapahtui kerran, kun Eeli, jonka silmiä alkoi hämärtää, niin ettei hän voinut nähdä, makasi sijallansa
3. eikä Jumalan lamppu ollut vielä sammunut ja Samuel makasi Herran temppelissä, jossa Jumalan arkki oli,
4. **että Herra kutsui Samuelia.** Hän vastasi: "Tässä olen".
5. Ja hän riensi Eelin tykö ja sanoi: "Tässä olen, sinä kutsuit minua". Mutta hän vastasi: "En minä kutsunut; pane jälleen maata". Ja hän meni ja pani maata.
6. Mutta Herra kutsui taas Samuelia; ja Samuel nousi ja meni Eelin tykö ja sanoi: "Tässä olen, sinä kutsuit minua". Mutta tämä vastasi: "En minä kutsunut, poikani; pane jälleen maata".
7. **Mutta Samuel ei silloin vielä tuntenut Herraa, eikä Herran sana ollut vielä ilmestynyt hänelle.**

Syntymästään saakka Herran palvelukseen pyhitetty Samuel oppi sinä yönä kuulemaan Herran äänen. Vanha nukkuva pappi Eeli ei kuullut sitä. Hänen hengellisten korviensa olisi pitänyt olla viritettynä, mutta hän oli jo pitkään laiminlyönyt virkansa vastuullisen toimittamisen²⁷. Samuelilla oli sydän palvella Jumalaa. Ei Eeli, vaan Samuel kuuli Herran äänen. Vaikka olikin hengellisesti unessa, Eeli kuitenkin tunnisti Herran tien tuntomerkit – ilmestyksen sanat – *rēma*-sanat ihmisilleen. Jakeessa 7 paljastuu fantastinen totuus. Samuel ei tiennyt, miten Herran ääntä kuunnellaan, koska hän ei vielä tuntenut Herraa. Samuelilla ei ollut vielä aktiivista suhdetta hänen kanssaan.

Samuel hallitsi erinomaisesti yksisuuntaiset palvelustehtävänsä temppelissä. Hänet oli pyhitetty syntymästään saakka palvelukseen temppelissä, ja hän noudatti velvollisuudentuntoisesti Eelin antamia ohjeita Eelin poikien tuottamasta kaikkialla hallitsevasta pahuudesta huolimatta. Samuelilla ei kuitenkaan vielä ollut kaksisuuntaista suhdetta Herran kanssa. Herran äänen kuuleminen tarkoittaa juuri kaksisuuntaista suhdetta hänen kanssaan.

Mitä on Herran palveleminen? Pähkinän kuoressa se on ihmisen osuus jalostaa läheistä suhdetta Herran kanssa. Se voi tapahtua vasta uudestisyntymisen jälkeen, koska ainoastaan

²⁶ Hebrealaiskirje 9:1 – 14, II Mooses 25:21 ja 22; 30:10

²⁷ I Samuel 2:12 – 17

Pyhä Henki voi ohjata henkilön Herran läsnäoloon. Leeviläisten Herran palvelukseen ilmestysmajassa kuului monia asioita fyysisessä maailmassa – uhrien ja siunausten toimittaminen, suitsukkeen polttaminen jne. Siihen kuului puhdistaminen synnistä. Keskeistä kaikessa Herran palvelemisessa oli kuitenkin (ja on yhä tänä päivänä) kunnioittava ja tottelevainen sydän tehdä, mitä Herra sanoo. Herraa palvellaan sydämellä, joka yksinkertaisesti haluaa olla Herran läsnäolossa – ei asialistan ja kuormien kanssa, vaan niin kuin ensirakkaan kanssa ollaan. Kunnioitus ja kuuliaisuus saatua ilmestystä kohtaan ovat kaksi merkittävää ominaisuutta niillä, jotka palvelevat Herran edessä. Kiitos ja ylistys ovat kaksi ainesosaa lisää niillä, jotka tulevat Herran eteen palvelemaan häntä hänen pyhäkössään.

Psalmi 100:1 – 5

Kiitosuhri-virsi. Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa.

2. Palvelkaa Herraa ilolla, **tulkaa hänen kasvojensa eteen riemulla.**

3. Tietäkää, että Herra on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat.

4. **Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten.** Ylistäkää häntä, kiittäkää hänen nimeänsä.

5. Sillä Herra on hyvä; hänen armonsa pysyy iankaikkisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

Olen vakuuttunut siitä, että Herralla on henkilökohtainen opintosuunnitelma jokaiselle uskovalle, joka haluaa viettää aikaa hänen kanssaan oppiakseen. Pyhän Hengen tarkoitus on johdattaa jokainen uskova kaikkeen totuuteen, ja vetää heidät elävään suhteeseen Kuninkaan, Jeesuksen kanssa. Pankaa merkille, miten Herra työskenteli Samuelin kanssa.

I Samuel 3:8 – 10

8. **Ja Herra kutsui Samuelia vielä kolmannen kerran;** niin hän nousi ja meni Eelin tykö ja sanoi: "Tässä olen, sinä kutsuit minua". Silloin Eeli ymmärsi, että Herra oli kutsunut poikasta.

9. Ja Eeli sanoi Samuelille: "Mene ja pane maata; ja jos sinua vielä kutsutaan, niin sano: 'Puhu, Herra; palvelijasi kuulee'". Samuel meni ja pani maata sijallensa.

10. **Niin Herra tuli ja seisoi ja huusi niinkuin edellisilläkin kerroilla:** "Samuel, Samuel!" Samuel vastasi: "Puhu, palvelijasi kuulee".

Vastauksessaan Samuel osoitti samaa lapsenomaista luottamusta, jota Jeesus arvosti vastatessaan opetuslasten kysymykseen Matteuksen 18:1 – 4: ”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?”.

Matteus 18:1 – 4

Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: "Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?"

2. Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä

3. ja sanoi: "Totisesti minä sanon teille: **ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan.**

4. **Sentähden, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa.**

Niin kuin Samuel oli nöyrä palvellessaan Herran edessä, samoin meidänkin täytyy olla nöyriä päästäksemme taivasten valtakuntaan. Me emme rohkene tulla niin sivistyneiksi teologiassamme, että me kieltäydymme etsimästä ja kuulemasta Herran ääntä kuin pieni lapsi

ja vastaamasta yhtä halukkaasti, puhtaalla sydämellä kuin Samuel. Me emme rohkene vastata epäuskolla Pyhän Hengen asioihin työntämällä hänet pois, kun hän yrittää vetää meitä lähemmäs Herran huulia.

Vaikka emme haluakaan saattaa henkeä murheelliseksi, me selvästi teemme niin joka kerran, kun me pysymme yhtä kuuroina ja tunnottomina hänen johdatukselleen kuin Eeli. Me emme rohkene olla kuten fariseukset, jotka löysivät omat opilliset syynsä tuomita ”raamatullisesti” väärin sekä viesti että viestin tuoja. On niitä, jotka jopa lukevat tämän kirjan ja löytävät opillisia ja kokemusperäisiä syitä työntää viesti sivuun. Ja sitten on niitä, jotka annettuaan aikaisin periksi etsiessään Herran ääntä julistavat epäuskossa, että he vain eivät kuule Herran ääntä, tai ettei hän puhu heille. Kristuksen tuomioistuimen edessä he kuitenkin saattavat joutua vastaamaan siihen, miksi he lopettivat lyhyeen pyrkiessään kuulemaan Mestarin ääntä hänen ehdoillaan omien ehtojensa asemasta. Hänen lampaansa on rakennettu kuulemaan Paimenen ääni. Tämä on hänen ideansa!

Meidän suhteemme Herran kanssa täytyy olla vähintään riittävän läheinen oppiaksemme vastaanottamaan ilmestysmannaa häneltä riittävän usein ruokkiaksemme itseämme ja palvelustehtäväämme, ja tunteaksemme hänen läsnäolonsa ilon. Meidän pitäisi haluta tulla kutsutuksi istumaan hänen kanssaan hänen valtaistuimellaan (Ilmestyskirja 3:20) olemalla uskollinen voittamaan jokainen epäily, jokainen este, jokainen opillinen muuri, jokainen hengellisen laiskuuden vihje ja hengellisen nälän puute etsiä hänen kasvojaan päivittäin.

Eikö tämä ole peltoon kätketyn aarteen ja kallisarvoisen helmen viesti Matteuksen 13:44 – 46? Eikö meidän pitäisi arvioida, mitä me teemme ja päättää nyt viettää aikaa hänen kanssaan joka päivä hänen pöytänsä ääressä?

Matteus 13:44 – 46

44. Taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen, jonka mies löysi ja kätki; ja siitä iloissaan hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.

45. Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kalliita helmiä,

46. ja löydettyään yhden kallisarvoisen helmen hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen.

Olkaamme Herran edessä niin kuin Samuel eikä niin kuin Eeli.

Jeesus ilmestyksen antaja

Jeesus tuli antamaan meille valon. Minkä valon hän antoi? Useimmat kristityt ovat yhtä mieltä siitä, että hänen antamansa valo on ilmestystä. Loppuiko hänen ilmestyksensä punaisella kirjoitettuihin sanoihin Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumeissa? Ei tietenkään. Juuri niin kuin hän antoi ilmestystä Ananiakselle Apostolien tekojen 9. luvussa ja Johannekselle Ilmestyskirjassa, hän jatkaa ilmestyksen antamista seurakunnalleen tänä päivänä.

Luukas 2:25 – 32

25. Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurskas ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja **Pyhä Henki oli hänen päällensä.**

26. **Ja Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut**, ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennenkuin oli nähnyt Herran Voidellun.

27. **Ja hän tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön.** Ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle, niinkuin tapa oli lain mukaan,
28. otti hänkin hänet syliinsä ja kiitti Jumalaa ja sanoi:
29. "Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan;
30. sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi,
31. jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä,
32. **valkeudeksi, joka on ilmestynyt pakanoille,** ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille".

Pyhä Henki ohjasi Simeonia profetoimaan Kristus-lapsesta. Hän julisti, että Jeesus tulisi valkeudeksi valaisemaan tai antamaan ilmestystä pakanoille. Johanneksen sanotaan kirjoittaneen Ilmestyskirjan noin 95 j.Kr. Riippumatta siitä, minä vuonna tarkalleen ottaen se kirjoitettiin, on varmasti selvää, että Jeesus antoi ilmestyksen Johannekselle useita vuosikymmeniä ristiinnaulitsemisen **jälkeen**. On selvää, että Jeesus **yhä** antaa valoa valkeudeksi pakanoille. On mielenkiintoista, että olen törmännyt uskoviin, joiden järkkymättömän mielen mukaan Herran tänä päivänä jollekin yksilölle antaman ilmestyksen kirjoittaminen muistiin on käytännössä sama kuin Raamatun kirjoituksiin lisääminen Ilmestyskirjan 22:18 varoituksen vastaisesti. Huolellinen lukija huomaa kuitenkin, että jakeen 18 varoitus koskee ainoastaan Johanneksen Ilmestyskirjaa ja että Herrakin oli huolellinen antaessaan tiettyjä ohjeita tämän ilmestyksen käyttöön ja levitykseen luvussa yksi. Herra kertoo usein saajalle, mitä hänen antamallaan ilmestysmannalla on tehtävä. Tänä päivänä ei kukaan, joka on ikinä saanut Herralta ilmestyksen, olisi milloinkaan riittävän tyhmä lisätäkseen sen kanonisoituihin Raamatun kirjoituksiin.

Eikö Herra niin halutessaan voi viedä meitä taivaaseen niin kuin hän vei apostoli Paavalin? Herra haluaa ilmoittaa meille ja meidän seurakunnallemme monia syviä asioita, kun Pyhä Henki valmistaa Kristuksen morsianta näinä lopun aikoina. Emmekö voi tehdä muistiinpanoja koulussa? Miksi emme tekisi muistiinpanoja koulussa, jota Jeesus ja Pyhä Henki pitävät niille, jotka nöyryvät koululaisina hänen edessään? Voiko näitä muistiinpanoja luokitella Raamatun kirjoituksiksi? Ei. Ei enempää kuin puhuttua profetiaa voisi. Ilmestyskirjan viesti täydentää Raamatun kirjoitukset juuri niin kuin oli Herran tarkoitus. Profetia tänään, olipa se kirjoitettu tai puhuttu, on aina rakentava, kehottava tai lohduttava viesti läsnäoleville ihmisille (I Korinttolaiskirje 14:3). Ilmestyksen kautta puhuminen, tiedon sanat, profetian tai opetuksen sanat I Korinttolaiskirjeen 14:6 ovat myös läsnäoleville ihmisille eli viestiä varten kokoontuneelle yleisölle.

Inspiroidut sanat ovat inspiroituja sanoja olivatpa ne kirjoitettuja tai puhuttuja ja ne tulevat Isältä, Herralta Jeesukselta Kristukselta tai pyhältä hengeltä^{xii} johdatuksena, opetuksena ja ohjauksena. Tämän prosessin leimaaminen Ilmestyskirjan 22:18 vastaiseksi heijastaa väärinymmärrystä Herralta tänä päivänä hänen seurakunnalleen tulevan viestinnän tarkoitusta kohtaan.

Miten Jeesus sai ilmestystä ollessaan maan päällä

Jeesus sai ilmestystä usealla eri tavalla. Esimerkiksi hänen saatuaan kasteen kuin myös ollessaan kirkastusvuorella kuultiin korvin kuultava ääni ilmestyksenä ylhäältä. Paavali sai korvin kuultavan ilmestyksen Damaskoksen tiellä, kun Herra ilmestyi hänelle (Apostolien teot 9:1 – 7). Yleisemmin ”verbaalinen” ilmestys saadaan kuitenkin sisäisenä äänenä.

Miettikääpä, miten Jeesus kuvasi tätä prosessia Johanneksen luvussa kolme.

Johannes 3:31 – 34

31. Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Joka on syntyisin maasta, se on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu; hän, joka taivaasta tulee, on yli kaikkien.

32. **Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut**, sitä hän todistaa; ja hänen todistustansa ei kukaan ota vastaan.

33. Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa, että Jumala on totinen.

34. **Sillä hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja (*rēma*)**; sillä ei Jumala anna Henkeä mitalla.

Jälleen kerran me näemme, että *rēma*-sanat ovat ylhäältä saatuja ilmestyksen sanoja, tässä tapauksessa Jumalalta. Ilman Henkeä ei voisi olla ylhäältä tulevien hengellisten viestien saamista. Kuten aiemmin olemme todenneet Henki virtaa (*reō*, tämä on sanan *rēma* perusmuoto) sisimmästä (Johannes 7:38), ja sitä verrataan elävän veden virtoihin (kyllä VIRTOIHIN!). Nämä ilmestyksen virrat toimittivat ammuksen monille Apostolien teoissa kerrotuille teoille, kaikille Hebrealaiskirjeen 11. luvun uskon ihmeille, uskoa rakentavalle prosessille Roomalaiskirjeen 10:17 ja Herran seurakunnan rakentamiselle Matteuksen 16:17 – 19. Ja esimerkkejä on vielä enemmän.

Johannes 5:30

En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niinkuin minä kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea, **sillä minä en kysy omaa tahtoani**, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt.

Johanneksen 3:34 me opimme, että Jeesus sai Isältä *rēma*-ilmestystä Pyhän Hengen kautta. Täällä Johanneksen 5:30 on selvää, että Jeesus ei voinut tehdä mitään omasta tahdostaan, vaan teki kaiken Isän tahdosta sekä kuuntelemalla että tottelemalla Isän antamaa ilmestystä. Minne Jeesus meni kuullakseen näitä ilmestyksen sanoja? Hän sai niitä usein autiossa paikassa – yksin sellaisessa paikassa, missä hän voi rukoilla hiljaa²⁸. Hän valvoi esimerkiksi koko yön rukoillen ilmestystä valitakseen kaksitoista apostoliaan monien opetuslasten joukosta (Luukas 6:12 ja 13).

Näin myös meidän pitää toimia Kristuksen jäljittelijöinä – ensin me kuuntelemme *rēma*-sanoja ts. ilmestysmannaa hänen ruokapöytänsä ääressä ja sitten me toteutamme sitä huolellisesti. Ilman häntä me emme voi tehdä mitään (Johannes 15:5). Miksi? Koska hän toimittaa meille tarvitsemamme ilmestyksen kyetäksemme tekemään työtä hänelle, noudattaaksemme hänen käskyjään hänen rakentaessaan seurakuntaansa. Ilman häneltä tulevaa ilmestystä me emme voi tehdä mitään²⁹.

Johannes 14:10 – 12

10. Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? **Niitä sanoja (*rēma*), jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen.**

11. Uskokaa minua, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa; mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden.

²⁸ Matteus 6:6; Luukas 5:16; Markus 1:35, 6:46

²⁹ *Johannes 15:5 – Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.*

12. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö,

Johanneksen 3:34 ja 5:30 totuudet toistetaan Johanneksen 14:10 – että Jeesus sai ja puhui Isältä tulleita ilmestyksen *rēma*-sanoja. Puhuessaan niitä Jeesus kykeni tekemään ne teot, jotka hämmästyttivät ihmisiä ja todistivat maailmalle. Voitko nähdä sen valtavan vaikutuksen niille uskoville, jotka ovat valmiita tekemään työtä saadakseen ilmestysmanna Herralta tänä päivänä? Jeesus tarkoitti täsmälleen tätä ja nämä ovat täsmälleen ne keinot, joiden avulla uskova **tänä päivänä** voi tehdä Jeesuksen Kristuksen tekoja ja vielä suurempiakin kuin ne ovat.

Herättikö Jeesus ihmisiä kuolleista? Te voitte myös toimiessanne saamanne ilmestyksen mukaan. Paransiko hän sairaita? Saarnasiko hän inspiroituja sanoja ja heittikö hän ulos riivaajia? Te voitte tehdä kaikkia näitä asioita hänen antaessaan ilmestyksen ja ohjauksen sanoja, joita te olette keränneet keskusteluista hänen pöytänsä ääressä.

Haluattepa käyttää ilmaisua ruokapöytä, pyhäkkö, puutarha, läsnäolo, valtaistuinsali, ilmestysmaja, Korkeimman suoja, asumus (tai mitä tahansa muuta raamatullisesti kuvaavaa ilmaisua, jota en ole maininnut tässä), ratkaisevaa vaeltamiselle niin kuin hän, on tapaaminen hänen kanssaan saadaksenne päivittäiset marssikäskynne. Sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa (I Johannes 4:17), koska niin kuin hän **teki** saadaksen ilmestystä seurakunnan rakentamista varten **niin pitää meidänkin tehdä. Meidän** täytyy avata ovi ja ruokailla hänen kanssaan.

Neuvo minulle tiesi

Daavid tiesi, miten arvokasta oli etsiä Herran tie, joka hänelle ilmoitettiin hänen palvellessaan Herraa laulamalla psalmeja. Daavid ilmensi ehkä paremmin kuin kukaan muu Raamatun henkilö, millainen sydän tarvitaan hengessä vaeltamiseen. Miettikääpä, että tämä mies, jota kutsuttiin Jumalan sydämen mukaiseksi mieheksi, kaipasi päivää, jona voisi nähdä Messiaan. Hän katsoi eteenpäin ilmestyksen kautta varmuudella, että hän tulisi jonakin päivänä näkemään omien jälkeläistensä kautta kupeittensa hedelmän, Kristuksen (Apostolien teot 2:30). Tämä mies tunsi ilon ja jatkuvat hyödyt Herran läsnäolon päivittäisestä etsimisestä. Hän oppi palvelemaan Herraa kysymällä Herralta, miten tämä halusi häntä palveltaman.

Psalmi 25:4 ja 5

4. Herra, neuvo minulle tiesi, opeta minulle polkusi.

5. Johdata minua totuutesi tiellä ja opeta minua, sillä sinä olet minun pelastukseni Jumala. Sinua minä odotan kaiken päivää.

Psalmi 25:9 – 14

9. Hän johdattaa nöyriä oikein, hän opettaa nöyrille tiensä.

10. Kaikki Herran polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja todistuksensa.

11. Nimesi tähden, Herra, anna anteeksi minun syntivelkani, sillä se on suuri.

12. Kuka on se mies, joka Herraa pelkää - sen hän neuvoo tielle, joka hänen on valittava.

13. Hänen sielunsa saa nauttia hyvää, ja hänen jälkeläisensä perivät maan.

14. Herran neuvo on tunnettu niille, jotka häntä pelkäävät, ja hän ilmoittaa heille liittonsa.

Muistakaa: Herra on tehnyt liiton kaikkien meidän kanssamme, jotka ovat kutsuneet Jeesusta Kristusta ja pyytäneet häntä olemaan meidän Herramme. Hän on myöntänyt meille etuoikeuden palvella häntä ja syödä ilmestysmanna hänen pöytänsä ääressä. Nälkämme tuntee hänet vastaa fyysisen ravinnon nälkäämme – me tarvitsemme sitä joka päivä. Joskus saatamme tarvita Herran apua tullaksemme nälkäisemmiksi.

Ruokahalua voi kasvattaa ja Herralla on mitä hämmästyttävintä ravintola, joka ei koskaan sulkeudu ja jonka ruokalista uusiutuu koko ajan. Ateriat tulevat tyydyttävämmiksi ja ravitsevammiksi joka kerran istuutuessamme aterialle. Ilman häneltä tulevaa ilmestysruokaa me emme voi tehdä mitään. Olkaamme kuin Samuel – ahkeria palvelemaan Herraa joka päivä ja valmiita vakuuttamaan: ”**Puhu Herra, sillä palvelijasi kuulee**”. Ja olkaamme innokkaita sanomaan: ”Kyllä Herra, minä tottelen heti.”

7. Kasva luottamuksessa hänen ääneensä

Yksi kaikkein kiehtovimmista kertomuksista Israelin kansaa (ja hänen kansaansa tänä päivänä) koskevasta Jumalan tahdosta Vanhassa testamentissa on V Mooseksen kirjan luvussa kahdeksan. Jumala selitti erämaavaelluksen tarkoituksen tämän luvun alkujakeissa. Minä näen tämän ajanjakson Jumalan alokkaiden peruskoulutuskautena. Tässä kertomuksessa on suurenmoisia oppitunteja uskoville nykyaikana.

V Mooses 8:1 ja 2

"Pitäkää tarkoin kaikki käskyt, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että eläisitte ja lisääntyisitte ja pääsisitte ottamaan omaksenne sen maan, jonka Herra valalla vannoen on luvannut teidän isillenne.

2. Ja muista kaikki, mitä on tapahtunut sillä tiellä, jota Herra, sinun Jumalasi, näinä neljänäkymmenenä vuotena on sinua kuljettanut erämaassa **nöyryyttäöksensä sinua ja koetellaksensa sinua ja tietääksensä, mitä sinun sydämessäsi on: tahdotko noudattaa hänen käskyjänsä vai etkö.**

Jumalan tarkoitus ei koskaan ollut, että Israel olisi heikompi kuin luvattun maan epäuskovat asukkaat. He olisivat voineet kävellä luvattuun maahan yhdessätoista päivässä, mutta Jumala tiesi heidän yhä kantavan kirottuja taakkoja Egyptistä. He esimerkiksi valittivat jatkuvasti huolimatta Jumalan ehtymättömän huolenpidon hämmästyttävästä osoituksesta, joka ilmeni heidän ylittäessään Punaisen meren. He alkoivat valittaa lähes välittömästi vapauduttuaan faraon hirmuvallasta, ja he valittivat kolmen lyhyen päivän kuluttua siitä, kun Jumala tuhosi faraon mahtavan armeijan.

Israelin tekisi kanaanilaisia paremmaksi heidän parempi Jumalansa. Tottelevaisuus ja riippuvuus tästä paremmasta Jumalasta opettaisi Israelin työskentelemään hänen rinnallaan – siihen tarvittiin alokkaiden peruskoulutuskautta erämaassa. Jumalan kansan oli opittava tulemaan riippuvaiseksi Jumalasta. Tämä edellytti nöyryyden oppimista. Jumala käytti erämaata käytännöllisenä laboratoriona testatakseen heidän nöyryyttään suhteellisen harmittomissa olosuhteissa.

Kuulostaako tämä Jumalan osalta oikukkaalta tai ehkä tarpeettomalta? Miettikää, mitä vaikeuksia Israel tulisi seuraavaksi kohtaamaan luvatussa maassa. Israel oli taitamaton sodankäynnissä. Jokainen kaupunki oli valloitettava sotimalla, ja vihollisella oli aseita, kokemusta ja suojamuureja. Israelilla ei ollut muuta kuin voittamaton Jumala. Mutta oliko ihmiset harjoitettu luottamaan tähän Kaikkivaltiaaseen Jumalaan? Siksi tarvittiin erämaalaboratoriota.

Jumala pelasti Israelin juuri niin kuin hän tulee pelastamaan kansansa tänä päivänä, kun se oppii kuulemaan hänen äänensä ja tottelemaan sitä. Tämä on todellakin seuraavan jakeen viesti.

V Mooses 8:3

3. Hän nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää, ja hän antoi sinulle mannaa syödä, jota et ennen tuntenut ja jota eivät isäsikään tunteneet, **opettaaksensa sinut ymmärtämään, että ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan että hän elää jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee.**

Menestyäkseen luvatussa maassa Israelin täytyi oppia kuulemaan ja tottelemaan ilmestystä. Miten Herra voi johtaa, kun ihmiset kieltäytyvät kuuntelemasta hänen komentojaan? Miten hän voi ohjata armeijaansa, kun ihmiset eivät tottele ylipäällikkönsä ääntä? Miten hän toimittaa voiton seurakunnalleen tänä päivänä, jos jokainen jäsen ei kasva taitavaksi kuulemaan hänen äänensä ja toimimaan sen mukaan?

Mooses komensi kansaa ilmestyksen mukaan. Raamattua ei vielä ollut kirjoitettu. V Mooseksen kirjan 8:1 tuli Moosekselle ilmestyksenä ihmisiä varten. Jakeessa kolme Herra selitti perusteellisesti, että **koko erämaaharjoituksen tarkoitus oli oppia tämä yksi totuus: että ihmisen tulee elää joka päivä Herralta tulevan ilmestyksen mukaan!**

Lukija varmasti tunnistaa, että Jeesus siteerasi tätä jaetta perkeleelle Matteuksen 4:4: **Mutta hän vastasi ja sanoi: ”Kirjoitettu on: ’Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee’.**”

Ihmisen piti oppia vaeltamaan päivittäisen *rēma*-ilmestyksen mukaan. Jos ihmiset nykyaikana haluavat valloittaa luvatus maansa, heidän täytyy tehdä se Jumalan toimittaman ilmestysmannan mukaan. Tämä on perusharjoitusta seurakunnalle tänä päivänä. Se on harjoitusta hengellistä sodankäyntiä varten.

Ylpeys ja ilmestys eivät sekoitu keskenään

Ylpeys oli syy siihen, ettei Israel kuullut Herran ääntä. He halusivat kiistellä Jumalan kanssa, ja heidän sydämensä oli itsepäinen. Ylpeys on aina ristiriidassa Jumalan kanssa, ja se estää hänen antamansa ilmestyksen saamisen.

Hebrealaiskirje 3:7 – 19

7. **Sentähden, niinkuin Pyhä Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä,**

8. **älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa, kiusauksen päivänä erämaassa,**

9. jossa teidän isänne minua kiusasivat ja koettelivat, vaikka olivat nähneet minun tekojani neljäkymmentä vuotta;

10. sentähden minä vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään'; **mutta he eivät oppineet tuntemaan minun teitäni;**

11. ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepoon!'."

12. **Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta,**

13. **vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: "tänä päivänä", ettei teistä kukaan synnin pettämänä paatuisi;**

14. sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme luottamuksessa, joka meillä alussa oli, vahvoina loppuun asti.

15. **Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa",**

16. ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroittivat hänet? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä?

17. Mutta keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet, joiden ruumiit kaatuivat erämaahan?

18. Ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille?

19. Ja niin me näemme, että he epäuskon tähden eivät voineet siihen päästä.

Israelilaiset eivät olisi kuolleet erämaahan, jos he olisivat hyljänneet sydämensä paatumuksen ja oppineet kuulemaan Herran äänen. Tämä viesti on tänä päivänä yhtä elintärkeä Jumalan kansalle kuin se oli Israelille. Me emme pääse hänen lepoonsa, jos me emme herkistä sydämiämme nöyryyteen ja kuule hänen ääntänsä. Herran läsnäoloon ja hänen äänensä kuulemiseen liittyy suuri lepo.

Alistunut sydän

Kuuliainen ihminen alistuu pyhälle hengelle. Me voimme pyytää pyhää henkeä opettamaan meille, miten Herran läsnäoloon päästään ja opitaan kuulemaan hänen äänensä. Tämä ei tapahtune yhdessä yössä. Herra testasi – en sanonut, että hän aiheutti pahaa, sairautta, tauteja, kärsimystä ja muita sellaisia asioita, jotka tulevat saatanasta – hän kuitenkin testaa meidän päättäväisyyttämme osana hänen henkilökohtaista opintosuunnitelmaansa nähdäkseen luotammeko me häneen uskollisesti vai emme.

Hän on Herra eikä hän muutu (Malakia 3:6). Hänen metodinsa on yhä sama tänä päivänä. Hän tulee johtamaan meidät erämaan peruskoulutuksestamme luvattuun maahan, jonka hän on merkinnyt meitä varten, jos me olemme uskollisia vähimmässä, kuten itsekurissa kuullaksemme hänen äänensä. Älkääkää erehtykö tässä. Kullakin meistä on oma tehtävämme Kristuksen ruumiissa, luvattu maa valloitettavana hänen kirkkaudekseen. Me saamme selville tehtävämme, kun me opimme ateriomaan hänen pöytänsä ääressä.

Nöyrtykää kuin lapset

Mitä olisi tapahtunut, jos Israel olisi tullut Jumalan eteen pienen lapsen kiitollisella ilolla? Miten iloinen Herra onkaan, kun me vain haluamme viettää aikaa hänen kanssaan! Meidän pitäisi olla kuin lapsia hänen läsnäolossaan. Vanhemmat rakastavat ja rohkaisevat lastaan ja he pyrkivät jatkuvasti ohjaamaan lasta viisauteen, oikeanlaiseen ajatteluun ja rakastavaan tottelevaisuuteen. Lapsi ei epäile vanhempiensa rakkautta ja hyviä aikomuksia häntä kohtaan. Israel kuitenkin sekä epäili että valitti. Jumala oli murheellinen 40 vuoden ajan. On paljon hauskeempaa olla lapsena Isän edessä ja nauttia hänen läsnäolostaan kuin valittaa.

Joskus me valitamme salakavalasti huomaamatta sitä itse. Miten usein me olemme kuulleet kristittyjen esimerkiksi kysyvän, mikä on Herran tahto heidän elämässään? ”Herra, jos se on sinun tahtosi...” – nämä ovat monien rukousten tutut alkusanat. Ne kuulostavat nöyriltä, mutta ovat todellisuudessa turhautuneen rukous.

Vain harvat lapset kysyisivät koskaan, mikä on heidän vanhempiensa tahto. Miksi? Koska lapset ovat niin läheisessä yhteydessä vanhempiensa kanssa, että siinä tuskin tarvitaan paljon arvailua. Herran tahdon kyseenalaistaminen rukouksessa nousee usein läheisyyden puutteesta hänen kanssaan. Mikä vielä pahempaa, joskus sellaiset kysymykset saattavat versoa ylpeästä uskonnollisesta hengestä, joka haluaa kuulostaa nöyrältä.

Rakastavat vanhemmat antavat jatkuvasti neuvoja ja ohjeita lapsilleen varsinkin, jos nämä etsivät niitä innokkaasti. Jumala kertoo lapsilleen vapaasti, mitä hän haluaa heidän tekevän, kun hän haluaa heidän tekevän sen. Kärsivällisesti Herran äänen kuulemaan oppiminen on vielä alokkaiden peruskoulutuskautta eikä sotilaiden jatkokoulutusta.

Päätös haluta kasvaa

Tässä vaiheessa monet kristityt turhautuvat. Jumalan vaatimus on nöyryys hänen edessään. Minä ehdotan seuraavaa testiä valmiutemme mittariksi valmistuaksemme peruskoulutuskaudelta. Valitammeko me yhä Herran ylistämisen asemasta silloin, kun asiat näyttävät

menevän kieroon? Varaammeko me aikaa joka päivä hänen eteensä menemiseen käyden hänen portteihinsa kiittäen ja hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten? Kumpiko on tärkeysjärjestyksessä ensimmäinen, yhteys Herran kanssa vai meidän maallinen työmme?

Tämänkin minä sanon selvästi: Herra tunnistaa teidän elämänne aikaa vievät velvollisuudet ja vaatimukset. Samoin kuin lesken ropo hänen maksaessaan kymmenyksiä – Herra tietää millaisen uhrauksen vaatii asettaa hänet ensimmäiseksi. Hän tunnistaa sydämen teidän halunne takana viettää aikaa hänen kanssaan työn, perheen ja vastuun asettamista vaatimuksista huolimatta. Jos teidän sydämenne on antaa kaikkenne niin kuin leski antoi, vaikka se vaikuttaisikin vähältä, hänen sydämensä on palkita teitä yhtä paljon kuin sitä, jolla ehkä on tunteja aikaa etsiä häntä (ja joka tuhlaa ne).

Meidän täytyy myös ymmärtää, että kun totumme aterioimaan Herran pöydän ääressä ja hän antaa meille enemmän tehtäviä, meidän ”on syötävä juostessamme”. Sen tekeminen on paljon helpompaa, jos totumuksilla oppia aterioimaan hänen pöytänsä ääressä on edeltä käsin jo hyvin rakennettu perustus.

Meidän lihamme vastustaa **vahvasti** itsekurin kasvua ajan käyttämiseen kahdestaan Herran kanssa. Me ehkä tulemme jopa salaa kateellisiksi toisille, jotka ovat oppineet hänen läsnäoloonsa menemisen ilon. Jotkut uskovat kavahtavat, kun toinen veli tai sisko kertoo innokkaasti, mitä Herra on sanonut hänelle. Miksi? Koska heidän lihansa saa heidät tuntemaan itsensä jotenkin riittämättömäksi verrattuna uskovaan, joka on kuullut Herralta. Lapsen kaltaisessa sydämessä ei ole ollenkaan tällaisia tunteita. Herran edessä oleva lapsi on yhtä innostunut kuin Herran sanan kuullut uskova, koska hän tuntee sydämessään Mestarin äänen kuulemisesta tulevan ilon. Herran puheen kuulemisen pitäisi olla yhtä tavallista kuin vanhempiemme puheen kuuleminen.

Potkut ylpeydelle

Ongelma ei ole herkkyyden puute muita kristittyjä kohtaan. Ongelma on Israelin ongelma – ylpeys. Ylpeys sulkee meidän korvamme Jumalalle. Ylpeyden tähden Joosefin veljet loukkaantuivat Jumalan Joosefille antamaan ilmestykseen hänen tulevasta johtoasemastaan, hänen pitkäliepeiseen, hihalliseen ihokkaaseensa ja hänen läheisyyteensä heidän isänsä kanssa. Joosef ehkä kertoi epäviisaasti unistaan veljilleen, mutta kun harkitsemme tapahtumia, jotka seurasivat, Joosefin puhuminen ilmestyksestään ei todennäköisesti muuttanut tilannetta mitenkään. Viisaus on kuitenkin tarpeen kerrottaessa Herran antamista ilmestyksistä.

Ei ole helppoa panna ylpeyttä sivuun. Osan ylpeydestämme me näemme ja osaa emme näe. Molemmissa tapauksissa meidän on kuitenkin hankkiuduttava eroon siitä – kaikesta siitä Pyhän Hengen ohjeiden mukaan – kuullaksemme Herran äänen selvästi. Meidän lihamme tulee tappelemaan itsekuriamme vastaan viettääksemme aikaa Herran edessä ja oppiaksemme olemaan hiljaa hänen edessään joka päivä.

Jotkut meistä ovat saattaneet käyttää jo paljon aikaa luovuttaakseen kaiken Herralle. Itse asiassa me joskus ylpistymme ajatellessamme, mistä me olemme luopuneet kasvaaksemme kristillisessä vaelluksessamme. Jotkut pastorit jopa tukahduttavat lahjavirkoja ja estävät niitä nousemasta esiin heidän seurakunnissaan ylpeyden ja vallan halun tähden. Kuka, minäkö? Ylpeäkö? Kyllä.

En hevillä unohda Herran koulutusohjelmaa, kun hän antoi minulle tehtäväksi kirjoittaa tämä kirja. Eräänä päivänä profeetta, jota minä kunnioitan ja ihailen, soitti minulle ja kertoi sanan,

jonka Herra oli antanut hänelle auttaakseen minua. Olin luopunut sekä tuottoisasta maallisesta työpaikasta että sotilasurasta noudattaakseni Herran minulle antamaa selkeätä ohjetta. Olin ottanut vastaan pastorin tehtävän mainiossa pienessä maaseutukylässä ja sen lisäksi palvelutehtävän eräässä kasvavassa riippumattomassa seurakunnassa ja tehnyt useita menestyksekkäitä lähetysmatkoja muille mantereille.

Taloudellinen tilanteemme oli tullut vaikeaksi ja huomaamattani olin tullut sydämessäni ylpeäksi asenteella ”kärsimystä Herran vuoksi”. Se oli salakavala enkä tunnistanut sitä. Mutta Jumala tunnisti. Aluksi hänen ojennuksensa kuuleminen ei ollut miellyttävä kokemus, vaikka se toimitettiin perille lempeästi. Olisi ollut paljon helpompaa kuulla se ensin mieluummin Herralta kuin toiselta Herran palvelijalta. Ylpeys kuitenkin esti minua kuulemasta, mitä Herra todennäköisesti yritti viestittää suoraan minulle. Minä tein parannuksen. Seuraava kerros sydämestäni tuotiin luovutettavaksi Herran eteen.

I Pietarin kirjeen 5:5 kerrotaan meille, että Jumala on ylpeitä vastaan. Erämaassa ensimmäinen oppitunti, jonka Herran oli pidettävä Israelille, oli nöyryys ylpeyden vastakohtana, auttaakseen heitä oppimaan tämä olennainen avain johdonmukaisen ilmestyksen saamiseksi – miten Herran ääntä kuunnellaan ja totellaan päivittäin.

Mikä ilo se olikaan saada ylpeyteni paljastetuksi, niin että voin laittaa sen Jeesuksen jalkojen juureen! Meidän pitää rohkaista toisiamme jatkamaan sydämemme ja lihamme luovuttamista Pyhälle Hengelle. Kumpakaan ei voi itse puhdistaa riittävän hyvin, että ne olisivat kelvollisia hänen läsnäolossaan hänen pöytänsä ääressä. Meidän täytyy luottaa Pyhään Henkeen. Meidän täytyy pyytää häntä ohjaamaan meidät erämaan alkeiskoulutuksemme läpi ja auttamaan meitä karistamaan pois jopa sellainenkin ylpeys, jota emme tienneet meillä olevan.

Päämäärämme on rakastaa häntä

Oletko huolestunut tai turhautunut, koska et vielä kuule hänen ääntänsä? Älä ole. Hän haluaa puhua kanssasi enemmän kuin sinä haluat. Hän ikävöi viettää aikaa jakaen sydämestä sydämeen kahdestaan sinun kanssasi. Avain, joka on auttanut useaa uskovaista oppimaan Herran äänen kuuleminen, on sen tunnistaminen, että meidän päämäärämme ei ole kuulla hänen ääntänsä yhtä paljon kuin viettää aikaa hänen kanssaan ylistyksessä ja kiitoksessa. Me nautimme syvästi hänen palvelemisestaan halutessamme olla hänen kanssaan. Hänen puheensa kuuleminen on sivutuote suhteestasi parhaimman ystäväsi kanssa. Hän katsoo ilolla eteenpäin ollakseen kanssasi koko iankaikkisuuden.

Näetkö, että Jeesus on rakastunut sinuun? Niin paljon kuin kaipaatkin olla hänen läsnäolossaan, hän on Korkea veisussa (Laulujen laulussa, Salomon laulussa) se rakastettu, joka odottaa sinua yrttitarhassa.

Korkea veisu 6:2 ja 3

2. "Rakkaani on mennyt yrttitarhaansa, balsamilavojen luo, paimentamaan yrttitarhoissa ja liljoja poimimaan.
3. Minä olen rakkaani oma, ja rakkaani on minun - hän, joka paimentaa liljojen keskellä."

Korkea veisu 8:13

13. "Sinä yrttitarhain asujatar, toverit kuuntelevat ääntäsi; anna minun sitä kuulla."

Tee ylistyksestä asialistasi. Tee hänestä ensirakkautesi ja vietä aikaa hänen kanssaan. Kun sinusta tulee luotettava, hän kutsuu sinut pöytänsä ääreen. Hän saattaa testata sinua koetellakseen nälkäsi aitoutta. Saatat myös kohdata omasta lihastasi nousevia esteitä, jotka tekevät kompromissin ja häiritsevät ajatuksiasi ja ne yrittävät varastaa pois hänen lähellään viettämäsi ajan. Pysy kuitenkin oikeassa suunnassa. Pyhä Henki on sinun ystäväsi, jonka Jeesus on asettanut tehtävänsä auttamaan sinua ja ohjaamaan sinut tämän peruskoulutusohjelman läpi ja auttamaan sinua pääsemään lähemmäksi häntä.

Ensimmäisiä askeleita

Meidän nuorin poikamme, Mikel oli juuri oppimassa kierimään pois sängystä ja ylistämään Jumalaa ensimmäiseksi joka aamu. Aluksi hän kertasi koko ylistyssanastonsa viiden ensimmäisen minuutin kuluessa. Hän itse kuitenkin halusi sitoutua tekemään tämän. Hän alkoi viettää enemmän aikaa Herran kanssa pysyessään uskollisena Herran ylistämisessä joka aamu.

Noin viikon kuluttua Herra näytti hänelle näyn suuresta juomalasista. Sitten Herra näytti hänelle, että samoin kuin jollekin, joka pyytää lasillisen vettä, ei annettaisi vain muutamaa tippaa lasissa, ei Mikelinkään pitäisi antaa vain muutamaa tippaa ylistystä Herralle. Herra halusi koko lasillisen!

Jumalalle ylistys hänen hyvydestään ja armostaan ja hänen valmiudestaan opettaa jokaista meistä siten, että me voimme ymmärtää kasvaessamme uskollisiksi viettämään aikaa hänen kanssaan! Vähän myöhemmin Herra ohjasi poikaani todistamaan lisää yhdeksänvuotiaalle ystäväälle, jota sekä Mikel että hänen vanhempi veljensä David olivat opettaneet. Mikel kysyi Herralta, miten tämä tehdään. Herra kertoi hänelle. Mikel totteli, johti ystävänsä Kristuksen luo ja myöhemmin myös auttoi häntä kurottautumaan uskossa alkaakseen puhumaan kielillä!

Pyhä Henki ei koskaan anna periksi meidän suhteemme, joten meidän ei myöskään pitäisi olla kärsimättömiä hänen kanssaan ja lopettaa yhteyden hakeminen, jos emme näe välittömiä tuloksia. Sallikaa hänen auttaa teitä karsimaan pois ylpeys, jopa sellainen ylpeys, jota ette koskaan tienneet teillä olevankaan. Luovuttakaa halukkaasti pois kaikki tittelinne, jotka ovat olleet teille rakkaampia kuin Jeesus, kallisarvoinen helmi.

Hebrealaiskirjeen henkilögalleria

Raamatussa kerrotaan, että suuria asioita tapahtui ihmisille, jotka oppivat kuuntelemaan Herran pientä, hiljaista ääntä. **Heretkää³⁰ (lopettakaa oma työnne) ja tietäkää, että minä olen Jumala (Psalmi 46:11a).** – Tämä on taito, joka meidän täytyy oppia kärsivällisesti ja päättäväisesti. Ehkä merkittävimmät tämän oppineet uskovat ovat ”henkilögallerian” esi-isät, jotka on mainittu Hebrealaiskirjeessä.

Hebrealaiskirjeen 11. luvussa on luettelo henkilögallerian uskovista, jotka on mainittu heidän suuren uskonsa vuoksi. Minulla oli tapana hämmästellä pelkästä kunnioituksesta heidän saavutuksiaan ja niitä ihmeitä kohtaan, joiden toteuttamisessa he olivat auttaneet. Mutta nyt minä ymmärrän, että niin suuria kuin ne ihmeet olivatkin, niiden toteuttamiseen tarvittava usko on yksinkertaisen uskovan vastaus edeltäneeseen ilmestykseen. Ihmeiden tekemiseen tarvittava suuri usko tulee suuresta ilmestyksestä. Suuret ilmestykset tulevat suuresta suhteesta. Ja suuri suhde tulee paljosta henkilökohtaisesti Herran kanssa vietetystä ajasta lapsenomaisessa yksinkertaisuudessa.

³⁰ Lamsa kääntää tämän lauseen arameasta näin: ”Tehkää parannus ja tietäkää, että minä olen Jumala”.

Hebrealaiskirje 11:1 ja 2 (Kirkkoraamattu 1933/38)

Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, **mikä ei näy**.

2. Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen.

Hebrealaiskirje 11:1 ja 2 (Kirkkoraamattu 1992)

Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, **mitä ei nähdä**.

2. Uskoon perustuu se todistus, jonka Jumala on isistä antanut.

Hebrealaiskirje 11:1 ja 2 (Jumalan Kansan Raamattu)

Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, vakaumus asioista, **jotka eivät näy**.

2. Sillä siinä ovat vanhat saaneet todistuksen.

Usko ja ilmestys

Näissä Hebrealaiskirjeen 11. luvun jakeissa määritellään eräs tärkeä uskon ominaisuus. Uskoa harjoitetaan, kun toimitaan ilmestyksen mukaan. Mitä tarkoitetaan kussakin edellä esitetystä Hebrealaiskirjeen 11:1 käännöksessä lausekkeilla ”mikä ei näy”, ”mitä ei nähdä” ja ”jotka eivät näy”? Ilmestystä. Ilmestystietoa ei saada aistien kautta. Se saadaan Hengen kautta, ja usko lepää ja toimii ilmestystiedon varassa.

Jokainen näistä tässä luvussa luetelluista hämmästyttävistä ihmeistä tuli, kun ensin oli annettu ilmestystä. Ihmeet tapahtuivat ilmestyksen toteutuessa, kun vastaanottajat toimivat uskossa Herralta ensin saamansa ilmestyksen *rēma*-sanalla. Asiat mitä toivotaan Hebrealaiskirjeen 11:1 ovat asioita, joita koskien ilmestys oli annettu. Jumalan ihmiset saivat hyvän todistuksen astuessaan eteenpäin uskossa ilmestykseen. Uudessa Kirkkoraamatussa sanotaan, että Jumala on antanut hyvän todistuksen isistä, meidän uskon esi-isistämme Vanhassa testamentissa.

Usko on varmuutta saadusta ilmestyksestä. Meillä ei ole vaikeuksia astua eteenpäin ja toteuttaa, mitä Jeesus pyytää meitä tekemään, kun me tulemme vakuuttuneiksi hänen sanojensa luotettavuudesta yksityisessä rukoukskamarissamme. Täsmälleen tästä syystä tämän luvun uskovia on arvostettu; Jumala antoi heille todistuksen.

Suurempi usko edellyttää suurempaa ilmetystä

Useimmat meistä lukiessamme Hebrealaiskirjeen 11. lukua toivomme, että meidän uskomme olisi samanlainen usko kuin Mooseksella, Aabrahamilla ja Eenokilla oli. Tosiasia on kuitenkin, ettei heillä ollut sen suurempaa uskoa kuin meillä. Mitä heillä sitten oli? Herran ääni oli heille läheinen ja tuttu. He olivat kehittäneet sellaisen suhteen Herran kanssa, että luottivat hänen ääneensä riittävästi totellakseen häntä. Katsotaanpa tätä.

Hebrealaiskirje 11:3

3. Uskon kautta me ymmärrämme, että **maailma on rakennettu Jumalan sanalla (*rēma*)**, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.

Maailma on rakennettu Jumalan *rēma*-sanalla, ja me hyväksymme tämän tosiasian uskon kautta. Jumala puhui maailman olemaan sanoilla. Jumala on valo. Hän on ilmestyksen valo. Kun Jumala puhui, se oli inspiroitua puhetta, *rēma*-sanoja. Hänen sanoissaan oli voima silloin ja niissä on voima tänä päivänä. Opetelkaa toimimaan niiden mukaan niin tulette näkemään niiden voiman omin silmin.

Miten se saadaan oikein

Aabelin uhri hyväksyttiin jakeessa neljä. Se oli parempi kuin Kainin uhri. Tässä ei kerrota, että Jumala ilmoitti Aabelille, miten hänen pitäisi uhrata. Mutta miten Aabel (ja hänen vanhempansa Aadam ja Eeva) olisi voinut tietää, ellei Jumala ollut kertonut sitä hänelle? Jumala olisi antanut Kainille saman informaation. Aabelia kiitetään tämän ilmestyksen mukaan toimimisesta, ja hänen tekonsa nimetään ”uskoksi”. Kain ei ainoastaan päättänyt jättää saman informaation huomiotta, vaan korvasi sen omalla toiminnallaan. Samoin kuin äitinsä Eeva, hän päätti toimia eri tavalla kuin häntä oli neuvottu. Tosiasiassa hän loi uskonnon, särkyvän säiliön, joka eivät vettä pidä Jeremian 2:13 mukaisesti.

Kun me ”uhraamme” kuin Aabel, me tottelemme Jumalan ääntä ja saamme hänen siunauksensa. Kun me yritämme elää kuin Kain oman versiomme mukaan Jumalan ideasta, me tulemme Israelin kirottujen lasten kaltaisiksi, jotka saattoivat Jumalan murheelliseksi erämaassa.

Hebrealaiskirje 11:5

5. Uskon kautta otettiin Eenok pois, näkemättä kuolemaa, "eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois". Sillä **ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen**, että hän oli otollinen Jumalalle.

Jumala antoi Eenokille ilmestystä ennen kuin hänet otettiin pois ihmeellisellä tavalla. Eenok hyväksyi ilmestyksen ja säilytti uskon siihen. Eenok oli kehittänyt riittävästi luottamustaan Herraan, niin ettei hän epäillyt eikä ihmetellyt hänen sanojaan. Hän yksinkertaisesti hyväksyi Herran äänen samoin kuin läheisen ystävän sanat hyväksytään.

Vähän ilmestystä, vähän otollisuutta Jumalalle

Ilman uskoa on mahdotonta olla otollinen Jumalalle. Mietipä tätä hetken aikaa – ei uskoa, ei otollisuutta Jumalalle.

Hebrealaiskirje 11:6 (Kirkkoraamattu 1933/38)

6. **Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.**

Hebrealaiskirje 11:6 (Raamattu Kansalle)

6. **Mutta ilman uskoa on mahdotonta olla kelvollinen, sillä sen, joka tulee Jumalan luo, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.**

Minä sanon sen vielä kerran: ilman uskoa on mahdotonta olla otollinen Jumalalle. Pankaa merkille, että ilman ilmestystä usko, johon tässä jakeessa viitataan, on mahdoton. Uskon osuus on helppo, kun läheinen henkilökohtainen suhde Herran kanssa toteutuu päivittäin! Jumala palkitsee niitä, jotka häntä ahkerasti etsivät. Miten hän palkitsee heitä? Monilla tavoin, jotka ovat ehkä liian moninaiset, että ne voisi täysin käsittää. Niiden joukossa on kuitenkin palkkioita niille, jotka ahkerasti etsivät häntä, jotka saavat ilmestysmannaa ja toimivat sen mukaan. Tämä on Jumalalle otollista.

Helppo osuus on uskoa Herran sinulle henkilökohtaisesti antamiin sanoihin. Aterioiminen hänen pöytänsä ääressä on se osuus, joka meillä on taipumus laiminlyödä. Jos ei ole ilmestystä,

ei tule olemaan uskon harjoitusta. Jos ei ole uskoa, ei sen vuoksi tule olemaan otollisuutta Jumalalle.

Kolme eläköön-huutoa Nooalle

Nooalla ei ollut Raamattua luettavana opetellessaan luottamaan Herran ääneen. Jumala käski Nooaa äänellään hänen henkeensä rakentamaan arkki tämän odottaessa maailmanlaajuista vedenpaisumusta.

Hebrealaiskirje 11:7

7. Uskon kautta **rakens** Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, **pyhässä pelossa arkin** perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee.

Nooa uskoi Herran pientä hiljaista ääntä – 120 vuoden verran uskoa! Hän löysi armon Jumalan silmissä, koska hän oppi kuulemaan ja toimimaan, hän oppi jalostamaan ja kehittämään Herran äänen kuuntelemisen ja tottelemisen taitoa. Tällainen riippuvaisuus ei tule sattumalta, vaan se nousee nälästä ja halusta.

Kolme eläköön-huutoa lisää Aabrahamille

Aabrahamkaan ei ollut noviisi ilmestyksen kuulemisessa. Asettukaapa hänen asemaansa, niin te voitte ehkä saada kaukaisen tuntemuksen hänen luottamuksensa valtavuudesta Herralta hänelle tulleeseen ääneen.

Hebrealaiskirje 11:8 – 10

8. Uskon kautta **oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.**

9. Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä;
10. sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala.

Aabrahamille annettiin hämmästyttävä ilmestys lähteä kotoa ja matkustaa löytääkseen kaupungin, joka oli kuvailtu hänelle ilmestyksessä. Ei ole jumalallisesti inspiroidun Raamatun vähättelyä sanoa, ettei Aabrahamilla ollut suhdetta Jumalan kirjaan. Hänellä oli suhde Herran kanssa. Ilmaiseeko tosiasia, että Aabrahamia kutsuttiin Jumalan ystäväksi, miksi hän sai ilmestystä?

Jumala ei heiluttanut kättään Aabrahamin päällä ja valinnut häntä läheiseksi ystäväkseen. Aabraham päätti lähestyä Jumalaa ja oppia tuntemaan hänen äänensä sointi. Ja mitä enemmän hän vietti aikaa Isän kanssa, sitä enemmän Isä kykeni ilmestämään hänelle. Mitä enemmän Jumala ilmesti hänelle, sitä enemmän uskoa Aabraham kykeni harjoittamaan, kun hän toteutti Jumalan hänelle antamia *rēma*-sanoja. Siksi ihmeet.

Abrahimin uskoa koeteltiin

Jumala koetteli Aabrahamin uskoa. Jumala vaatii meitä uhraamaan hänelle kaiken, mitä me pidämme häntä rakkaampana. Jumala pyysi Aabrahamia uhraamaan hänelle luvatus pojan, Iisakin. Iisak oli Aabrahamille kaikkein rakkain. Aabrahamin kuuliaisuutta on häkellyttävää pohtia. Pankaamme hänen kuuliaisuutensa kuitenkin hetkeksi sivuun ja tarkastelkaamme sen asemasta hänen puheyhteyttään Jumalan kanssa.

Meillä pitäisi olla parempi puheyhteys Isän kanssa kuin Aabrahamilla oli. Tämä on Jeesuksen Kristuksen täyttämän työn tulosta. Katsokaa luottamusta, jonka Aabraham oli kehittänyt kuulemaansa Jumalan ääneen! Millainen ystävyysuhde heillä olikaan! Tällainen läheisyys kasvaa ainoastaan usein toteutuvan kontaktin seurauksena. Jokainen Hebrealaiskirjeen 11. luvun jäljellä olevassa osassa mainituista suurista miehistä ja naisista astui eteenpäin uskossa toteuttaen aikaisemmin saamaansa ilmestystä. Heistä jokainen oppi kuulemaan Herran äänen, luottamaan siihen ja tottelemaan sitä. Tätä on jakeessa yksi määritelty usko. Me voimme tehdä samoin. Herra haluaa meidän tekevän sen!

Uskon rakentaminen

Uskon osuus on todella helppo osuus. Me kehitämme luonnollisesti luottamusta ihmisiin, joita me lähestymme kotona ja yhteisöissämme. Me kehitämme luottamusta myös Herraan lähestymällä häntä. Me uskomme mielellämme, että läheiset ystävämme aina auttavat meitä ja me vastaavasti heitä. Luottamus ja usko toiseen henkilöön on kontaktin, ajan ja sydänten avaamisen tulos. Jumala avaa sydäntään, kun me vietämme aikaa kuunnellen häntä.

Suhteen rakentamisen osuus on täysin kunkin yksilöllisen uskovan vastuulla ja se vaatii aikaa ja vaivaa. Se ei tapahdu osmoosissa. Mutta miksi ette rukoilisi, että Pyhä Henki toimittaa tehtävänsä auttajana ja ohjaa teitä sitoutumaan viettäksenne aikaa joka päivä polvillanne Herran edessä ylistäen ja kiittäen?

Jokainen voi kasvaa samanlaiseen suhteeseen Herran kanssa kuin Aabrahamilla oli. Me voimme saada, mitä Herra haluaa antaa meille – läheisen henkilökohtaisen yhteyden hänen kanssaan. Uskon osuus on helppo, kun me käytämme aikaa opetellaksemme käyttämään puhelinta.

Puhelinlinjat parantuivat ensimmäisellä vuosisadalla helluntaipäivän jälkeen. Uskovilla tänä päivänä on enemmän hengellisiä työkaluja, koska juutalaisten ja pakanoiden välillä ei ole enää erottavaa väliseinää ja koska täydellinen rukous ja ylistys hengessä on heidän käytössään. Uskovat voivat toimittaa ylistystä ja kiitosta ja käydä hengellistä sotaa kielellä, jota enkelit ja riivaajat (langenneet enkelit) ymmärtävät yhtä hyvin yksinkertaisesti puhumalla kielillä. Jeesuksen Kristuksen tekojen tekemisessä ylistyksen, parantamisen ja hengellisen sodankäynnin kielet ovat kaikki tarpeen. Herran meille antamien työkalujen käyttäminen on uskoa.

Roomalaiskirje 10:17

17. Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan (*rēma*) kautta.

Uskoa rakennetaan käyttämällä ravintona Kristuksen inspiroitujen sanojen ilmestystä. Uskoa rakennetaan oppimalla kuuntelemaan Jeesuksen Kristuksen antamaa ilmestystä. Laittamalla yhteen Hebrealaiskirjeen 11:6 Roomalaiskirjeen 10:17 kanssa paljastaa, että oppimatta kuuntelemaan hänen ilmestysäänensä sointia on kirjaimellisesti mahdotonta olla Jumalalle otollinen. Tämä on mieltä selvittävä ja kirkastava totuus kristityille, jotka ajattelevat, että heidän iankaikkinen elämänsä lepää Raamatun älyllisen tuntemisen varassa. Se ei kuitenkaan kirkasta enempää kuin Markuksen evankeliumin 16. luku.

Markus 16:17 – 20

17. **Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat:** minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä,

18. nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi."

19. Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle.

20. Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja **Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta.**^{xiii}

Työn tekeminen hänen kanssaan

Herra tekee työtä niiden kanssa, joille hän voi puhua. Hän tekee työtä niiden kanssa, joita hän voi kurittaa ja nuhdella ja joiden oksia hän voi karsia. Hän vastustaa ”farisealaisia kristittyjä”, jotka haluavat jatkaa heidän omia ilman johdatusta uhrattujen hyvien tekojen tekemistä. Lopulta hän julistaa heille ”minä en ole koskaan teitä tuntenut”, koska heillä ei koskaan ollut kaksisuuntaista, läheistä suhdetta hänen kanssaan.

Saanko ehdottaa teitä pyytämään Pyhäältä Hengeltä johdatusta parempaan puhelinpalveluun, jos teidän kaikki keskustelunne Herran kanssa ovat yksisuuntaisia? Ylistys- ja kiitospuhelut hyväksytään aina. Hän on innokkaampi vastaamaan kuin te olette kysymään.

Raamatun tarkoitus on auttaa meitä tuntemaan Herra henkilökohtaisesti, läheisesti ja luottamuksellisesti. Meidän Vanhan ja Uuden testamentin veljillä ja sisarilla ei ollut Raamatun kirjoituksia, joita tavalliset ihmiset olisivat voineet lukea. Heidän täytyi kehittää henkilökohtainen suhde Herran kanssa älyllisen suhteen asemasta pergamentille kirjoitettujen sanojen kanssa.

Jumalan kirjoitettu sana tuottaa minulle suurinta iloa ja minä kunnioitan sitä suunnattomasti. Meidän täytyy ymmärtää, että Jumalan kirjoitetun sanan tarkoitus on auttaa meitä kasvamaan aktiiviseen suhteeseen elävän henkilön, Jeesuksen Kristuksen kanssa. Hän puhuu meille usein kirjoitetun sanansa kautta. Hän puhuu meille usein myös äänellään suoraan meidän hengellemme. Hän ei koskaan halunnut jättää meitä suhteeseen pelkän kirjan kanssa, vaikka se olisikin hänen oma kirjansa. Sen asemasta hän päätti antaa meille kirjansa auttaakseen meitä rakastumaan ja pysymään rakkaudessa hänen kanssaan.

Ensimmäisen vuosisadan seurakunta heikentyi, kun se jäi Paavalin matkakirjeiden kirjaimellisen analyysin varaan, aivan samoin kuin hengelliset hallitsijat Jeesuksen päivinä tuhosivat muotokuvan Jumalan sydäimestä lainmukaisella analyysillään. Siitä huolimatta, että Paavalin kirjoittamien sanojen alkuperä oli inspiroitu ilmestys, hänen kirjeensä eivät auttaneet ihmisiä luottamaan Herraan henkilökohtaisena Vapahtajana, Ystävänä ja Neuvonantajana. Raamatullinen syvyys on mainio ja elintärkeä apu tähän tarkoitukseen eikä itsetarkoitus, koska meidän päämäärämme on kasvaa aktiiviseen henkilökohtaiseen suhteeseen Kuninkaamme kanssa.

Kuninkaamme ei ole kuollut. Hän elää ja puhuu joka päiväistä ilmestysmanna nälkäisille.

Valmentaja soittaa kaikki puhelut

Olkaamme varmoja tämän seurakunnan ajanjakson loppuaikoina siitä, että me ymmärrämme mekanismin, jonka avulla Herra viestittää ihmisilleen. Herra on kutsunut meidät olemaan valittu suku, kuninkaallinen papisto ja omaisuuskansa, joka on merkitty hänen omaa

tarkoitustaan varten hänen ylistyksensä osoittamiseksi (I Pietari 2:9). Hän johtaa meidät mielellään jatkuvasti syventyvään suhteeseen hänen kanssaan, kun me vastaamme hänen kutsuunsa.

Tämä suhde on Jeesukselle niin tärkeä, että hän vapaaehtoisesti alistui jatkuvaan, fyysiseen ja henkiseen yli 36 tuntia kestäneeseen kidutukseen meidän puolestamme tullen niin runnelluksi, ettei häntä enää voinut tunnistaa. Hän teki sen, että teillä voisi olla henkilökohtainen suhde, läheinen ystävyys Isän ja hänen itsensä kanssa. Meidän täytyy sitoutua rakentamaan tätä suhdetta **hänen** tavallaan – niin kuin Aabel, eikä niin kuin Kain.

Muistakaa: Jeesus pyytää vain, että me viettäisimme aikaa joka päivä kahdestaan hänen kanssaan. Meidän ei pidä jättää ensirakkauttamme kiireisen elämäntapamme tomuun. Meidän ei pidä näännyttää itseämme ravinnottomalla uskonnon pikaruoalla, tai syödä jonkun toisen tähteitä. Meidän ei pidä ajatella, että yhteisöylistys ja kristillinen kokoontuminen muiden uskovien kanssa olisi henkilökohtaisen suhteen rakentamisen korvike Herran kanssa. Meidän täytyy tulla kotiin päivälliselle joka ilta, hänen elegantin pöytänsä ääreen ja hänen sydämensä läheisyyteen.

8. Parhaiksi ystäviksi tuleminen Herran kanssa

Minua eniten sykkädyttävä Raamatun osa on, mitä Jeesus opetti opetuslapsilleen matkalla Getsemaneen. Jos tietäisit, että tänä iltana on viimeinen kerta, kun voit olla perheesi kanssa ennen lähtöä pitkälle ja hengenvaaralliselle matkalle, jonka jälkeen he ehkä eivät koskaan enää näkisi sinua – mitä sanoisit rakkaalle vaimollesi tai miehellesi? Mitä sanoja jättäisit perintönä lapsillesi?

Jeesus kertoi lähimmille oppilailleen odotettavissa olevasta poismenostaan lähdettyään illalliselta sen jälkeen, kun Juudas oli mennyt kavaltamaan hänet. Hän kehotti heitä rakastamaan toisiaan merkinä heidän rakkaudestaan Isää kohtaan. Hän kertoi heille poistumisensa olevan välttämätön. Hän kertoi heille lähtevänsä pois tuodakseen heille lohduttajan, auttajan ja oppaan, joka tulisi aina olemaan heidän kanssaan. Tähän aikaan Herra kertoi heille myös, etteivät he enää olisi vain hänen palvelijoitaan, vaan ystäviään.

Johannes 15:10 – 15

10. Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessani, niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.

11. Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

12. Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut.

13. Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäväinsä edestä.

14. Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.

15. **En minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee; vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni.**

Herran suhde apostoliensa kanssa oli hyvin rakas ja läheinen. He asuivat, palvelivat ja matkustivat yhdessä. Jeesus täytti heidän sydämensä kunnioituksella ja ihmetyksellä opettaessaan, parantaessaan ja vapauttaessaan joukoittain ihmisiä kärsimyksistään. He seisivat hänen rinnallaan väittelyissä fariseusten kanssa, ja he auttoivat jakamaan moninkertaistetut viisi leipää ja kaksi kalaa tuhansille ihmisille. Heidän suhteensa Herraan oli oppilaiden suhde Mestariinsa ja palvelijoiden suhde isäntäänsä. He syvästi kunnioittivat voideltua Kristusta. Kuitenkin näinä viimeisinä yhteisinä hetkinä Jeesus määritteli uudelleen heidän suhteensa ja vaihtoi sen palvelussuhteesta ystävyysuhteeksi.

Jeesuksen tarkoittama ystävien sitoutumisen standardi on totaalinen. Ystävyysuhteet tänä päivänä ovat paljon tilapäisempiä, paljon vähemmän sitoutuneita ja paljon häilyvämpiä kuin ystävyys, josta Jeesus puhui apostoleilleen.

Rakkautemme Jeesukseen mitataan tottelevaisuudellamme häntä kohtaan. Mitä meidän pitää totella? Meidän pitää totella, mitä hän käskää meitä tekemään. Jatkuvassa suhteessamme Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa meidän ilomme löytyy kuuliaisuudesta hänen ääntänsä kohtaan. Meidän kestävä ystävyysomme Herran kanssa perustuu sekä hänen rakkauteensa kuolla meidän puolestamme että meidän kuolemiseemme itsellemme hänen vuokseen tottelemalla hänen joka päivä meille antamiaan käskyjä. **Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä (Johannes 15:14).** Käskeminen tässä on presensissä;

sanatarkasti siinä sanotaan ”mitä minä olen käskemässä teidän tehdä”. Herra käskyy meitä tänä päivänä. Haluammeko me saada hänen sanojaan henkeemme tänä päivänä? Haluammeko me olla hänen ystäviään tänään? Haluammeko ensin kuulla hänen äänensä ja sitten totella häntä tänä päivänä?

Herra on valmis muuttamaan meidän suhteemme hänen kanssaan palvelusuhteesta ystävyysuhteeksi, jos me tahdomme kuulla hänen ääntänsä paaduttamatta sydämiämme niin kuin israelilaiset tekivät erämaavaelluksen aikana. Meidän armollinen Vapahtajamme tahtoo muuttaa ymmärryksemme hänen kirjoitetun sanansa pelkistä palvelijalle annetuista ohjeista jatkuvaan vuoropuheluun Isän sydämen kanssa (Johannes 15:15). Jeesus on pappispalvelija (Hebrealaiskirje 8:2) kaikkeinpyhimmässä, missä rikkain, jatkuva dialogi tapahtuu.

Johannes 15:15

15. En minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee; **vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni.**

Hebrealaiskirje 8:1 ja 2

Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: **meillä on sellainen ylimmäinen pappi**, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa, **2. tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa**, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen.

Daavidin ja Joonatanin yhteinen side

Ystävyysuhteen syvyyttä, jota Herra tarkoittaa Johanneksen 15. luvussa, on kuvattu kauniisti Joonatanin ja Daavidin suhteella. Joonatanin ja Daavidin suhde on esimerkki tai malli, millainen meidän suhteemme Herran kanssa pitäisi olla tänä päivänä.^{xiv} Kertomus alkaa I Samuelin kirjassa ja se paljastaa hämmästyttäviä totuuksia siitä, miten me voimme vastata saamaamme kutsuun tulla Jeesuksen Kristuksen ystäväksi.

I Samuel 18:1 – 3

Kun hän oli lakannut puhumasta Saulin kanssa, **kiintyi Joonatan kaikesta sielustaan Daavidiin, ja Joonatan rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa.**

2. Ja Saul otti hänet sinä päivänä luoksensa eikä sallinut hänen enää palata isänsä kotiin.

3. **Ja Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa.**

Joonatan kiintyi kaikesta sielustaan Daavidiin. Sana ”kiintyi” on hebrean kielellä sana, joka tarkoittaa yhteen sitomista. Se tarkoittaa sitomista siteillä, yhteen liittämistä tai solmimista, rakastamista tai liitossa olemista toisen kanssa.^{xv} Tämä side oli Jumalasta ja siihen kuului toisiinsa sitoutuminen, joka ulottui molemmissa syvälle toistensa sieluun. Se oli hyvin samankaltainen kuin Paavalin ja Timoteuksen suhde kanssapalvelijoina ja sitoutuneina ystävyksinä. Joonatanin ja Daavidin rakkauden syvyys toisiaan kohtaan oli niin suuri, että Daavid piti sitä jopa suurempana kuin miehen rakkautta naiseen.

II Samuel 1:25 – 27

25. Kuinka ovat sankarit taistelussa kaatuneet! Joonatan on surmattuna kukkuloillasi.

26. Minä suren sinua, veljeni Joonatan; sinä olit minulle ylen rakas. **Rakkautesi oli minulle ihmeellisempi kuin naisen rakkaus.**

27. Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet, kuinka ovat hukkuneet taisteluaseet!"

Jeesuksen rakkaus sinuun on suurin rakkaus, minkä ikinä voit tuntea. Sinä olet hänen rakkautensa kohde, syy, miksi hän halusi käydä musertavan kidutuksen ja kuoleman läpi sydämessään ilo, jota me emme kykene käsittämään. Hän pyytää meitä hiljentymään hänen eteensä, ottamaan vastaan hänen neuvonsa ja kuuntelemaan hänen ääntänsä. Hän pyytää meitä olemaan hänen ystävänsä, sitomaan sielumme yhteen hänen kanssaan kuten Joonatan ja Daavid sellaisella syvyydellä ja sellaiseen ulottuvuuteen, että se ylittää jopa miehen rakkauden vaimoonsa.

Jeesuksen rakkaus meitä kohtaan

Kuulin kerran kertomuksen nuoresta pojasta, jota ajettiin takaa hänen kotikaupunkinsa sivukujilla. Jengi oli hänen kannoillaan hänen juostessaan pakoon erästä kujaa pitkin, kun hän tajusi, että se oli umpikuja. Hän ei voinut kääntyä ympäri. Ympäri kääntyminen olisi merkinnyt varmaa kiinnijäämistä ja kuolemaa. Hänen oli pakko painella eteenpäin. Kun hän jatkoi eteenpäin, hän havaitsi yksinäisen, lähes huomaamattoman talon piilossa kaupungin sitä ympäröivien rakennusten keskellä. Ikkunassa paistoi valo ja poika juoksi kaikin voimin sitä kohti. Hän ryntäsi ylös portaita, paukutti ovelle ja odotti epätoivoisesti pääsevänsä takaa-ajajiaan pakoon. Kahuissan hän vilkaisi taakseen kuullessaan juoksuaskeleiden lähestyvän häntä.

Ovi aukesi ja sanomatta mitään vanha mies kutsui kädellä viittoen poikaa astumaan sisään. Vanha mies lukitsi oven hänen takanaan ja ohjasi pojan yläkerrassa olevaan komeroon. ”Olet täällä turvassa”, sanoi vanha mies. Poika astui komeroon hänen rintansa pelosta jyskyttäen. Ovelta kuuluva kovaääninen paukutus sai pojan sydämen vapisemaan vanhan miehen mennessä alakerran ovelle.

Talo hiljeni kokonaan lukuun ottamatta kauhua pojan sydämessä. Hänen mielestään kului iäisyys, kunnes hän kuuli vanhan miehen hitaiden, vakaiden askeleiden nousevan portaita. Pojan sydän huusi yhä uudestaan ja uudestaan: ”Jos he löytävät minut, he tappavat minut!” Vanhan miehen vakaiden askeleiden varmuus tuntui kuitenkin jotenkin rauhoittavalta. Lopulta vanha mies avasi komeron oven ja sanoi pojalle, että hän oli turvassa ja että hänen takaa-ajajansa olivat lähteneet pois.

”Mitä sanoit heille?” tokaisi poika epäuskoisena. Silmät täynnä rakkautta vanha mies vastasi: ”Sanoin heille, etteivät he voi saada sinua, koska sinä kuulut Kuninkaalle.” Edelleen pelosta täristen poika huudahti: ”Mutta he eivät koskaan lopettaisi takaa-ajamista minua, koska he halusivat minun vereni!” Pehmeällä äänellä vanha mies kertoi pojalle: ”Kaikki on nyt kunnossa. He menivät pois tyytyväisinä. Minä annoin heille poikani sinun asemastasi.”

Isä antoi ainokaisen Poikansa sinun edestäsi. Sydämemme jyskyttävä pelko on poissa. Me kuulumme Kuninkaalle. Ja Kuningas on kutsunut meidät olemaan hänen ystäviään. Emmekö voi viettää aikaa sellaisen ystävän kanssa? Eikö hän ilahdukin puhuessaan meidän kanssamme kahdestaan hiljaisen kamarimme autiudessa?

Tulkaa hänen läsnäoloonsa pyytämällä hänen teille jättämää auttajaa, pyhää henkeä, auttamaan teitä oppimaan, kuinka Kuninkaan läsnäoloon päästään. Hän on Isän pyhäkön ylläpitäjä ja teistä tulee hänen ystäviään.

Daavidin ja Joonatanin liitto

Daavidin ja Joonatanin sydämet eivät olleet ainoastaan yhteen solmitut. He tekivät sitoumuksen ja sopimuksen yhdessä. He tekivät keskenään sitovan liiton.

I Samuel 18:3

3. Ja Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa.

Sydän, joka on solmittu yhteen Herran kanssa, on sydän, joka tekee samanlaisen liiton kuin Daavid ja Joonatan. Herra on jo tehnyt liiton meidän kanssamme. Liitto on laillinen sopimus. Sopimus, jonka hän kirjoitti meitä varten, kirjoitettiin hänen omalla verellään.

Hebrealaiskirje 8:6

6. Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman viran, kuin **hän on myös paremman liiton välimies**, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu.

Hebrealaiskirje 9:11 – 15

11. Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, niin hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa,

12. meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.

13. Sillä jos kauristen ja härkain veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää lihanpuhtauteen,

14. kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhraisi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!

15. Ja sentähden **hän on uuden liiton välimies**, että, koska hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikuisista rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut, saivat luvattun iankaikkisen perinnön.

I Korinttolaiskirje 11:25

25. Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni".

Jeesus on meidän välimiehemme uudessa liitossa, uudessa laillisesti sitovassa sopimuksessa, läheisten ystävien kesken. Kun me pyysimme häntä olemaan meidän Herramme, me saimme sekä etuja että vastuita. Me uudistamme tämän liiton joka kerran, kun me vietämme aikaa hänen edessään, hänen läsnäolossaan, hänen pöytänsä ääressä.

Jeesus on ojentanut meille ystävyysmaljan, eikä hän pelkää kutsua meitä veljikkeeseen. Joonatan ei ollut mitään velkaa Daavidille, ja kuitenkin hän antoi Daavidille sen liiton merkiksi kaiken arvokkaan omaisuuden, minkä hän omisti. Tässä tilanteessa Joonatan antoi Daavidille omat vaatteensa ja taisteluvarustuksensa.

I Samuel 18:4

4. Ja Joonatan riisui viitan, joka hänellä oli yllänsä, ja antoi sen Daavidille, ja samoin takkinsa, vieläpä miekkansa, jousensa ja vyönsä.

Joonatan oli kuninkaan lapsi. Hänellä oli paljon arvokkaita tavaroita, joita hän olisi voinut antaa ystävälleen Daavidille heidän ystävyysliittonsa merkiksi. On mielenkiintoista, että Joonatan päätti antaa Daavidille omat vaatteensa, miekkansa, jousensa ja vyönsä.

Eikö Herra olekin antanut meille samat kanssamme solmimansa liiton merkit? Eikö hän olekin antanut meille omia vanhurskauden vaatteitaan? Eikö hänen miekkansa ole hän itse, sana lihassa (Johannes 1:14) Jumalan Hengen kautta eläväksi tehty (Hebrealaiskirje 4:12) Hengen miekka meitä varten (Efesolaiskirje 6:17)? Eikö hän antanutkin meille saman vallan jousen kuin taisteluväri, jonka Isä antoi hänelle, kun hän sai *eksousia*-vallan pimeyden valtojen ylitse (Kolossalaiskirje 1:13) ja kaiken vallan taivaassa ja maan päällä (Matteus 28:18)? Eikö hän olekin antanut meille totuuden (Efesolaiskirje 6:14) ja vanhurskauden (Jesaja 11:5) vyön?

Joonatan antoi ystävälleen kuninkaallisia vanhurskauden ja sodan lahjoja. Jeesus on meidän kuninkaamme ja hän on myös sodan mies. Eikö meitäkin odoteta käyttämään hengellisiä aseitamme aggressiivisesti Kuninkaan vihollisia vastaan, koska meihin on luotettu tuntemaan hänen tiensä eikä ainoastaan hänen tekonsa? Eikö meidän pitäisikin käyttää niitä siinä ystävyysasiayhteydessä (kuuliaisuudessa hänen ääntänsä kohtaan), jossa ne on annettu?

Jokaisen uskovan opintosuunnitelman kiehtova ja tarpeellinen osa on oppia käyttämään Kuninkaan taisteluväriä. Jeesus voi opettaa jokaista meistä käyttämään hänen hengellistä taisteluväriänsä. Miksi emme pyytäisi häneltä tätä?

Parhaat ystävät kommunikoivat keskenään

Joonatanin ja Daavidin sielut olivat yhteen sidotut. He rakastivat toisiaan kuin veljekset. Joonatan oli hyvin kiintynyt Daavidiin (I Samuel 19:1). Kun Saul paljasti aikomuksensa surmata Daavid, Joonatan viestitti varoituksen. Joonatan käski Daavidia piiloutumaan, kunnes Joonatan oli saanut varmistettua Saulin aikomukset.

Saul perui ilmoittamansa pahat aiheet Daavidia kohtaan ja Joonatanin salaisen viestinnän kautta Daavid palasi takaisin Saulin pöytään. Myöhemmin paha henki yllytti uudelleen Saulia murhaamaan Daavid heittämällä keihäs häntä kohti. Daavid pakeni ja joutui siinä turvautumaan vaimonsa, Saulin tyttären, Miikalin apuun. Joonatan lupasi pitää Daavidin tietoisena Saulin pienimmästäkin aikomuksesta ja vahvisti uudelleen heidän välisen liittonsa seuraavilla sanoilla: **”Minä teen hyväksesi kaiken, mitä vain toivot”** (I Samuel 20:4, Raamattu Kansalle).

Lopulta Joonatan vahvisti sitoutumisensa Daavidiin sanomalla, että jopa siinä tapauksessa, jos Jumalan siunaus väistyy hänen isänsä Saulin yltä ja jopa jos Herra leikkaa pois Daavidin kaikki viholliset (Saul mukaan lukien), laupeuden liiton pitää säilyä Daavidin ja Joonatanin välillä, ja Herran tahto oli tehtävä jopa Joonatanin isän suhteen. Joonatan rakasti Daavidia kuin omaa sieluaan (I Samuel 20:12 – 17).

Lopullinen kommunikaatio Joonatanin ja Daavidin välillä oli paljastus, että Saul yhä aikoi surmata Daavidin. Joonatan käytti signaalina ampumaansa nuolta kertoakseen Daavidille, että tämän piti paeta lopullisesti. He itkivät yhdessä ja vahvistivat sitoutumisensa toisiinsa Herran edessä (I Samuel 20:18 – 42).

Miksi tämä on tärkeää? Parhaat ystävät kommunikoivat koko sydämensä toistensa kanssa. Heidän sielunsa ovat yhteen sidotut. Samoin pitää meidän sielumme tulla yhteen sidotuksi parhaan ystävämmme, Jeesuksen, kanssa. Hän kaipaa myös koko sydämensä jakamista meidän

kanssamme. Joonatan vastusti perhettään kunnioittaakseen liittoaan ystävänsä kanssa. Meidän perheemme on tärkeä, mutta Jeesus on ystävämme ja hän on liittoutunut meidän kanssamme verensä kautta koko iäisyydeksi. Jeesus kommunikoi ilmestysmannalla, *rēma*-sanalla, ja me tarvitsemme hänen joka päivä jatkuvaa ilmestysmannaansa kasvaaksemme suhteessamme hänen kanssaan.

Miten ihmeellinen ystävä hän onkaan! Hän kommunikoi sydämensä syvät asiat henkensä kautta meidän henkeemme. Hän on meidän Mestariopettajamme ja lähin ystävämme. Hän on antanut meille kaiken, minkä me omistamme mukaan lukien vanhurskauden pukunsa ja aseet hengellistä sodankäyntiä varten. Hän on meidän Herramme, meidän Vapahtajamme ja meidän paras ystävämme. Millainen ystävä meillä onkaan Jeesuksessa! Mikä aarre hänen äänensä kuuleminen onkaan!

Muistakaa: Tämän luvun alkupäässä oli kertomus vanhasta miehestä, joka suojeli kujalla kauhistunutta poikaa. Me tunnemme Isämme ja Jumalamme uhrauksen suunnattoman suuruuden hänen antaessaan ainokaisen Poikansa meidän asemastamme. Hän suostui kärsimään meidän puolestamme etenkin, koska hän rakasti meitä ja koska hänen Isänsä pyysi häntä. Niin tehdessään hän teki meille mahdolliseksi tulla hänen ystävikseen eikä ainoastaan palvelijoiksi. Hän myös antoi meille taisteluvälineensä niin kuin Joonatan – hengellisen taisteluvälineensä. Hän antoi meille vanhurskauden pukunsa. Hän liittoutui kanssamme verensä kautta.

On eräs kaunis laulu, jossa kerrotaan: ”Kun hän roikkui ristillä, minä olin hänen mielessään.” Te olette aina Jeesuksen mielessä. Miten paljon hän kaipaakaan teidän seuraanne, teidän ystävyystänne, jonka te ilmaisette viettämällä aikaa hänen kanssaan hänen pöytänsä ääressä hänen pyhäkössään. Ettekö varaisi aikaa aterioimiseen hänen kanssaan tänään?

OSA III Herra tuntee tien

9. Harhautus vastaan ilmestys: miten ero huomataan

Ensimmäisen Tessalonikalaiskirjeen 5:23 kertoo, että Jumala antoi meille hengen, sielun ja ruumiin. Ylistys Jumalalle siitä, että hän antoi! Meillä on etuoikeus käyttää kutakin näistä hänen kirkkaudekseen. Kun me synnyimme uudesti, meidän elämäämme tuli Pyhän Hengen vahvistama superhenki, jolla me voimme tehdä samoja tekoja kuin Jeesus Kristus ja vielä suurempiakin kuin ne ovat Johanneksen 14:12 mukaan.

Sielu on ilmestyksen saamisen (samoin kuin profetian sanan antamisen) yksi suurimmista esteistä. Sielussa asustaa ihmisen tunteet, äly ja järki. Tunteet ovat mahtava voimavara vaikeasti rakastettavien rakastamisessa, peräänantamattomuudessa ruumiin väsyessä ja toivon ylläpitämisessä järjen ollessa toista mieltä. Mitä ilmestyksen vastaanottamiseen tulee, tunteet usein kuitenkin selvästi heikentävät Herran äänen kuulemista.

Kristityn hengellinen ”puhelinlinja” Herraan tulkaa viestejä saman sielussa (ts. aivoissa) olevan viestien prosessointikeskuksen lävitse, jota sielu itsekin käyttää. Siksi Herralta teidän henkeenne tuleva ilmestys ”kuulostaa” samalta kuin teidän omien ajatusten ”sointi”. Toisin sanoen, teidän sielullanne on vain yksi kääntölaite. Hengestä tuleva ääni tulkataan sielun kautta ja siksi se ”soi” samalla tavalla kuin ajatukset, joiden alkuperä on tyypillisesti sielussa. Siksi viestin alkuperästä riippumatta ”äänen sointi” vaikuttaa samalta. Usein kristityt etsivät itsensä ulkopuolelta tulevaa suurta ääntä yrittäessään kuulla Herran äänen. Tosiasia on kuitenkin, että hän puhuu henkeenne teidän itsenne sisältä tulevalla hiljaisella sisäisellä äänellä juuri niin kuin hän puhui Elialle luolassa.

Tämän vuoksi Herran äänen soinnin erottaminen on erittäin vaikeaa, jos taustääniä ja harhauttavia häiriötekijöitä ei vaienneta.

Yleisimmin häirintä tulee seuraavista seikoista:

1. sielulliset tunteet
2. harhauttavat henget
3. ylpeys
4. epäjumalien palvonta
5. väsymys
6. hengellinen mukavuudenhalu (laiskuus)

Sielulliset tunteet

Kristityt kohtaavat usein ongelmia. Liian usein kristitty suurentaa ongelman Jumalan ylitse. Joskus tämä johtuu vain sielullisesta ylireaktiosta ongelmaan. Sielun tunteet haluavat epätoivoisesti korjata sen, minkä vain hengestä kumpuava usko voi korjata. Seurauksena voi olla sielun ahdistusta holhoava turhautuminen. Joskus ongelman ylikorostaminen Jumalan ylitse on riivaajien inspiroima aiheuttajanaan pelon, sorron, paniikin tai tunteellisuuden henki jne. Joskus tunne nousee lopulta harhauttavasta hengestä, joka toimittaa vääriä tietoja ongelmaa ja sen raamatullista ratkaisua koskien. Lisäksi harhauttavaa henkeä saattaa seurata ylpeyden henki. Ylpeys saa ihmisen hautomaan ongelmaa ja sen virheellisiä ratkaisuja ennemmin kuin odottamaan Herraa.

Nämä kolme sielullisten tunteiden syytä selvästi vain raapaisevat pintaa niiden alkuperien tunnistamisessa. Riivaajien luonnehtiminen niiden sovittamiseksi laatikoihin on kuin yrittäisi

luetteloida ihmisten persoonallisuuksia kaavamaisesti eri lajeihin ja tyyppeihin – Jumalan muunnelmat ovat loputtomat! Keskeistä on kuitenkin alkaa ymmärtää joitakin avainmekanismeja, jotka estävät kristittyjä kuulemasta Herran ääntä. Yksi suurimmista esteistä on hallitsemattomat tunteet. Tunteellinen syventyminen ongelmaan nujertaa kyvyn erottaa Jumalan pieni hiljainen ääni ihmisen hengessä hänen omasta sisäisestä myllerryksestään. Jotta Herra voisi ohjata meitä poluillamme, meidän täytyy haluta kuunnella. Monet kristityt tuovat vaikeutensa Herran eteen ja heidän intensiivinen syventymisensä niihin hukuttaa Herran ohjeen, neuvon, opetuksen ja johdatuksen.

Kuten tämän kirjan johdannossa mainittiin, itseensä syventyminen sen asemasta, että syventyy Jumalaan ylistyksessä ja kiitoksessa, tuottaa sielun inspiroimia tuloksia. Itsekuormitettu sydän esimerkiksi rukoilee ongelmaa, mutta ylistyksen kuormittama sydän rukoilee uskon täyteistä ratkaisua. Tulokset ovat usein epätavallisia! Ongelmassa asuva sydän on pohjimmiltaan itsekeskeinen sydän. Itsekeskeisyys on usein mitä suurimmassa määrin ylpeyttä. Ongelmiin tartutaan tiukemmin kiinni kuin Jumalan kykyyn ratkaista ne.

Toisaalta ylistävä sydän on nöyrä sydän. Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon (I Pietari 5:5 ja 6). Niille annetaan enemmän armoa, jotka tulevat hänen eteensä hänen standardiensa mukaisesti (ylistys ja kiitos) eikä omien standardiensa mukaisesti (itsekeskeisyys ja kiittämättömyys). Älkää nyt ymmärtäkö väärin – Jumala kuulee lastensa tunteen täyttämät huudot! On niin, että hänen äänensä ja rakastava yhteytensä kykenevät tunkeutumaan vain ylistyksen valmistamiin sydämiin.

Yksi suurimmista avaimista tunteiden hallinnassa, kun opetellaan kuulemaan Herran ääntä, on lopettaa ongelman rukoileminen ja kehittää itsekuri Herran ylistämiseen. Ylistäjät ratkaisevat ongelmia, koska Herra tekee työtä ylistäjien eikä valittajien kanssa.

Yrittäessään pyytää Herralta ilmestystä tietääkseen, mitä tehdä, tunteidensa vallassa oleva kristitty rukoilee usein näin:

”Herra, minä en voi sietää tätä ongelmaa enää. Sinun täytyy tehdä jotain. Miksi et ole kuunnellut? Minä tarvitsen ratkaisun tähän ongelmaan nyt heti!”

Kaikki me varmasti olemme olleet kiusauksessa rukoilla näin! Me olemme ehkä tehneet sen huomaamattamme, koska olemme yksinkertaisesti pitäneet sellaista asennetta syvällä sydämessämme. Sellainen ajattelu voi olla hyvin salakavalaa. Joskus voimme havaita etsivämme Herran kättä hänen kasvojensa asemasta – rukoillen ongelmaamme sen asemasta, että ylistäisimme hänen voimaansa tilanteessa.

Käden ja kasvojen välinen ero on välissä oleva sydän. Ongelman ratkaisusta enemmän huolestunut sydän rukoilee ensin Herran kättä puuttumaan tilanteeseen. Kristitty, joka etsii ensin hänen kasvojaan, ylistää ja kiittää saavuttuaan valtaistuinsaliin Herran läsnäoloon ja laittaa ongelman hänen jalkojensa juureen vasta, kun saa kutsun tehdä niin. Herran ylistämiseen valtaistuinsalissa uhrattu rukous on paljon tehokkaampi kuin rukous epätoivon komerossa.

Mooses on mahtava esimerkki miehestä, joka oppi vastaanottamaan ilmestystä erittäin tunnepitoisten olosuhteiden keskellä. Kenellä meistä olisi mielenrauhaa kuulla Herran ääni Punaisen meren reunalla? Ylistäjällä sitä olisi.

Kun yli kaksi ja puoli miljoonaa valittajaa solvaten vaati Moosesta viemään heidät takaisin Egyptin orjuuteen, ja maailman suurimmat taistelujoukot olivat silminnähden järjestäytymässä hyökkäykseen – silloin Mooses julisti kansalle: ”**Älkää peljätkö; pysykää paikoillanne, niin te näette, minkä pelastuksen Herra tänä päivänä antaa teille; sillä sellaista, minkä näette egyptiläisille tapahtuvan tänä päivänä, ette koskaan enää tule näkemään**” (II Mooses 14:13).

Miten Mooseksella saattoi olla sellainen mielenmaltti tämän kriisin keskellä? Helposti. Hänellä oli suhde Herran kanssa. Aikaisemmassa keskustelussa päivää tai kahta aikaisemmin Herra oli jo kertonut Moosekselle, mitä hän aikoi tehdä (katso II Mooses 14:1 – 12). Siksi Mooses kykeni helposti hallitsemaan tunteensa ja pysymään sielussaan rauhallisena. **Jos kristityt vain ilmoittautuisivat Herralle joka päivä ja söisivät hänen päivällispöytänsä ääressä, he kykenisivät hallitsemaan omat sielunsa ja välttämään ryntäileviä tunteita. Jeesuksen pöytänsä ääressä toimittama henkilökohtainen tieto tekee kristityt kykeneviksi olemaan pelkäämättä suuronnettomuuden iskiessä.**

Meidän Jumalamme on laskenut meidän päämme kaikki hiuksetkin (Matteus 10:30; Luukas 12:7). Psalmissa 139 kerrotaan, että hän tietää istuimmepa tai nousimme ja ymmärtää ajatuksemme kaukaa. Kun hän kerran tietää kaiken tämän, hän varmasti myös tietää meidän jokaisen katastrofimme, jokaisen pelkomme ja jokaisen meitä vaivaavan huolen. Eikö hän voisi auttaa meitä kulkemaan meidän omien Jordan-virtojemme ja Punaisten meriemme poikki? Jos hän jo tietää meidän huolestumme, eikö meidän pitäisi kyetä ilmaisemaan ylistyksemme tunteellisesti stressaavien olosuhteiden keskellä? Kärsivällisyys selkkauksessa ei tarkoita toimettomuutta. Se tarkoittaa ylistyksen lisäämistä Jumalalle, kun odotetaan, että hän pelastaa.

Luukas 21:19

19. Kestäväisyydellänne te voitatte omaksenne elämän.

Tunteet ovat ihania niissä jumalallisissa tarkoituksissa, mihin ne on suunniteltu. Ollessaan vailla sielun hallintaa ne voivat kuitenkin olla este Herran äänen kuulemiselle. Niistä voi myös tulla yksinkertainen reitti pahojen henkien vaikutukselle tai riivaustilalle.

Entäpä sitten uskova, jolla ei ole tunneongelmia, joka on yltäkylläisesti siunattu, täynnä iloa, mutta ei vielä kuule tai ei ole varma, että hän kuulee Herran äänen?

Täsmälleen tämä tilanne kohtaa usein kristittyjä, jotka eivät ole vielä kehittäneet luottamusta kuulemaansa Herran ääntä kohtaan. He haluavat kovasti kuulla Herran ääntä, mutta ovat kuitenkin niin epävarmoja siitä, että he huolestuvat. Turhauduttuaan he kääntyvät jonkun toisen ohjauksen puoleen toivoen saavansa saman kokemuksen. Kaikki tämä rakentaa epäuskoa, ei uskoa. On pelkkä tosiasia, että vain Pyhä Henki voi johtaa ihmisen Herran läsnäoloon, ja Pyhä Henki voi tehdä niin ainoastaan ihmisen luottaessa häneen auttajanaan ja oppaanaan, joka auttaa ihmistä tässä tehtävässä.

Huolestuneisuus (luottamuksen sijaan) siitä ohjaako Pyhä Henki meitä kuulemaan Herran ääntä voi tulla sielullisesta tunteesta. Orastava sielullinen tunne voi alkaa hallita ihmisen sielua juuri samalla tavalla kuin henkilöllä, jonka syventyminen ongelmiinsa estää saamasta ilmestystä häneltä, joka voi ratkaista ne.

Paras tietämäni keino sielullisten tunteiden tukahduttamiseksi on kunnan annos äänestä ylistystä. Huutakaa ylistystä Herralle niin kauan kuin on tarpeen hiljentääksenne sielulliset

tunteenne sisällänne. Pyytäkää pyhää henkeä ohjaamaan teitä ja auttamaan teitä ylistäessänne. Joillakin tähän voi mennä tunteja ja toisilla vain minuutteja. Jesajan 61:3 kerrotaan ylistyksen vaipasta masentuneen hengen sijaan.

Psalmi 100 kuvailee Herran läsnäoloon tulemista niin kaunopuheisesti:

Psalmi 100:1 – 5

Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa.

2. **Palvelkaa Herraa ilolla, tulkaa hänen kasvojensa eteen riemulla.**

3. Tietäkää, että Herra on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat.

4. **Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten. Ylistäkää häntä, kiittäkää hänen nimeänsä.**

5. Sillä Herra on hyvä; hänen armonsa pysyy iankaikkisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

Ylivoimaisesti varmin keino tunnehäiriöiden hiljentämiseksi on kielillä puhuminen. Kielillä puhuminen on täydellistä ylistystä ja se antaa sielulle mainion **levon**³¹. Tämä lepo auttaa oven avaamisessa päästäkseen Herran pyhäkköön ja istuutuakseen hänen pöytänsä ääreen.

Jatkuvaa ylistystä täynnä oleva sydän on sielullisia tunteita hallitseva sydän. Tulkaa Herran läsnäoloon, koska te haluatte olla Herran kanssa, älkääkä koska teillä on yksityinen asialista, vaikuttipa se kuinka hengelliseltä tahansa.

Jesaja 64:1 – 5

Oi, jospa sinä halkaisisit taivaat ja astuisit alas, niin että vuoret järkkäisivät sinun edessäsi, niinkuin risut leimahtavat tuleen, niinkuin vesi tulella kiehuu,

2. että tekisit nimesi tunnetuksi vastustajillesi ja kansat vapisisivat sinun kasvojesi edessä,

3. kun sinä teet peljättäviä tekoja, joita emme odottaa voineet! Oi, jospa astuisit alas, niin että vuoret järkkäisivät sinun edessäsi!

4. **Ei ole ikiajoista kuultu, ei ole korviin tullut, ei ole silmä nähnyt muuta Jumalaa, paitsi sinut, joka senkaltaisia tekisi häntä odottavalle.**

5. **Sinä käyt niitä kohden, jotka ilolla vanhurskautta tekevät ja jotka sinun teilläsi sinua muistavat.** Katso, sinä vihastuit, ja me jouduimme synnin alaisiksi; niin on ollut ikiajoista asti - saammeko avun?

Jumala on saven valaja, me olemme savi. Hän teki meidät. Me emme tehneet itseämme. Hänen ilonsa ja nautintonsa on kohdata ihmisensä, seurustella heidän kanssaan ystävänä, ja hän haluaa tätä enemmän kuin me haluamme. Se tapahtuu kuitenkin hänen ehdoillaan, ei meidän. Hänen ehtonsa ovat ylistys ja kiitos, murtunut ja katuva sielu ja ilo hänessä ja hänen rakastavassa riittoisuudessaan kaikissa ajatuksissamme ja haluissamme. Ylistys murtautuu pimeyden läpi joka kerran. Ylistys murtautuu sielullisten tunteiden läpi. Äänekäs ja esteetön ylistys tekee sen usein nopeammin!

³¹ *Jesaja 28:11 ja 12 – Niin, sopertavin huulin ja vieraalla kielellä hän on puhuva tälle kansalle, 12. hän, joka on sanonut heille: "Tässä on lepo; antakaa väsyneen levätä, tässä on levähdyspaikka". Mutta he eivät tahtoneet kuulla.*

Harhauttavat henget

Harhauttavan hengen tarkoitus on saada ihminen ajattelemaan olevansa oikeassa, kun hän itse asiassa onkin väärässä. Harhautus sokaisee uskovat^{xvi} niin, etteivät he näe Herran todellista tahtoa saaden heidät usein luulemaan, että he todella tekevät hyvin! Harhauttavat henget tarjoavat väärää ilmestystä. Harhauttavan hengen sokaisemana ihminen, joka ei näe Herran todellista ilmestystä, käyttää Raamattua usein väärin oikeuttaakseen väärää käytöstään ja vahvistaa sen oikeellisuutta väärällä profetialla. Vaikka Raamatussa on monia mielenkiintoisia esimerkkejä, on Joosafat erityisen kiehtova, koska yhteys tunteiden ja harhauttavan hengen välillä on niin ilmeinen. Joosafat seurasi isäänsä Aasaa Juudan kuninkaana. Sekä Aasa että Joosafat auttoivat puhdistamaan paljon maata (vaikkakaan ei kokonaan) epäjumalan palveluksesta ja näkivät mahtavia voittoja taistelukentällä Herran hämmästyttävän avun ansiosta. He hallitsivat peräkkäin yhteensä 66 vuotta. Sillä aikaa epäjumalan palvelus rehoitti Israelin jäljellejääneissä kymmenessä sukukunnassa. Jokainen Israelin kuningas oli edeltäjänsä huonompi tehden pahaa Herran edessä. Tämä huipentui lopulta kaikista kuninkaista kaikkein pahamaineisimpaan – Aahabiin ja hänen kurjaan vaimoonsa Iisebeliin. Molemmat, sekä Aahab että Iisebel, palvelivat baalia ja murhasivat Jumalan profeettoja, miten vain tahtoivat.

Tulee helposti mieleen, että jumalallinen ja uskollinen kuningas kuten Joosafat ymmärtäisi välttää Aahabin ja Iisebelin kaltaista seuraa kaikin keinoin. Ei Joosafat.

II Aikakirja 18:1

Niin Joosafatille tuli paljon rikkautta ja kunniaa, **ja hän lankoutui Aahabin kanssa.**

Joissakin tämän jakeen käännöksissä sanat ”lankoutui Aahabin kanssa” käännetään ”liittoutui Aahabin kanssa avioliiton kautta”. Hän naitti poikansa Aahabin tyttärelle! Suosittelisiko kukaan kristitty vanhempi avioitumista Hitlerin, Stalinin tai jonkun muun sellaisen despootin tyttären kanssa? Miksi Joosafat olisi ollut niin tyhmä, varsinkin Jumalan selkeiden ohjeiden valossa välttää kaikkia jumalattomia liittoja pakanakansojen kanssa heidän epäjumalien palveluksensa vuoksi (V Mooses 7:2; Joosua 23:7 ja 8, jne.)? Aahab oli Iisebelin kanssa selvästi epäjumalan palvelija ja Iisebel oli siidonilainen, baalia palveleva pakana.

Avioliitto Aahabin ja Iisebelin tyttären kanssa oli selkeästi vastoin kaikkea, mitä Joosafat tiesi tehdä. Juudassa olisi ollut sitä paitsi varmasti paljon sopivia vaihtoehtoja.

Joosafatin tunteet olivat kuitenkin mukana tilanteessa. Kyseessä ollut nainen ei ollut asian ydin, vaan Joosafat tunsu sydämessään kaipausta liittää Israel ja Juuda takaisin yhteen. Joosafat kaipasi syvästi kansallista uudelleen yhtenäistymistä ja hänen tunteensa voittivat hänen paremman tietonsa välttää yhteen kietoutumista sisaruskansaan, joka oli hyljännyt Jumalan. Me voimme tänään katsoa taaksepäin jälkiviisaasti, mutta me emme todella ymmärrä niitä voimakkaita tunnesiteitä, joita Joosafatilla oli ”juuriensa” ja hengellisen perintönsä tähden. Messiaaninen juutalainen nykyaikana ymmärtäne paremmin Joosafatin kaipausta, mutta sekin on vain pinnallinen vertaus hänen tunteidensa todellisen syvyyden kanssa. Näennäisesti Jumalallisen oikeutuksen varjoamana Joosafat siirtyi Jumalan tahdon ulkopuolelle.

Muutamia vuosia myöhemmin Joosafat suostui menemään sotaan Aahabin kanssa Syyriaa vastaan valloittaakseen takaisin Israelin menettämän kaupungin Gileadin Raamotin. Joosafatilla oli vielä jonkin verran taipumusta jäljellä kysyä neuvoa Jumalalta ennen sotaan lähtöä. Siksi hän vaati saada kuulla Jumalan profeetalta (Miikalta) Aahabin tarjoamien 400 väärän profeetan asemasta.

Tässä vaiheessa Joosafat oli selvästi harhauttavan hengen vaikutuksen alaisena. Miikan kautta Jumala kertoi sekä Aahabilille että Joosafatille, että Aahab kuolisi taistelussa. Hän kertoi heille myös valheen hengistä, joiden Herra oli sallinut mennä vääriin profeettoihin. Lisäksi hän käski heidän unohtaa koko idea sotaan lähtemisestä ja mennä sen sijaan rauhassa kotiin. Jättäen profeetan varoituksen huomiotta Joosafat lähti taisteluun. Hän ei edes kavahtanut sitä, että Aahab ilmestyi paikalle tavallisen sotilaan asuun pukeutuneena jättäen Joosafatin ensisijaiseksi maalitauluksi kuninkaallisessa taisteluasussa (I Kuningastenkirja 22 ja II Aikakirja 18)! Tässä puhutaan siis vakavasta hengellisestä sokeudesta! Sielullisista tunteista alkanut päätös liittoutua epäjumalaa palvovan Aahabin kanssa tarkoituksena kotimaan jälleenyhdistäminen kasvoi myöhemmin avoimeksi petokseksi ja tottelemattomuudeksi Jumalan ilmestystä kohtaan. Tarvitaan hengellistä harhautusta tekemään jumalallinen mies niin sokeaksi, että hän on tyhmempi kuin saapas. Valheen henget ja harhauttavat henget tekivät työtä petoksen toteuttamiseksi.

”Minä en kyllä olisi ollut nyt niin tyhmä!” Ihanko totta? Miten usein me olemme kuulleet, etteivät kristityt voi joutua pahojen henkien riivaamiksi? Tämä ajatus tulee juuri harhauttavalta hengeltä. Ketä muuta saatana pyrki vaivaamaan? Miten usein olette kuulleet aitojen profeettojen profetoivan omista sieluistaan sen asemasta, että profetoisivat ainoastaan Herran hengestä? (Jos profetia ei sovi yhteen Raamatun kirjoitusten ja oman henkenne sisäisen todistuksen kanssa, silloin profetia on tullut joko riivaajilta tai profeetan omasta sielusta.)

Kerran neuvoin erästä virkaan vihittyä pastoria, joka reagoi hajoavaan avioliittoon pyytämällä neuvoa oletetusti kristityltä vastakkaisen sukupuolen edustajalta. Tämä oli osallistunut vakavasti noituuteen, tähdistä ennustamiseen ja kansalliseen amerikkalaiseen shamanismiin. Täysin parannuksen tekoon valmiin puolison riutuessa ja köyhtyessä kotona tätä pastoria petkutettiin luulemaan, että avioero oli Herran tahto. Ei sillä väliä, että varas oli jo varastanut avioliiton, perheen, pastorin viran ja johtanut heidät viheliäiseen oikeustaisteluun. Sen lisäksi harhauttava henki vaikutti seuraavalla tavalla. Se sai syyllisen osapuolen sarjalla profeettallisia kohtaamisia vakuuttuneeksi siitä, että Jumalan tahto oli mennä uuteen avioliittoon uuden kumppanin kanssa ja ryhtyä uuteen pastorin virkaan. Herran aidon työn todiste on hengellinen hedelmä. Tässä tapauksessa hedelmä puuttui huomiota herättävällä tavalla.

Turmeltunut puu tuottaa turmeltunutta hedelmää. Miten sekä Joosafat että tuo pastori saattoivat tulla niin pahasti petetyiksi? He seurasivat omia tunteitaan mieluummin kuin Herran antamaa selvää ilmestystä. Tämä tapahtuu joskus uskoville tänä päivänä heidän laiminlyödessään kiitoksen ja ylistyksen ja Herran kunnioituksen pitämisen etusijalla. He laiminlyövät päivittäisen aterioimisen Herran pöydän ääressä sekä saadakseen että totellakseen tarpeellista ilmestystä kullekin päivälle.

Vastalääke petetyksi tulemiselle on Herran antama valistus. Ajan viettäminen päivittäin hänen pöytänsä ääressä tuottaa tarvittavan voiman ja ravinnon viisaiden päätösten tekemiseksi. Hänen läsnäolossaan on iloa, rauhaa, valoa poluillemme ja ohjausta, joka aina tuottaa hyvää hengellistä hedelmää ja mahdollistaa paljon enemmän voittoja joka päivä.

Ylpeys

Ylpeys työskentelee läheisessä kumppanuudessa harhauttavan hengen kanssa. Kristitty, joka pysyy vakuuttuneena oikeassa olemisestaan, kun kaikki raamatullinen todistusaineisto on häntä vastaan, on ylpeyden harhauttama ja vangitsema henkilö. Luvatus maan valloittamiseksi käytyjä sotia lukuun ottamatta en voi ajatella yhtään historiassa käytyä sotaa, joka ei olisi

saanut polttoainettaan riivaavasta ylpeydestä. Niin kuin Sananlaskujen 13:10 kerrotaan **ylpeys tuottaa pelkkää toraa**. Ylpeys torppaa Herralta tulevan ilmestyksen.

I Pietari 5:5

5. Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, **sillä "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon."**

Herran ylistäjät ovat nöyriä. Jos henkilö haluaa kehittyä erityisen hyväksi nöyryydessä, hän on viisas kehittyessään erityisen hyväksi ensin ylistyksessä. Kuningas Daavid on kirkas esimerkki nöyrästä miehestä. Hänen psalminsa ovat valtava esimerkki sydäimestä tulevasta ylistyksestä jopa myllerryksen keskellä. Tämä mies on sama, jota kutsuttiin Jumalan sydämen mukaiseksi mieheksi! On totta, että hän teki katkerasti syntiä surmattaessaan Urian ja tehdessään aviorikoksen hänen vaimonsa Batseban kanssa. Hän antoi lihalleen vallan ja häntä rangaistiin ankarasti. Hänen sydämensä kuitenkin aina palasi lepoon nöyryydessä ja ylistyksessä.

Epäjumalan palvelu

Epäjumalan palvelu ja Jumalan antama ilmestys sopivat yhteen kuin jääkuutio ja kuuma päivä erämaassa. Niitä ei nähdä yhdessä. Petoksessa pysyvä kristitty kuitenkin omaksuu sydämeensä epäjumalia. Kaikki, mikä laitetaan Jumalan edelle, olipa se aitona pidetty ilmestys, tuleva puoliso, työpaikka, tai joku toinen maailmallinen asia, tulee kieltämään ihmiseltä paikan Herran päivällispöydän ääressä. Joskus Herra itse taistelee tiensä läpi, niin kuin hän teki Baalamin kanssa ja toisinaan hän todistaa jollekin, jota ei voitu saavuttaa millään toisella tavalla, kuten apostoli Paavalin kanssa. Epäjumalan palvelu ei siis ole auktorisoitu asu Herran päivällisillä.

On mielenkiintoista, miten harhautuksesta kehittyy epäjumalan palvelus. Jumala antaa väärää ilmestystä niille, jotka itsepintaisesti pitäytyvät epäjumalissaan! Jumala on valmis sopeutumaan ihmisen epäjumalan palveluun antamalla hänelle vastauksen, joka on yhteensopiva hänen halunsa kanssa. Sellaisen toiminnan lopputulos on tulla leikatuksi pois Jumalan kansasta. Joku saattaa olettaa, että tämä koskee vain Israelia Vanhassa testamentissa. Monet ihmiset kuitenkin jakavat keskenään tämän harhautuksen. Malakian 3:6 ilmoittaa: ”Minä, Herra, en muutu.”

Hesekiel 14:4 – 9

4. Sentähden puhuttele heitä ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Kuka ikinä israelilainen sulkee kivijumalansa sydämeensä ja asettaa kasvojensa eteen sen, mikä hänelle oli kompastukseksi syntiin, ja sitten menee profeetan tykö, hänelle **minä, Herra, kyllä annan vastauksen - hänelle ja hänen monille kivijumalilleen,**

5. ja tartun Israelin heimoa sydämeen, **koska he ovat kääntyneet minusta pois kaikki tyynni seuraamalla kivijumaliansa.**

6. Sentähden sano Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Kääntykää, ja kääntykää pois kivijumalistanne ja kääntäkää kasvonne pois kaikista kauhistuksistanne.

7. **Sillä kuka ikinä** israelilainen tai muukalainen, **joka** asuu Israelissa, **luopuu minusta ja sulkee kivijumalansa sydämeensä** ja asettaa kasvojensa eteen sen, mikä hänelle oli kompastukseksi syntiin, ja sitten menee profeetan tykö kysymään itsellensä neuvoa minulta, hänelle minä, Herra, itse annan vastauksen.

8. **Minä käännän kasvoni sitä miestä vastaan**, teen hänet merkiksi ja sananlaskuksi ja hävitän hänet kansastani; ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.
9. **Mutta jos profeetta antaa viekoitella itsensä ja sanoo sanan, niin minä, Herra, olen sen profeetan viekoitellut**; ja minä ojennan käteni häntä vastaan ja hävitän hänet kansastani Israelista.

Väsymys

Taistelut voivat olla rasittavia, ja kaikki taistelijat tarvitsevat lepoa ja hyvää ravintoa. Väsymys on innostuneen kiitoksen ja ylistyksen ilmeinen este. Se voi olla kuitenkin niin ilmeinen, että se jää huomiotta tunnistettaessa avoimia ovia riivaajien hyökkäykselle ja harhautukselle. Väsymys vaikuttaa varmasti säännöllisyyteen, jolla me aterioimme Mestarin pöydän ääressä. Uskova suunnittelee aikataulunsa niin usein mieluummin maailmallisten velvollisuuksien mukaan kuin aterioiden mukaan Herran kanssa. Tämän seurauksena uskovat huomaavat joskus joutuvansa tekemään työtä pitempiä aikoja, joka voi vastaavasti lyhentää heidän aikaansa Isän kanssa. Antakaa Herran ohjata teitä poluillanne tehdessänne työtä, ettei siitä tulisi este enemmän kuin siunaus, joka sen pitäisi olla.

Hengellinen itseriittoisuus

Aluksi saattaa vaikuttaa siltä, että hengellisen tylsyyden ja itseriittoisuuden syynä on mikä tahansa ongelma tai kaikki ongelmat mukaan lukien edellä esitetyt. Hengellinen laiskuus ja itseriittoisuus ovat useammin kuitenkin tulos Herran pelon puutteesta.

Sananlaskujen luvuissa 1 ja 9 ilmoitetaan selvästi, että Herran pelko on tiedon ja viisauden alku. Jesajan kirjan 11:1 – 5 ovat Jeesukseen viittaava profetia. Herran pelko³² auttoi Jeesusta välttämään tuomitsemista näkemänsä perusteella ja nuhtelemista kuulemansa perusteella.

Terve Herran pelko auttaa meitä tänään samalla tavalla – siihen kuuluu vääränlaisen itsekeskeisyyden välttäminen. Tämä on vääränlaista itsekritiikkiä, itsensä tuomitsemista, pettymystä itseensä jne. Kaikkein tärkeintä on kuitenkin, että Herran pelko auttaa uskovia säilyttämään kunnioituksen, arvostuksen, nöyryyden ja itsensä alentamisen Herran edessä. Ilman Herran pelkoa ylpeys ja itsensä ylistäminen nousevat juuri sen suhteen ylitse, jota uskova yrittää rakentaa Herran kanssa. Yhteyden kylmyys tulee lämmön tilalle, kun itseriittoisuus tiedon ja Herran pelon henkeä kohtaan kasvaa (Jesaja 11:2).

Mainio veli Kristuksessa, pastori Tim Sullivan kirjoitti seuraavat sanat Herran pelossa vaeltamisen tärkeydestä.^{xvii}

Aivan liian monet kristityt tekevät vakavan virheen jalostaessaan toverillisen ja välinpitämättömän asenteen Taivaan Isää ja Jumalan asioita kohtaan. Sen voi huomata tavassa, jolla he elävät henkilökohtaista elämäänsä, jolla he ylistävät, ja jopa tavassa, jolla he kääntyvät Jumalan puoleen rukouksessa.

Läheinen suhde Jumalan kanssa on arvokas asia, jota kasvatetaan ja kehitetään käyttämällä aikaa yhteyteen hänen kanssaan ja oppimalla tekemään häntä

³² *Jesaja 11:3 ja 4 – Hän halajaa Herran pelkoa; ei hän tuomitse silmän näöltä eikä jaa oikeutta korvan kuulolta,*

4. vaan tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyryille; suunsa sauvalla hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä.

miellyttäviä asioita. Sama on totta myös ihmisten välisissä suhteissa ja ystävyydessä...

Mitä tarkoittaa elää ”Herran pelossa”? Tarkoittaako se sitä, että meidän pitäisi piiloutua pois hänen läsnäolostaan niin kuin Aadam teki rikkomuksensa jälkeen? Pitäisikö meidän pelätä puhua niin pyhälle, niin voimalliselle, niin paljon meitä paremmalle kuten Mooses teki, kun Jumala puhui hänelle ensimmäisen kerran? Pitäisikö meidän elää jatkuvassa kauhussa, että Jumala lyö meidät maahan vihassaan?

Herran pelossa vaeltaminen ei ole pelkäämistä, että hän satuttaa meitä tai hylkää meidät. Se tarkoittaa vaeltamista arvostuksessa, kunnioituksessa ja kuuliaisuudessa, joka kuuluu Kaikkivaltiaalle Jumalalle... Se tarkoittaa myös vaeltamista harkiten tietäen, että me kaikki tulemme näyttäytymään hänen edessään tehdäksemme tilin käyttäytymisestämme hänen lapsinaan.

Kun ei ole Herran pelkoa, teidän ylistyksenne paikasta, teidän seurakunnastanne tulee vain sosiaalinen kokoontuminen, juurujen ja jäsenten välisen keskinäisen kilpailun keskus... Vaeltakaa Herran pelossa niin näette kaipaamanne herätyksen.

Vaeltaessamme Herran pelossa me näemme herätyksen myös omissa sydämissämme. Herran pelko on tärkeä ainesosa ei ainoastaan välttäessämme hengellistä harhautusta, ylpeyttä, sopimatonta sielullista tunnetta ja hengellistä itseriittoisuutta, vaan se alun alkaenkin myös valmistaa perustuksen Herran kanssa kommunikoidmiselle!

Miten ihminen voi rakentaa Herran pelkoa terveellä tavalla? Vastaus on kaksiosainen. Ensinnäkin on viisasta pyytää Herralta samaa tiedon ja Herran pelon henkeä, joka annettiin Jeesukselle.

Jesaja 11:1 – 3

Mutta Iisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa.

2. Ja hänen päällensä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, **tiedon ja Herran pelon henki.**

3. **Hän halajaa Herran pelkoa;** ei hän tuomitse silmän näöltä eikä jaa oikeutta korvan kuulolta,

Toinen osa Herran pelon rakentamisessa kunnolla on etsiä Herran viisautta, ponnistella sydämissämme kasvaaksemme hänen ymmärryksessään, etsiäksemme tätä viisautta yhtä ahkerasti kuin maailma etsii rahaa.

Sananlaskut 2:1 – 5

Poikani, jos sinä otat minun sanani varteen ja kätket mieleesi minun käskyni,

2. niin että herkistät korvasi viisaudelle ja taivutat sydämesi taitoon -

3. niin, jos kutsut ymmärrystä ja ääneesi huudat taitoa,

4. jos haet sitä kuin hopeata ja etsit sitä kuin aarretta,

5. **silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät Jumalan tuntemisen.**

Saarnaajan loppusanassa tämä kiteytetään näin: ”Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä³³.”

Muistakaa: Jumala ei halua ihmisiään petettävän. Hän haluaa kommunikoida jokaisen lapsensa kanssa vapaasti, kun taas saatana haluaa sekoittaa ja turmella Jumalan puhelinlinjat harhautuksen avulla. Aktiivinen ja arvostava kunnioitus Jumalan asioita kohtaan, sielullisten tunteiden puhdistaminen pois nöyrän ja tarmokkaan ylistyksen avulla ja päivittäinen aterioiminen Herran pöydän ääressä ovat kaikki tärkeitä avaimia läheisen ja dynaamisen suhteen ylläpitämiseksi Herran kanssa. Silloin Herra antaa ilmestysmannaansa vapaasti ja me kykenemme vastaanottamaan sitä esteittä.

³³ Saarnaaja 12:13 ja 14 – Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä.

14. Sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle, joka kohtaa kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa.

10. Miten uskovat voivat tulla demonisoiduksi?

Kuulin kerran erään pastorin valittavan, ettei ainoallakaan henkilöllä hänen seurakunnassaan ollut meneillään merkittävää perhekriisiä, joka olisi vaatinut laajamittaista neuvontaa. Sydämeeni sattui kuullessani tämän. Vastaukseksi minua johdettiin mainitsemaan, miten pahat henget yrittävät vaikuttaa yksilöllisen uskovon elämässä. Ymmärtäessäni olevani ihmisten kanssa, jotka eivät uskoneet, että kristityt voivat joutua riivaustilaan, en halunnut loukata heitä. Siksi kerroin heille vähän aikaa sitten tapahtuneesta henkilökohtaisesta tilanteesta, yhden omista lapsistani tultua kotiin riivaustilassa oltuaan leikkimässä joidenkin epäuskovien lasten kanssa. Herran näytettyä minulle lapsessani läsnäolleen sekä valheen että painostuksen hengen heitin ne molemmat ulos Jeesuksen Kristuksen nimessä. Muutos lapseni käytöksessä oli välitön. Ongelma loppui – lapseni oli jälleen hyvillä mielin, tyytyväinen ja pulputen ylistystä Herralle kuten tavallisesti.

Kerrottuaani tämän tapahtuman ihmisille, joiden kanssa olin kokouksessa, tuli odottamaton reaktio. Jotkut heistä, mukaan lukien useita pastoreita, tyrmistyivät ajatuksesta, että uskovassa voisi olla riivaaja. Minä selitin, miten se voi tapahtua, että uskovat voivat tulla pahan hengen riivaamiksi. Se johti vielä kiivaampaan keskusteluun – osittain siksi, että käytin sanaa ”riivattu” paremman ja vähemmän räjähdysherkän ilmaisun ”demonisoitu” asemasta. Joka tapauksessa ajatuksen opillinen kieltäminen haastoi minut kuitenkin katsomaan uudelleen Uuden testamentin kertomuksia uskovista, jotka ovat uudestisyntyneitä ja demonisoituja.

Nämä olivat uskovia askarruttaneet kysymykset: voiko uudesti syntynyt uskova tulla demonisoiduksi? Miten pyhä henki voi asua samassa tilassa kuin paha henki? Miksi Uuden testamentin helluntain jälkeen tulevissa kirjoituksissa ei ole kertomuksia, joissa erityisesti mainittaisiin uskovien tulleen pahan hengen demonisoimaksi/riivaamaksi?

Raamatun tutkimusta

Vastaaminen on helppoa joihinkin näistä kysymyksistä, mutta niiden dokumentointi Raamatun perusteella ei ole. Minä haluan nyt hahmotella prosessin, jonka kautta Herra ohjasi minua vastatakseni näihin kysymyksiin, koska kun uskovat lähtevät liikkeelle tehdäkseen, mitä Jeesus teki (saarnasi, opetti ja paransi), nämä samat kysymykset nousevat esiin yhä uudelleen ja uudelleen. Erityinen syy siihen, että monet kristilliset seurakunnat ovat ongelmia täynnä pyhän hengen asemasta, on täsmälleen se, että missä ja milloin Jumalan kansa on tietoa vailla, se joutuu häviöön³⁴. Yksi suurimmista tietämättömyyden alueista moderneissa seurakunnissa koskee pahoja henkiä ja niiden toimintaa Jumalan kansaa vastaan nykyaikana. Ihmiset, erityisesti seurakuntaihmiset joutuvat häviöön, koska he ovat tietoa vailla siitä, miten pahojen henkien kanssa toimitaan. Tämä ei koskaan ole ollut Jumalan tarkoitus ja siksi Jumalan sanassa opetetaan miten saatana ja sen riivaajat voitetaan.

Minä vastaan nyt näihin kysymyksiin päinvastaisessa järjestyksessä. Ehkä tästä on apua teille auttaessanne jotakuta muuta, jolle on opetettu, että pahat henget eivät voi vaivata uudesti syntyneitä kristittyjä. Kysymys voiko kristitty tulla demonisoiduksi saattaa olla ilmeinen yhdelle ja loukkaava toiselle. Tämän nimenomaisen asian tähden miljoonia kristittyjä pidetään kahlittuna. Rukoilkaa Pyhää Henkeä poistamaan suomet kristillisen seurakunnan silmistä!

³⁴ *Hoosea 4:6 – Minun kansani joutuu häviöön, sillä se on taitoa (tietoa) vailla. Koska sinä olet hyljännyt taidon (tiedon), hylkään minä sinut, niin ettet saa olla minun pappinani. Koska olet unhottanut Jumalasi lain, unhotan myös minä sinun lapsesi.*

Miksi Raamatussa ei ole helluntain jälkeen kertomuksia uskovista, jotka ovat tulleet demonisoiduiksi? Vaikka helluntain jälkeen ei olekaan kertomuksia, joissa käytettäisiin ilmaisuja ”demonisoitu” tai ”riivattu”, on kolme kertomusta, jotka näyttävät selvästi uskovien olleen pahojen henkien riivaamina ja niiden lisäksi kaksi kertomusta, jotka antavat ymmärtää tämän tapahtuneen. Ensimmäinen kertomus koskee Ananiasta ja Safiiraa Apostolien teoissa.

Ananias ja Safiira

Apostolien teot 5:1 – 3

Mutta eräs mies, nimeltä Ananias, ja hänen vaimonsa Safiira myivät maatilaa, ja mies kätki vaimonsa tieteen osan hinnasta, ja osan hän toi ja pani apostolien jalkojen eteen.
3. Mutta Pietari sanoi: **"Ananias, miksi on saatana täyttänyt sinun sydämesi**, niin että koetit pettää Pyhää Henkeä ja kätkit osan maatilaa hinnasta?

Sanotaanko tässä kertomuksessa, että Ananias tai hänen vaimonsa oli riivattu tai demonisoitu? Ei. Olivatko he demonisoituja? Kyllä – ainakin minun mielestäni saatanan täyttäessä henkilön sydämen tuloksena on demonisoitu yksilö. Olivatko nämä kaksi ihmistä uudestisyntyneitä uskovia? Tässä sitä ei kerrota, mutta miksi he antaisivat rahaa apostoleille, jos he eivät olleet? Minkälaisia henkiä tässä tilanteessa oli? Tässä viitataan valheen ja petoksen henkiin, ja ehkä siellä oli useita muitakin mukaan lukien kuoleman henki.

Diotrefes, uudesti syntynyt noita

Seuraava kertomus, joka kannattaa ottaa huomioon, kertoo Diotrefeestä. Hän kontrolloi seurakuntaansa. Minä kutsuisin häntä kristityksi noidaksi, koska hän harjoitti epäjumalallista kontrollointia Jumalan kansaa kohtaan.

III Johannes 9 ja 10

Minä kirjoitin seurakunnalle; mutta Diotrefes, **joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan.**

10. Sentähden minä, jos tulen, **muistutan hänen teoistansa, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä juoruaa; ja vielä siihenkään tyytymättä, hän ei itse ota veljiä vastaan, vaan estää niitäkin, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta.**

Diotrefes oli seurakunnan johtaja. Hän toimi myös noitana, koska hän kontrolloi toisten seurakuntaansa kuuluneiden kristittyjen vaellusta. Sanotaanko siinä, että hän oli demonisoitu tässä tapauksessa ylpeyden hengen toimesta? Ei. Ilmaisiko hänen käyttöksensä kuitenkin, että hän oli demonisoitu uskova? Erittäin selvästi kyllä.

Seurakunnan johtajalla, joka haluaa olla ensimmäinen, joka menee niin pitkälle, että panettelee pahansuovasti toista uskovaa, ja joka kontrolloi seurakuntansa ihmisten käyttäytymistä, sekä heittää ihmisiä ulos seurakunnastaan pelkästään sen takia, että nämä ovat olleet tekemisissä toisen Herran palvelijan kanssa – hänellä on enemmän kuin yksinkertainen, alistumaton lihallinen asenne.

Diotrefes oli kristitty, jonka olisi pitänyt tietää paremmin. Hän ei ollut vauva, joka ei vielä ole oppinut vaeltamaan rakkaudessa. Hänen vaelluksensa ei ollut kuin jonkun luonteeltaan heikon ihmisen, joka päätti tehdä syntiä jouduttuaan kiusaukseen. Diotrefes oli noita (kontrolloija), joka oli oman paikallisen seurakuntansa pää! Minä uskon, että ylpeyden henki harhautti hänet

tekemään työtä saatanalle. Se avasi oven kateuden hengille peittää se, mistä olisi pitänyt olla iloa Kristuksessa apostoli Johanneksen palvellessa hänen seurakunnassaan Herran kansan siunaukseksi.

I Timoteus 4:1 ja 2

Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina **moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä** (*harhauttavia*) **henkiä ja riivaajien oppeja**

2. valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty

Diotrefes oli luopunut uskosta – ei ehkä kokonaan, mutta varmasti tässä palvelutoimensa avainalueessa. Ananias ja Safiira kuolivat, koska pahat henget olivat harhautaneet heidät luulemaan, että he voisivat hankkia itselleen kunnioitusta ja siten manipuloida muiden kristittyjen ylistystä järjestämällä näytöksen rahan antamisesta. Kristityn seurakunnan on tarpeellista tietää, että riivaajat pyrkivät vaivaamaan veljiä vaikuttaakseen koko paikalliseen seurakuntaan. Jeesus opetti selkeästi, miten ongelmasta päästään eroon heittämällä riivaajat ulos – se on osa parantamispalvelua, jonka hän antoi meille harjoitettavaksi. Lauman paimenen täytyy tietää nämä asiat auttaakseen suojelemaan laumaansa. Tästä syystä Herra ohjasi Paavalia kirjoittamaan varoituksen I Timoteuksen 4. luvussa niin kuin hän kirjoitti. Pahat henget voivat selvästi vaivata ja myös vaivaavat uskovia veljiä ja ne täytyy käsitellä, eikä jättää huomiotta.

Mitä tarkoittaa tulla demonisoiduksi?

Tarkoittaako ”noudattavat villitseviä henkiä” tai minkä tahansa muunlaisia pahoja henkiä sitä, että tulee riivaatuksi tai demonisoiduksi? Onko se sama kuin saatana täyttää sydämen niin kuin se teki Ananiakselle ja Safiiralle? Minä en kykene vastaamaan tuohon kysymykseen, koska en tiedä, mitä siinä on suoraan luettavissa. Apostolien tekojen 5. luvun mukaan päättelemällä vahva logiikka johtaa kuitenkin selvään myöntävään vastaukseen.

Ananiaan ja Safiiran kuten myös Diotrefeen kokemat demoniset mekanismit aiheuttavat vakavaa vauriota seurakunnalle ja uudesti syntyneelle uskovalle ihmiselle. Nämä mekanismit toimivat edelleen seurakunnassa tänä päivänä. Onko riivaustila/demonisaatio aina totaalinen? Ei. Ananias ja Safiira näyttivät muiden uskovien mielestä ulkoisilta olemuksiltaan täysin tavallisilta samoin kuin Diotrefes. Pietari tunnisti ja käsitteli Ananiaan ja Safiiran demonisaation Herran antaman ilmestyksen kautta. Demonisten vaikutteiden tunnistaminen seurakunnassa vaatii ilmestystä myös nykyaikana.

Tulevatko pahat henget ihmisten sisälle, ympärille vai päälle? Miten paha henki voi asua samassa tilassa kuin Pyhä Henki? Nykytietoni mukaan Raamattu ei kerro. Minä en tiedä, voiko paha henki asua samassa tilassa kuin Pyhä Henki. Minä tiedän, että saatana meni Herran eteen syyttämään Jobia (Job 1:6 – 12), ja Apostolien tekojen 5:3 perusteella minä tiedän, että saatana **täytti** Ananiaan ja Safiiran **sydämen**. Minä tiedän myös, että toisissa Raamatun paikoissa pahojen henkien kerrotaan **tulleen ulos** ihmisistä kiusattuaan heitä jne. Uskovat voivat varmasti noudattaa^{xviii} pahoja henkiä Uuden testamentin mukaan.

Minä en henkilökohtaisesti usko, että paha henki voi asua samassa tilassa kuin Pyhä Henki. Se on spekulointia, joka antaa opillisesti paremman olon. Minä kuitenkin uskon sen olevan hyvin selvää Raamatun perusteella, että uudesti syntyneet uskovat voivat tulla demonisoiduiksi. Tämä sisältää pahojen henkien monenlaista vaikutusta ja kontrollointia. Minä uskon, että tämä tapahtuu niissä uskovien tahdon alueissa, joita ei ole alistettu Herran tahtoon. Suoraan sanoen, mitä pahojen henkien käsittelemiseen tulee, Jeesus oli aina aggressiivinen. Koska hän

ei viitsinyt keskustella asian teknillisestä puolesta, en aio minäkään. Meidän tehtävämme on heittää ne ulos löytäessämme niitä, ei polarisoida seurakuntaa teologisella keskustelulla. Jumalalle ylistys, että Jeesus Kristus kuoli tuodakseen vapautuksen kaikille vangituille – mukaan lukien meistä ne, joita vaivataan teologialla!

Noita Simon

Kolmas kertomus demonisoituneesta uudesti syntyneestä on Apostolien tekojen 8. luvussa. Siinä kerrotaan noita Simonista. Simonista oli tullut uudesti syntynyt uskova evankelista Filippuksen saarnatessa.

Apostolien teot 8:13

Ja Simon itsekin uskoi, ja kasteen saatuansa hän pysytteli Filippuksen seurassa; ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja hän hämmästy.

Hienoa! Simon syntyi uudesti! Simonilla oli kuitenkin ongelma. Apostolien tekojen 8:23 kerrotaan hänen olleen täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä. Tämä ilmeni sen **jälkeen**, kun hän oli uudesti syntynyt jakeessa 8:13. Totuudesta pois viettelemisen syy on aina pahat henget, sillä Paavali kertoi Efesolaiskirjeen 6:12 ja 13, että me emme taistele verta ja lihaa vastaan, vaan pahuuden henkiolentoja vastaan. Sen kieltäminen, miten nämä pahuuden henkiolennot pyrkivät vaikuttamaan uskoviin ja kontrolloimaan heitä, tarkoittaa Paavalin esittämän yhden keskeisimmän asian huomiotta jättämistä Efesolaiskirjeen 6. luvussa.

Mitkä henget aiheuttavat (tai vaikuttavat) tämän tyylistä käyttäytymistä uskovissa? Miettikääpä, miten orjuuden henki vaikuttaa uskoviin estäen heitä pääsemästä läheiseen suhteeseen Herran kanssa³⁵. Miten esimerkiksi I Johanneksen kirjeen³⁶ 4:1 väärät profeetat, joiden henget pitää koetella, alun alkaenkaan pääsivät uusitamentilliseen seurakuntaan? Väärät profeetat voivat ensin syntyä uudesti niin kuin kuka tahansa uskova ja tulla sitten harhauttavien henkien viettelemiksi puhuakseen profeetallisia sanoja, jotka sitten saavat heidän paikallisen seurakuntansa voimaan pahoin.

Pahat henget pakenivat

Viimeinen paikka, jota meidän täytyy tarkastella, on Apostolien tekojen 19 luvussa oleva kertomus Paavalin erikoislaatuisista voimallisista teoista.

Apostolien teot 19:11 ja 12

11. Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kätten kautta,
12. niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä **ja pahat henget pakenivat pois**.

Pahat henget pakenivat pois ihmisistä, joita Paavali paransi, ja Apostolien tekojen 19:12 kerrotaan, että pahat henget pakenivat pois niistä ihmisistä, jotka käyttivät Paavalin siunaamia hikiliinoja. Olivatko kaikki nuo ihmiset epäuskovia, joista pahat henget pakenivat? Hyvin epätodennäköistä. Miettikääpä miten monta epäuskovaa kokoontui teidän seurakuntanne kokoukseen viime sunnuntaina. Ketkä heistä olisivat olleet taipuvaisia ottamaan hikiliinan, jonka seurakuntanne pastori oli siunannut? Eikö olekin loogista ja todennäköistä, että nämä

³⁵ Roomalaiskirje 8:15 – *Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!"*

³⁶ I Johannes 4:1 – *Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.*

parantumiset ja vapautumiset pahoista hengistä tapahtuivat enimmäkseen uskovien, heidän perheidensä ja heidän ystäviensä keskuudessa? Kuitenkin pelkkä maininta uskovan joutumisesta pahojen henkien vaivaamaksi kielletään pikaisesti suuressa osassa kristikuntaa tänä päivänä.

Apostolien teot 5:14 – 16

14. Ja yhä enemmän karttui niitä, jotka uskoivat Herraan, sekä miehiä että naisia suuret joukot.

15. Kannettiinpa sairaita kaduillekin ja pantiin vuoteille ja paareille, että Pietarin kulkiessa edes hänen varjonsa sattuisi johonkuhun heistä.

16. Myöskin kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli paljon kansaa, ja he toivat sairaita **ja saastaisten henkien vaivamia**, ja ne kaikki tulivat parannetuiksi.

Hämmästyksen ja kunnioituksen täyteen Herran pelon tuloksista, jotka nousivat Ananiaan ja Safiiran kuoleman jälkeen uskovien keskuudessa, kerrotaan Apostolien tekojen 5:14 – yhä enemmän karttui niitä, jotka uskoivat Herraan. Sen jälkeen suuret joukot sekä miehiä että naisia toivat heidän sairaansa parannettavaksi. Myös kaupungeista tuli paljon kansaa, jotka toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivamia^{xix} parannettavaksi. Eikö olekin loogista olettaa, että kaikkien näiden parannettavaksi tuotujen suurten ihmisjoukkojen keskuudessa oli monia, jotka olivat myös uskovia?

Minäpä kysyn teiltä! Sairastuvatko kristityt koskaan tänä päivänä? Jos he yhä sairastuvat tänä päivänä siitä tosiasiaa huolimatta, että Jeesus maksoi heidän sairautensa ja paransi heidät haavojensa kautta, silloin tässä on enemmän pohdittavaa. Parantumisen vastaanottamiseen ei riitä yksinkertainen oletus, että se joko 1) tapahtuu ihmisten syntyessä uudesti (parantuminen tapahtuu varmasti usein, muttei aina), tai 2) että Jumalan tahto ei ole parantaa (mikä on selvässä ristiriidassa III Johanneksen 2. ilmoituksen kanssa, että Jumala tahtoo kaikkien ihmisten menestyvän ja pysyvän terveenä, niin kuin heidän sielunsakin menestyä).

Samoin kuin sairastaminen ei ole kadonnut kristillisen seurakunnan keskuudesta, ei uskovien demonisoituminenkaan ole kadonnut. Uskovien täytyy vaatia voittoa molemmista *eksousia*-vallalla, jonka Jeesus Kristus on antanut seurakunnalle ja joka otetaan vastaan uskossa. Väitteessä, että uskovat eivät voi tulla demonisoiduiksi tänä päivänä on yhtä paljon raamatullista järkeä kuin väitteessä, että uskovat eivät voi sairastua koskaan.^{xx}

Tasapainon säilyttäminen

Demonologian alue saa seurakunnassa joko liian vähän huomiota, kuten asia on monien vaivattujen seurakuntien suhteen, tai se voi saada liian paljon, etenkin uskovien ensimmäisen oppimisvaiheen kuluessa, kun aihe tuntuu kuvottavan ylivoimaiselta. Mutta muistakaa, Hoosean 4:6 sanotaan, että Jumalan kansa joutuu häviöön, sillä se on tietoa vailla. Apostoli Paavalin ohje Efesolaiskirjeessä johtaa sopivaan tasapainoon – se ei vähättele ongelman vakavuutta eikä korosta sitä liikaa.

Efesolaiskirje 6:10 – 13

10. Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa.

11. Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, **voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet.**

12. **Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.**

13. Sentähden ottakaa päällemme Jumalan koko sota-asu, **voidaksenne pahanan päivänä tehdä vastarintaa** ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä.

Paha päivä on jo täällä. Saatanalla ja sen riivaajilla on monta vuotta enemmän kokemusta hyökätä synnin, epäpyhyiden, sukupolvesta toiseen etenevien kirousten jne. uskovien taisteluvastustukseen tekemien aukkojen läpi kuin meillä on vedota Jeesuksen vereen. Yksittäisen uskovan tehtävä selvästi on kasvaa ja oppia, miten nämä aukot tukitaan Herran opetuksessa ja ohjauksessa ja pyhien keskinäisessä yhteydessä.

Jeesus Kristus vapautti meidät pimeyden vallasta³⁷ (*eksousia*). Hän vei (menneessä aikamuodossa) meidän sairautemme³⁸ ja tautimme samalle ristille, jolle hän vei meidän syntimme. Uskovien täytyy kuitenkin vaatia vapautustaan riivaajien otteesta, samoin kuin hänen haavojensa kautta toimittamaa parantumistaan. Juuri samoin, kuin Joosuan valloittaessa luvattua maata, se ei tapahtunut automaattisesti, ei uskovan vapautumiseenkaan tapahdu automaattisesti. Hänen täytyy soveltaa Herran Raamatun sanassa antamaa ilmestystä ja Herran sen lisäksi tilanteeseen mahdollisesti antamaa *rēma*-sanaa.

I Pietari 5:8 ja 9

8. Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.

9. Vastustakaa häntä lujina uskossa, **tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää.**

Meidän pitää olla raittiita ja valvoa paitsi, kun puhe on siitä, että pitäisi myöntää riivaajien voivan vaikuttaa meidän seurakuntaamme ja meidän käytökseemme. Pyydätkö anteeksi? Juuri samat riivaustilaa aiheuttaneet pahat henget, joita Jeesus käsitteli, ja joita Paavali ja Pietari ja monet muut uskovat kohtasivat alkuseurakunnan aikana, elävät ja voivat hyvin niiden uskovien ympärillä, jotka kieltävät niiden vaikutuksen ja olemassaolon. Meidän seurakuntamme ovat heikkoja ja täynnä ongelmia, koska meidän ymmärryksemme raamatullisesta vallastamme on heikko. On meidän vastuullamme toimia aggressiivisesti saatanaa ja sen hallituksia, valtoja, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita ja pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Olen kuullut, että huomattava määrä mielisairaaloissa olevista ihmisistä on uudestisyntyneitä kristittyjä, jotka kärsivät heidän sielujaan vastaan taistelevien pahojen henkien riivauksesta. On ollut jo kauan aika herättää nukkuva seurakunta.

Jumalalle ylistys hänen hyvydestään meitä kohtaan auttaa meitä avaamaan silmämme näkemään Jeesuksen veren voima ja hänen sanansa opetus! Hän opettaa meitä pukemaan päällemme sota-asun, jonka hän niin rakastavasti toimittaa meille auttaakseen meitä tekemään vastarintaa perkeleen juonia vastaan.

Viettäkäämme aikaa joka päivä hänen pöytänsä ääressä kasvaen häneen kansana, joka on kiivas tekemään parannuksen ja nälkäinen oppimaan Mestariopettajalta. Puhukaamme hänelle, mutta mikä vielä tärkeämpää, **kuunnelkaamme** hänen ilmestysmannaansa. Kyetkäämme kuuliaisesti vastaamaan hänen ääneensä; meidän suuri Paimenemme puhuu laitumensa lampaille.

³⁷ Kolossalaiskirje 1:13 – häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta (*eksousia*) ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan.

³⁸ Matteus 8:17 – että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: "Hän otti päällensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme". Katso myös Jesaja 53:4 ja 5

Muistakaa: Uskovat ovat riivaajien vaikutuksen pääkohde. Jeesus opetti opetuslapsilleen, miten niitä käsitellään. Ilmestyksen kautta ne voidaan havaita ja heittää ulos. Vaikka ette tarvitsekaan ilmestystä hyttysen läpsäyttämiseksi riivaajat ovat kuitenkin samankaltaisia – kiusa, joka on paljon pienempi kuin uskovilla on tapana ajatella, mutta myös paljon tunkeilevampi kuin useimmat ymmärtävät. Riivaajia voidaan käsitellä käyttämällä Jeesuksen Kristuksen valtaa, ja niiden täytyy totella hänen nimessään. Kun opit luottamaan Herran antamaan ilmestykseen, riivaajien käsittelemisestä tulee paljon helpompaa.

Efesolaiskirjeen 6. luvussa näytetään selvästi, että uskovat voivat oppia vahvistumaan Herrassa, jos he ovat valmiit maksamaan hinnan hänen väkevyytensä voimassa seisomisesta. Hänen väkevyytensä voima tulee käyttämällä hänen antamaansa asevarustusta. Hän opettaa ilmestysmannallaan, miten sitä käytetään. Miksi emme kysyisi häneltä miten?

11. Herran tie

Joitakin vuosia sitten olin kalliokiipeilemässä eräässä lounaisessa osavaltiossa. Noin kolmen kymmenen metrin korkeudessa päädyin umpikujaan. Olin löytänyt melko mukavan kallionkielekkeen sisäänpäin kallistuvan rinteen kyljessä, mutten päässyt eteenpäin. Näkyvissä ei ollut yhtään kiinnekohtaa kädelle tai jalalle kiivetäkseeni eteenpäin, ja kallion seinämän sisäänpäin kallistuvan kulman vuoksi pelkästään putoamatta paikallaan roikkuminen vaati ponnistelua.

Minä pyysin apua Jumalalta. Vastaus tuli nopeasti: ”Syöksähdä ylös oikealle!” Yhtäkkiä minulle tuli uskon puute. Uskonko minä Herran antamaan ilmestykseen ja syöksähdäkö hänen neuvomallaan tavalla tietäen, että tehdäkseeni sen, minun olisi hyljättävä suhteellisen turvallinen asento? Lähdettyäni kielekkeeltä ei ollut mitään keinoa palata sille takaisin. En kyennyt peruuttamaan takaisin alas ja siinä asennossa paikallaan pysyminen vielä pidempään oli liian vaivalloista. Minulla oli vain kaksi mahdollisuutta – pysyä siinä, missä olin, kunnes putoaisin, tai luottaa Herran sanaan.

Päätin totella Herraa. Jäljellä olevilla voimillani syöksähdin ylös oikealle. Käteni osui pienelle näkymättömälle esiin pistävälle kallion kielekkeelle, joka oli ollut juuri näkökenttäni ja kurottautumiskykyäni ulkopuolella. Tartuttuani siihen kykenin kiipeämään ylös asti hyvällä menestyksellä. Herra näytti tien ilmestyksen kautta ja piti minulle arvokkaan oppitunnin hänen ääneensä luottamisessa.

Jeesus sanoi: ”Minä olen tie.”

Ajatelkaapa näitä sanoja: ”Herran tie”. Herran tie on määriteltävissä.

Johannes 14:6

6. Jeesus sanoi hänelle: ”**Minä olen tie ja totuus ja elämä**; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.

Sanoja ”Herran tie” käytetään Raamatussa usein, varsinkin Vanhassa testamentissa. Usein sen oletetaan tarkoittavan, miten Herra käyttäytyy tai miten hänen ihmistensä pitäisi käyttäytyä. Harvoin sitä määritellään juurikaan sen tarkemmin. Sen oletetaan olevan leveä ja jotakuinkin epämääräinen ilmaus, joka viittaa raamatulliseen käyttäytymiseen yleensä enemmän kuin mihinkään tiettyyn toimintaan. Jumalan sana ei kuitenkaan ole epämääräinen. Siinä käytetään sanoja erityisellä tavalla, erityisessä tarkoituksessa. ”Herran tiellä” on hyvin erityinen luonne.

Herran tien määrittelyminen

Meidän täytyy tietää, mikä on Herran tie. Meidän täytyy oppia löytämään se ja pysymään sillä. Aloitetaan ottamalla selvää, mikä se on.

I Mooses 18:16 – 19

16. Silloin miehet nousivat siitä ja kääntyivät Sodomaan päin, ja Aabraham kulki heidän kanssaan saattaaksensa heitä.

17. Ja Herra sanoi: ”Salaisinko minä Aabrahamilta, mitä olen tekävä?”

18. Onhan Aabrahamista tuleva suuri ja väkevä kansa, ja kaikki kansakunnat maan päällä tulevat hänessä siunatuiksi.

19. Sillä minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiansa ja perhettänsä, joka jää hänen jälkeensä, **noudattamaan Herran tietä** ja tekemään sitä, mikä vanhurskaus ja oikeus on, jotta Herra antaisi Aabrahamille tapahtua, mitä hän on hänelle luvannut."

Sodoma ja Gomorra olivat hengellisesti pimeitä paikkoja. Herra puhui Aabrahamin kanssa ilmestyksen kautta ja ilmoitti hänelle, mitä aikoi tehdä näille kaupungeille, jotka olivat lähes kokonaan vihityt epäjumalan palvelukseen, homoseksuaalisuuteen ja epäjumalaisuuteen. Näissä I Mooseksen kirjan 18. luvun jakeissa Herra kertoo antavansa ilmestystä ennustaen, että Aabraham tulee olemaan uskollinen ei ainoastaan noudattaen ilmestystä (ts. "tietä"), vaan käskien lapsiaan ja perhettään myös noudattamaan sitä.

Jumala sanoi, että Aabraham **noudattaisi Herran tietä** (ilmestystä) ja **tekisi sitä, mikä vanhurskaus ja oikeus on**. Miksi? Siksi, että Jumala voisi toteuttaa aikaisemmin antamansa ilmestyksen, jonka mukaan Aabrahamista oli tuleva monen kansan isä.

Niin usein me oletamme, että "Herran tie" viittaa kirjoitettuun Raamatun sanaan. Tämä Aabrahamin kokema tilanne tapahtui kuitenkin ennen kuin Raamattua kirjoitettiin. I Mooseksen kirjan kirjoittaminen muistiin luetaan Mooseksen ansioksi ja hän eli monta sataa vuotta myöhemmin. "Herran tie" I Mooseksen kirjan 18:19 ei selvästikään tarkoita leveää yleistä tapaa käyttäytyä. Se tarkoittaa hyvin erityistä ilmestystä, joka annettiin Aabrahamille.

Usein ensimmäinen, tai jokin ensimmäisistä, sanan tai ilmaisun käyttökerroista Raamatussa määrittelee sen. Hebrean kielen vastine sanalle "tie" on *derek*, ja se tarkoittaa kulkuväylää. Kuvaannollisesti käytettynä "Herran tie" tarkoittaa tekemisen järjestystä. Asiayhteydessä se ei kuitenkaan ole minkä tahansa tekojen järjestys. Tässä tapauksessa Herran tie viittaa Aabrahamin Jumalalta saaman, Jumalan puhuman ilmestyksen mukaan toimimista. Aabrahamille Herran tien noudattaminen oli toteuttaa Jumalan hänelle antama erityinen ilmestys.

II Mooseksen kirjassa Jumalan sana jatkaa Herran tien määrittelemistä erämaavaellusta koskevassa kertomuksessa.

II Mooses 13:17 – 22

17. Mutta kun farao oli päästänyt kansan, ei Jumala johdattanut heitä sitä **tietä, joka kulki filistealaisten maan kautta**, vaikka se oli suorien, sillä Jumala ajatteli, että kansa ehkä katuisi nähdessänsä sodan syttyvän ja palaisi Egyptiin;

18. **vaan Jumala antoi kansan poiketa erämaan tietä myöten Kaislamerta kohti**. Ja taisteluun valmiina israelilaiset lähtivät Egyptin maasta.

19. Ja Mooses otti mukaansa Joosefin luut; sillä tämä oli vannottanut israelilaisia ja sanonut: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekää silloin minun luuni täältä mukananne".

20. Ja he lähtivät liikkeelle Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, erämaan reunaan.

21. Ja Herra kulki heidän edellensä, päivällä pilvenpatsaassa **johdattaaksensa heitä tietä myöten** ja yöllä tulenpatsaassa valaistaksensa heidän kulkunsa, niin että he voivat vaeltaa sekä päivällä että yöllä.

22. Pilvenpatsas ei poistunut päivällä eikä tulenpatsas yöllä kansan edestä.

Helpompi ja lyhyempi reitti luvattuun maahan oli filistealaisten maan kautta. Mutta Jumala ei suinkaan valinnut tätä tietä. Sen sijaan hän valitsi toisen reitin johdattaen heitä yliluonnollisin

keinoin – päivällä pilvenpatsaassa ja yöllä tulenpatsaassa. Tässä on nyt suurempi totuus kuin fyysinen kulkureitti päämäärään pääsemiseksi. Jumalan todellinen päämäärä oli enemmän kuin maantieteellinen (luvattu maa). Se oli hengellinen. Hän yritti saada kansansa kasvamaan pois heillä olleesta valituksen hengestä (Egyptistä tullut kirous) ja oppimaan hänen tiensä (Jumalaan perustuvan ilmestysriippuvaisuuden tie).

V Mooses 3:1 – 3

"Pitäkää tarkoin kaikki käskyt, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että eläisitte ja lisääntyisitte ja pääsisitte ottamaan omaksenne sen maan, jonka Herra valalla vannoen on luvannut teidän isillenne.

2. Ja muista kaikki, mitä on tapahtunut **sillä tiellä, jota Herra, sinun Jumalasi, näinä neljänäkymmenenä vuotena on sinua kuljettanut erämaassa** nöyryyttäöksensä sinua ja koetelluksensa sinua ja tietääksensä, mitä sinun sydämessäsi on: tahdotko noudattaa hänen käskyjensä vai etkö.

3. Hän nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää, ja hän antoi sinulle mannaa syödä, jota et ennen tuntenut ja jota eivät isäsikään tunteneet, **opettaaksensa sinut ymmärtämään, että ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan että hän elää jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee.**

Syy siihen, että Jumala vaati Israelia vaeltamaan erämaassa, oli opettaa heille ilmestyksen mukaan elämistä. Ilmestyksen mukaan elämisen oppiminen on prosessi, joka edellyttää sen testaamista, miten sitoutunut sydän on Herraa kohtaan.

Vielä kerran, muistakaa, että Egyptistä lähteminen ja sitä seurannut erämaavaellus tapahtuivat ennen kuin Raamattua kirjoitettiin. ”Jokainen sana”, jonka mukaan Jumalan kansan piti vaeltaa, oli ilmestyksen sana, joka tuli Herran suusta. Kuten aikaisemmin luvuissa viisi ja kymmenen totesimme, Jeesus lainasi V Mooseksen 8:3 perkeleelle Matteuksen 4:4, kun hän ilmoitti, ettei ihminen elä vain leivästä, vaan jokaisesta **rēma**-sanasta, jokaisesta inspiroidusta ilmestyksen sanasta, joka Herran suusta lähtee.

Ilmestysmanna tekee Jumalan ihmiset kykeneviksi lopettamaan erämaavaelluksensa! Ilmestyksen kuuleminen ja totteleminen on Herran tie! Jumala yritti todella vakavasti saada kansansa tekemään tämän yli neljänkymmenen vuoden ajan! Hän jopa helpotti sitä antamalla heille lisäksi pilvenpatsaan ja tulenpatsaan visuaaliseksi avuksi!

Psalmi 95:6 – 10

6. Tulkaa, kumartukaamme ja polvistukaamme, polvillemme langetkaamme Herran, meidän Luojamme, eteen.

7. Sillä hän on meidän Jumalamme, ja me olemme kansa, jota hän paimentaa, lauma, jota hänen kätensä kaitsee. **Jospa te tänä päivänä kuulisitte hänen äänensä:**

8. **"Älkää paaduttako sydäntänne, niinkuin Meribassa, niinkuin Massan päivänä erämaassa,**

9. jossa teidän isänne minua kiusasivat, jossa he koettelivat minua, vaikka olivat nähneet minun tekoni.

10. Neljänkymmentä vuotta minä olin kyllästynyt siihen sukuun ja sanoin: 'He ovat kansa, jonka sydän on eksynyt, **eivätkä he tahdo tietää minun teistäni**'.

Israelin sydämen paatumus esti heitä kuulemasta Herran ääntä. Siksi he eivät oppineet tuntemaan hänen tietään antaa erityistä ilmestystä. Egyptin sotavaunuista vapautumisen olisi

pitänyt herkistää heidän sydämensä. Joka päiväinen taivaasta tulevan mannan toimittamisen olisi pitänyt olla vihje. Mannasta Herralle valittamisen jälkeen tulleen viiriäisten ylensyömisvitsauksen olisi pitänyt olla herätysshuuto. Pilvenpatsas ja tulenpatsas lienee kertonut jopa kaikkein ilmeisimmin ylpeälle henkilölle heidän joukossaan, että Herra tahtoi heidän oppivan olemaan riippuvainen hänen heille tulevan äänensä ”tiestä”.

Tänään me emme tarvitse savupatsaita ja tulenpatsaita. Vastakohtaisesti Mooseksen päiviin verrattuna meillä on Jeesuksen Kristuksen meille toimittaman pyhän hengen lahjan täysi määrä. Vaikka onkin mukavaa saada avukseen dramaattisia visuaalisia apukeinoja, me emme usein tarvitse niitä, kun elävän Kristuksen voimallinen Henki ohjaa meitä. Sama ylpeyden täyteinen riippumattomuus, joka luonnehti Israelia erämaassa (ts. heidän vastustuksensa Herran ohjausta kohtaan), luonnehtii kuitenkin ihmistä yhä tänä päivänä. Ihmiset yhä laiminlyövät Herran mannan keräämisen joka päivä.

Roomalaiskirje 8:13 ja 14

13. Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuuletatte ruumiin teot, niin saatte elää.

14. **Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.**

Liha sotii Henkeä vastaan. Ihmiset eivät voi vaeltaa Hengen toimittamien Herran suusta tulevien sanojen mukaan vaeltaessaan lihallisen tiedon mukaan. Israel vaelsi mieluummin oman lihallisen tietonsa mukaan – sen mukaan mitä he näkivät omin silmin, kuulivat omin korvin ja mitä he pelkäsivät sekä mitä he itse keksivät. Me voimme kasvaa ja tulla Hengen johtamiksi, kun me opimme kuulemaan tietoa Hengeltä ja luottamaan siihen. Ne sanat, jotka me saamme Herralta hengessämme, ovat ilmestysmannan sanoja, joiden mukaan meidän tulee elää ja hallita elämäämme. Tämä on Herran tie.

Mitä Herran tie ei ole

Kertomus siitä, miten Mooses sai kymmenen käskyä Jumalalta, on mainio todistus Herran tiestä. Ollessaan vuorella Mooses sai ilmestystä siitä, mitä alhaalla leirissä tapahtui. Tässä me näemme, mitä Herran tie ei ole.

II Mooses 32:1, 7 ja 8

Mutta kun kansa näki, että Mooses viiپی eikä tullut alas vuorelta, kokoontui kansa Aaronin ympärille ja sanoi hänelle: "Nouse, tee meille Jumala, joka käy meidän edellämme. Sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tälle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta."

7. Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Mene, astu alas, **sillä sinun kansasi, jonka johdatit Egyptin maasta, on turmion tehnyt.**

8. **Pian he poikkesivat siltä tieltä, jota minä käskin heidän kulkea;** he tekivät itselleen valetun vasikan. Sitä he ovat kumartaneet, ja sille he ovat uhranneet ja sanoneet: "Tämä on sinun jumalasi, Israel, se, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta".

Herran antama ilmestys häden hetkellä on hyvin lohduttavaa eikä Jumalalta lopu sanat kesken. Kieltäytyminen etsiä Herraa saadakseen ilmestysmannaa erottelee Aaronit Mooseksista tässä maailmassa. Herralla on **hänen tiensä** jokaista yksilöä varten ja meidän täytyy etsiä oppiaksemme se ja tullaksemme siitä riippuvaiseksi. Aaron olisi voinut pyytää Herralta apua oppiakseen, miten käsitellä ihmisten valituksia. Sen sijaan Aaron kuitenkin päätti, että hän voisi

tydyttää tarpeen ja näyttää ihmisille toisen tien. Luottamuksen puutteen takia luottamus Herran tiehen, joka oli ilmestysmannaa käsillä olevaa tilannetta varten, vaihtui nopeasti lihalliseen itseluottamukseen, joka sai ilmiselvästi apua pahoilta hengiltä.

Toivatko Egyptin jumalat Israelille vapautuksen, vai toiko sen yhden miehen kuuliaisuus Herran ilmestystä, Herran tietä kohtaan? On selvää, että Herran tie on tie kuulla ja totella sanoja, jotka lähtevät hänen suustaan. Jumalan ihmisten pitää yhä edelleen tänä päivänä elää tällä tavalla, sillä on niin kuin Malakian 3:6a ilmoittaa tottelemattomuuden asiayhteydessä, **minä, Herra, en muutu.**

Mitä tapahtuu, kun ihminen tekee syntiä? He katkaisevat hengellisen yhteytensä niin kuin puhelin, joka menee mykäksi kesken puhelun. Kyky kuulla ilmestystä katkeaa. Keskustelun välikappale ei ole hävinnyt, vaan puhelinlinja on väliaikaisesti kytkettynä pois käytöstä. Synti kääntää ihmiset sivuun katkaisten keskusteluyhteyden joksikin ajaksi, kunnes synti on tunnustettu ja puhdistettu pois ja vanhurskaus on palautettu (I Johannes 1:9). Herran tie on tie vastaanottaa viestejä Herralta ja sitten totella niitä. Synti, kuten kultaisen vasikan palvomina ja muiden epäjumalien palvomina ei ole Herran tie. Herran tie on elävän Jumalan Hengen johdatus häneltä tulevan ilmestyksen kautta.

Löydä tie kuulemalla hänen äänensä

Mooses ymmärsi hyvin, miten Jumalan antama ilmestys omaksutaan, miten sitä totellaan ja miten sille alistutaan. Herran halussa ja tahdossa toimittaa ”Herran tie” jokaiselle meistä tänä päivänä ei ole mitään salaista. Ei ole mitään, mikä estää meitä tekemästä kuten Mooses, liittyäksemme Herran seuraan hänen tapaamispaikassaan hänen tiensä löytämiseksi joka päivä.

II Mooses 33:11 – 14

11. **Ja Herra puhutteli Moosesta kasvoista kasvoihin, niinkuin mies puhuttelee toista.** Sitten Mooses palasi takaisin leiriin; mutta Joosua, Nuunin poika, hänen apumiehensä ja palvelijansa, ei poistunut majasta.

12. Ja Mooses sanoi Herralle: "Katso, sinä sanot minulle: 'Johdata tämä kansa sinne', mutta et ole ilmoittanut minulle, kenen sinä lähetät minun kanssani. Ja kuitenkin sinä sanoit: 'Minä tunnen sinut nimeltäsi, ja sinä olet myös saanut armon minun silmiäni edessä'.

13. Jos siis olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin **ilmoita minulle tiesi, että tulisin tuntemaan sinut** ja tietäisin saaneeni armon sinun silmiesi edessä; ja katso: tämä kansa on sinun kansasi."

14. Hän sanoi: "**Pitäisikö minun kasvojeni käymän sinun kanssasi ja minun viemän sinut lepoon?**"

Herran tie ei ole vaikea löytää. Jeesus Kristus ei tehnyt siihen pääsyä vaikeaksi. Juuri päinvastoin – hän teki sen helpoksi.

Ilmestyskirja 3:20 – 22

20. Katso, minä seison ovella ja kolkutan; **jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.**

21. Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.

22. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.

Herran tie löydetään menemällä hänen läsnäoloonsa ja kuulemalla hänen ilmestysmannan sanojaan. Kaikki, mitä Mooses teki ja kaikki, mitä kenen tahansa, joka haluaa tehdä Jumalan työtä, täytyy tehdä, on oppia menemään Herran läsnäoloon ja kuulemaan hänen huuliltaan, mihin suuntaan Herra haluaa hänen menevän. Mooses oppi jalostamaan keskustelusuhteen Herran kanssa. Meidän täytyy myös tehdä niin, jos me haluamme vaeltaa Herran tietä pitkin.

Herra tulee tekemään työtä mahtavalla tavalla meidän kaikkien kanssa, kun me kasvamme uskollisiksi menemään Herran läsnäoloon ja viipymään riittävän pitkään kuullaksemme hänen äänensä. Mikä tahansa tätä vähempi laittaa meidät Aaronin joukkueeseen vaeltaessamme omien ideoidemme mukaan samalla seuraten uutta tietä – lihan tietä.

Meidän täytyy saada ilmestystä Herralta tietääksemme ja tehdäksemme hänen tahtonsa. Meidän vaikein tehtävämme usein ei ole saadun ilmestyksen toteuttaminen. Meillä on taipumus tehdä asioita hyvin. Meidän täytyy kuitenkin tulla hyväksi tekemään niitä asioita, joita **hän erityisesti pyytää** meitä tekemään. Kaikkein vaikein asia suurimmalle osalle ihmisiä on odottaa Herraa saadakseen selville, mikä heidän seuraava tehtävänsä on. Me haluamme ottaa asiat omiin käsiimme, niin kuin Israelin leirin epäjumalan palvelijat, jotka eivät voineet odottaa Mooseksen paluuta. Kun me kieltäydymme aterioimasta Herran pöydän ääressä saadaksemme toimeksiannot tehtäviämme varten, me valamme kultaisia vasikoita itsellemme.

Meidän tärkeimmän työmme pitäisi olla hänen äänensä kuunteleminen ja selvyteen pääseminen hänen tiestään päiväämme varten. Sen vuoksi meidän tärkein työmme on kiitos ja ylistys polvillamme (tai laulaen ja tanssien!) hänen edessään kuullaksemme, mitä hän haluaa kertoa meille. Jumalalle ylistys hänen rakastavasta hyvydestään ja laupeudesta, kun hän sallii meidän tulevan rohkeasti hänen eteensä niin kuin Mooses, Abraham, Pietari, Johannes, Paavali, Filippus ja niin moni muu, joka oppi löytämään Herran tien.

Herran tien löytäminen pyhäkössä

Herran tie löydetään hänen pyhäkössään.

Psalmi 77:12 – 14

12. Minä muistelen Herran tekoja, minä muistelen sinun entisiä ihmetöitäsi.

13. Minä tutkistelen kaikkia sinun töitäsi, minä mietin sinun suuria tekojasi.

14. **Jumala, sinun tiesi on pyhä (pyhyydessä)**; kuka on jumala, suuri niinkuin sinä, Jumala?

Jumalan pyhyys on hänen pyhäkössään. Jumalan tie on pyhäkössä, koska siellä me useimmiten kuulemme hänen neuvonsa. Jeesus on pyhäkön pappi³⁹. Siellä me aterioimme hänen kanssaan hänen pöytänsä ääressä! Pyhäkkö on hyvin erityinen paikka, kunnioituksen paikka Vanhassa testamentissa. Tänä päivänä se on paikka, missä kengät otetaan pois, missä tullaan pyhäkön ylimmäisen papin eteen – Jeesuksen, meidän Kuninkaamme eteen.

III Mooses 19:30

30. Pitäkää minun sapattini ja **peljätäkää minun pyhäkköäni**. Minä olen Herra.

³⁹ *Hebrealaiskirje 8:1 ja 2 – Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa,*

2. tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen.

Psalmi 134:2

2. Kohottakaa kätenne pyhäkköön päin ja kiittäkää Herraa.

Psalmi 150:1

Halleluja! **Ylistäkää Jumalaa hänen pyhäkössään**, ylistäkää häntä hänen väkevyytensä taivaanvahvuuksissa.

Hebrealaiskirje 8:1 ja 2

Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa,

2. tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen.

Jumala on aina halunnut ihmistensä seuraavan hänen jokaiselle antamaansa erityistä henkilökohtaista ilmestystään. Kollektiivisesti he olisivat yhtä mieltä, koska he kuulisivat yhden äänen yhdestä lähteestä, vaikka he kuulisivatkin sen yksilöllisesti. Israel kieltäytyi tästä yksilöllisestä etuoikeudesta päättäen sen sijaan kuunnella Jumalan pappeja valikoivasti. Nämä papit, leeviläiset, eivät pysyneet uskollisina kutsulleen palvella pyhäkössä. Sitten Jumala valitsi leeviläisten joukosta Saadokin perhekunnan hallitsemaan etuoikeutta kuulla häntä pyhäkössä. Tänä päivänä Jeesuksessa Kristuksessa on meille annettu pääsy pyhäkköön – paikkaan, missä me opimme kuulemaan Herran tien ilmestyksen kautta.

Raamattu ilmoittaa itse olevansa totuus⁴⁰, ja se myös ilmoittaa olevansa elämä kaikille, jotka kuulevat sitä. Kuitenkin ainoastaan Jeesus ilmoitti olevansa tie. Miksi? Koska ”tie” on ”reitti” hänen ilmestyksensä vastaan ottamiselle. Ilmestyksen tie löydetään pyhäköstä, jonka läsnäoleva ylimmäinen pappi on Jeesus. Siksi Jeesus lihassa elävänä sanana on totuus ja elämä. Hän on myös tie, koska hän antaa meille ilmestystä. Herran tie on ilmestystä hänen ihmisilleen.

Me näimme seitsemännessä luvussa, että jokaista Hebrealaiskirjeen 11. luvussa lueteltua uskon saavutusta edelsi Herralta tulleen erityisen ilmestyksen vastaan ottaminen. Vastaanottajat harjoittivat uskoa pitäytyäkseen saamaansa ilmestykseen ja uskoakseen ja toteuttaakseen sen. Heidän tiensä oli ilmestyksessä vaeltamisen tie uskossa eikä näkemisessä. Tämä on sitä uskoa, mitä ilman on mahdotonta olla Jumalalle otollinen⁴¹.

Tiensä antaminen hänen haltuunsa

Tietyt tutut jakeet tulevat uuteen valoon, kun ymmärrämme, että ”Herran tiehen” kuuluu ohjaus Herralta tulevassa ilmestyksessä ja myös, että usko on siihen ilmestykseen perustuva toiminta.

Psalmi 37:3 – 9

3. Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta;
4. silloin sinulla on ilo Herrassa, ja hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa.
5. **Anna tiesi Herran haltuun** ja turvaa häneen, kyllä hän sen tekee.
6. Ja hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niinkuin valkeuden ja sinun oikeutesi niinkuin keskipäivän.

⁴⁰ Johannes 17:17 – Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.

⁴¹ Hebrealaiskirje 11:6 – Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.

7. Hiljenny Herran edessä ja odota häntä. Älä vihastu siihen, jonka tie menestyy, mieheen, joka juonia punoo.
8. Herkeä vihasta ja heitä kiukku, älä kiivastu, se on vain pahaksi.
9. Sillä pahat hävitetään, mutta jotka Herraa odottavat, ne perivät maan.

Jumala on usein tehnyt monin verroin enemmän kuin me anomme tai ymmärrämme siunatakseen meitä, ja jokainen meistä voi luetella useita esimerkkejä. Mutta hän ei missään takaa tekevänsä niin. Hän kuitenkin takaa tekevänsä asiat, joista hän on ensin antanut ilmestystä.

Tiemme antaminen hänen haltuunsa on hyvä esimerkki. Meidän jokainen tiemme ei ole otollinen ja kelvollinen Herralle. Mutta hänen tiensä – hänen meille antamansa ilmestys, jonka me olemme nähneet, on kirjaimellisesti ”Herran tie” meitä varten – tämän ”tien” hän haluaa meidän antavan hänelle. Meidän on luotettava näihin sanoihin uskossa ja elettävä niiden mukaan, koska ne ovat hänen suustansa lähteviä elämän sanoja. Hän tulee toteuttamaan ne sanat aivan varmasti. Me tulemme perimään maan, jos me kehitämme elämäntavan odottaa Herraa saadaksemme näitä sanoja häneltä ja oppiaksemme hänen tiensä hänen huuliltaan.

Tiemme antaminen Herralle ei tarkoita meidän lihallisen tiemme antamista Jumalalle pyytäen rukouksessa Jumalaa sitten siunaamaan sen. Jakeessa 5 ei sanota: ”Jumala, tämä on se tie, jota minä haluan kulkea, ja minä annan sen sinulle, Herra.” Tämä jae kertoo Herran tien oppimisesta häneltä saadun ilmestyksen kautta siitä iloiten. Hän toteuttaa sen, kun me annamme sen takaisin hänelle ja sanomme: ”Pyhä Henki, auta minua tekemään, mitä Herra juuri käski minua tekemään.” Se on, mitä tässä jakeessa kerrotaan – meidän tiemme, sen tien, jonka hän ilmesti meille – tiemme antamisesta takaisin hänelle. Sitten uskoen siihen ilmestyksen sanaan me luotamme häneen, että hän toteuttaa sen.

Miksi se toimii näin? Koska kysymyksessä on ilmestys. Kuningas vahvistaa meidän uskon tekomme, jos me teemme uskollisesti täsmälleen, mitä hän käskää. Silloin hän antaa meidän vanhurskaudemme nousta niin kuin valkeuden ja meidän oikeutemme niin kuin keskipäivän.

Hän opettaa meidän kätemme sotimaan

Jumalan tie toimii joka tilanteessa. Joosua voitti Jerikon tottelemalla ilmestystä. Seuraavan taistelun Ain kaupunkia vastaan hän hävisi, koska hän ei vaivautunut etsimään ilmestystä. Hän menestyi vain silloin, kun hän etsi ja noudatti Herran tietä – hänen erityistä siihen tilanteeseen antamaansa ilmestystä hyökätä. Miettikäpä myös Daavidia. Herra opettaa meitä sotimaan, jos me opimme kuulemaan hänen äänensä niin kuin Daavid kuuli.

Psalmi 18:29 – 35

29. Sillä sinä annat minun lamppuni loistaa; Herra, minun Jumalani, valaisee minun pimeyteni.

30. Sinun avullasi minä hyökkään rosvojoukkoa vastaan; Jumalani avulla minä ryntään ylitse muurin.

31. **Jumalan tie on nuhteeton, Herran sana tullessa koeteltu.** Hän on kaikkien kilpi, jotka häneen turvaavat.

32. Sillä kuka muu on Jumala kuin Herra, ja kuka pelastuksen kallio, paitsi meidän Jumalamme -

33. se Jumala, joka minut voimalla vyöttää ja tekee minun tieni nuhteettomaksi,

34. tekee minun jalkani nopeiksi niinkuin peurat ja asettaa minut kukkuloilleni,

35. **joka opettaa minun käteni sotimaan** ja käsivarteni vaskijousta jännittämään!

Raamatullisessa merkityksessä ”valo” viittaa usein Jumalalta tulevaan ilmestykseen. Tämä tuttu paikka ei kerro Raamatun lukemisesta saadakseen ohjeita vihollisen voittamiseksi. Siinä kerrotaan erityiseen tilanteeseen kuuluvan ilmestyksen saamisesta. Jumala antoi Daavidille ilmestystietoa, miten käydä sotaa vihollisiaan vastaan. ”Hän antaa lamppusi loistaa” tarkoittaa, että hän antaa sinulle ilmestystä. Herran antama ilmestyksen sana on täydellinen. Sen mukaan meidän pitää elää, ja se lähtee hänen suustansa. Hän on kilpi, koska hän antaa meille ilmestystä pyhäkkönsä pöydän ääressä. Hän opettaa meitä niin kuin hän opetti Daavidia – sanoilla. Hänen ensisijainen opetusmetodinsa on meidän sydämeemme tuleva sana.^{xxi}

Psalmi 25:9

9. Hän johdattaa nöyriä oikein, **hän opettaa nöyrille tiensä.**

Raamattu julistaa, että Mooses oli koko maailman nöyrin mies. On järkeenkäypää, että Mooseksen kaltainen mies saa hämmästyttäviä ilmestyksiä, jos Herra opettaa nöyriä ja jos hän opettaa ilmestyksen kautta. Herran tie on antaa ilmestysmanna nöyrien ruokkimiseksi. Me haluamme pysyä aina nöyrinä ja aterioida hänen pöytänsä ääressä niin usein kuin mahdollista.

Me emme nyt sano automaattisesti: ”Hyvä on, minä aion ryhtyä nyt nöyräksi.” Me kehitämme nöyryyttä. Ensin me teemme päätöksen tulla nöyräksi. Seuraavaksi me pyydämme Pyhää Henkeä auttamaan meitä tullaksemme nöyremmäksi ja me luotamme häneen, että hän aloittaa työn auttaakseen meitä pääsemään päämääräämme – hänen tietään pitkin, eikä omaamme. Nöyrät polvistuvat ylistääkseen häntä. Nöyrät etsivät häntä koko sydämellään. Nöyrät tunnistavat, että ilman Jeesusta Kristusta he eivät voi tehdä mitään. Nöyrät menevät jatkuvasti häneen eteensä ja oppivat luottamaan häneen, niin että hän voi näyttää heille tiensä.

Lastemme kasvattaminen

Jumalan tie on johtamista ilmestyksen kautta. Se on myös, mitä hän haluaa lastensa oppivan vanhemmiltaan.

Sananlaskut 22:6

6. **Totuta poikanen tiensä suuntaan,** niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea.

Lasten kasvattaminen on toteutettu varsin kehnosti vuosien varrella. Monet kristityt vanhemmat alkavat kasvattaa lapsiaan käyttäen laimennettuja Raamatun kertomuksia ja luovuttaen heidät pyhäkoulun opettajien haltuun saamaan lisää sitä samaa kehitysvuosien ajan. Ei ole ihme, että maailman paineet kietovat kristittyjen lasten sydämet enemmän kuin Jumalan asiat, koska he eivät saa enempää materiaalia kuin kertomuksia ja ehkä jonkin ulkoa opetellun Raamatun jakeen.

Lasten kasvattaminen ei ole yksinkertaista altistamista suodatetuille Raamatun paikoille. Sananlaskujen 22:6 tarkoitetaan Herran tietä, tarkoittaen häneltä tulevan ilmestyksen tietä. Lapsia pitää opettaa käymään hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten. Heidä pitää opettaa menemään hänen pyhäkköönsä, avaamaan ovi hänen kolkuttaessaan ja opettelemaan aterioidaan hänen pöytänsä ääressä. Heidän pitää kuunnella hänen ääntänsä, kun hän puhuu heille. Näin meidän pitää kasvattaa lapsiamme.^{xxii}

Meidän lapsemme eivät poistu Herran huulten läheltä odottamasta häntä ja oppimasta vastaamaan ilolla hänen vienoimpaan kuiskaukseensa, jonka kuulevat sydämessään. Huumeitako? Maailmallisia kiusauksiako? Ryhmäpainettako? Pornografiaako? Televisio-

väkivaltaako? Videopelejäkö ja riippuvuusiako? Miten näitä asioita voi verrata Herran pienen hiljaisen äänen kuulemisen viehätystykseen ja jännitykseen?

Jos me opetamme lapsemme iloitsemaan Herran äänen kuulemisesta, he tulevat välttämään monia ”kasvukipuja” (himoja), jotka maailma kokee. Miten paljon helpompaa onkaan vastustaa maailmallisia iloja, kun me koemme hänen läsnäolonsa mielihyvän! Kun Jumala kehotti kansaansa kasvattamaan lapsensa tiensä suuntaan, hän puhui lapsemme opettamisesta seuraamaan Hengen johdatusta.

Tie on kapea

Herran pöydän ääressä kerätyn ilmestysmannan mukaan vaeltaminen on kapea tie. Se edellyttää kuria, Herran nälkää ja kuuliaisuutta. Tämä kapea tie ei ole epämääräinen, mutta sen löytämiseksi on maksettava hinta.

Matteus 7:13 ja 14

13. Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lakea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät;

14. mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.

Ilmestyksen mukaan vaeltamisen tie on kapea. Miksi? No, se ei ole vaikea löytää, mutta se edellyttää nöyryyttä. Se edellyttää halua etsiä Herraa. Se edellyttää halua kiittää ja ylistää häntä, käydä hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten, ja tehdä näistä elämäntapa. Sitten me teemme elämäntavan vaeltaa **hänen** polkuaan eikä omaamme. Herran kapea tie on vaellusta riippuvaisuudessa, uskollisessa luottamuksessa häntä kohtaan.

Ylpeiden mielestä tämä tie on kapea, kova ja epämääräinen. Ylpeät sanovat: ”Jumala antoi meille aivot ja hän edellyttää meidän käyttävän niitä.” Ikään kuin maailmankaikkeuden Luojalta tulevan ilmestyksen etsiminen, vastaanottaminen ja totteleminen on jollakin tavalla ajattelemisen vastakohta. Minun henkilökohtaisesti olisi vaikea ilmoittaa sellaista ajatusta Moosekselle, Nooalle, Elialle, Jeesukselle tai apostoli Paavalille!

On tosiasia, että meidän pitää antaa kunnia hänelle hänen tavallaan eikä meidän tavallamme. Me ylistämme häntä, kun me teemme hänelle töitä kuuliaisuudessa hänen *rēma*-sanaansa⁴² kohtaan.

Ilmestyksessä vaeltamisen tie todella on kapea ja harvat löytävät sen, koska harvat haluavat antautua Herralle. Monet syleilevät Jeesusta, mutta harvemmat syleilevät Pyhää Henkeä ja luottavat häneen. On Pyhän Hengen tehtävä auttaa heitä ja ohjata heitä löytämään Jeesuksen mannasta riippumisen tie. Vielä harvemmat oppivat itsekurin viipyä hänen läsnäolossaan kuullakseen hänen äänensä.

Voi millainen Herra ja Vapahtaja meille onkaan! Minkä etuoikeuden hän antoi meille veressään! Millainen vapaa pääsy meillä onkaan tulla rohkeasti hänen armonsa valtaistuimen eteen, kun me teemme sen hänen tavallaan ja pysymme nälkäisinä hänelle!

⁴² *Johannes 15:7 ja 8 – Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.*

8. *Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsiksi.*

Johannes Kastajan tie

Raamattu kertoo meille, että Johannes Kastajan tehtävä oli valmistaa tie Herralle. Mikä tämä tie oli ja miten hän sen teki?

Matteus 3:1 – 3

Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean erämaassa

2. ja sanoi: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle".

3. Sillä hän on se, josta profeetta Esaias puhuu sanoen: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: '**Valmistakaa Herralle tie**, tehkää polut hänelle tasaisiksi'."

Yksi Johannes Kastajan tehtävistä oli valmistaa Herralle tie. Mikä on Herran tie? Mitä Johannes yritti tehdä? Mikä oli hänen työnsä tarkoitus?

Se oli parannuksen teko. Johanneksen tarkoitus oli saada ihmiset tekemään parannus. Mikä on parannuksen teon tarkoitus? Erityisesti se on suhde Jumalaan. Parannuksen teon tarkoitus on poistaa esteet, jotka katkaisevat suhteen Jumalan ja ihmisen välillä. Parannuksen teko puhdistaa meidät niin, että me voimme perustaa ja/tai säilyttää suhteen.

Mikä on suhteen tarkoitus Herran kanssa? Se on yhteys; että meillä on läheinen perheyhteys Jumalan, meidän Isämme kanssa. Synnyttyään uudesti ihmisen keino rakentaa suhde Herraan on oppia, mikä on Herran tie. Me opimme totuuden ja saamme elämän lukemalla Raamattua. Hyvänä sielun ravintona Raamattu ohjaa meitä Jeesusta kohti ja auttaa meitä jatkuvasti tulemaan voimakkaammiksi häntä varten. Me kuitenkin opimme **ilmestyksen tien** vuorovaikutuksesta Jeesuksen kanssa oppimalla syömään ilmestysmanna hänen pöytänsä ääressä. Muistakaa, mitä luvussa kaksi oli: Jeesus rakentaa seurakuntansa ilmestykselle.

Jeesus havainnollisti Herran tien

Matteus 22:15 ja 16

15. Silloin fariseukset menivät ja neuvottelivat, kuinka saisivat hänet sanoissa solmituksi.

16. Ja he lähettivät hänen luoksensa opetuslapsensa herodilaisten kanssa sanomaan: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totinen ja **opetat Jumalan tietä totuudessa**, kenestäkään välittämättä, sillä sinä et katso henkilöön.

Molemmat, sekä fariseukset että herodialaiset, ilmaisivat, että Jeesus opetti aihetta, miten saada suhde Jumalaan. He kuitenkin loukkaantuivat tähän mahdollisuuteen ja hylkäsivät Messiaan. Jotkut heistä sentään ymmärsivät edes, että Jeesus yritti opettaa heille, miten saada suhde Jumalaan. He kuitenkin katkeroittivat mielensä Jeesuksen toistuvasta ilmoituksesta, että hän puhui Isän hänelle antamia ilmestyksen **rēma**-sanoja.⁴³ Jumalan tie on sama tie, jota Mooses saarnasi erämaassa, ja jota Johannes Kastaja saarnasi Herran ensimmäisen tulemisen valmistamiseksi. Se on sama tie, jota lopun ajan Elia-profeetat saarnaavat – Herralta tulevan ilmestyksen mukaan vaeltamisen tie.

⁴³ Johannes 17:8 – Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti minun lähteneen sinun tyköäsi ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt.

Varkaiden ja ryöväreiden tie

Johannes 10:1 – 6

"Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväri.

2. Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten paimen.

3. Hänelle ovenvartija avaa, **ja lampaat kuulevat hänen ääntänsä; ja hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie heidät ulos.**

4. Ja laskettuaan kaikki omansa ulos hän kulkee niiden edellä, **ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä.**

5. Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, **koska eivät tunne vierasten ääntä."**

6. Tämän kuvauksen Jeesus puhui heille; mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hänen puheensa tarkoitti.

Tämä dialogi ylitti opetuslasten ymmärryksen. Jeesus puhui keskustelun ylläpitämisestä, kaksisuuntaisen suhteen ylläpitämisestä ihmistensä kanssa. **Hänen tiensä** on keskusteluyhteys hänen ihmistensä kanssa. He tuntevat hänen äänensä henkilökohtaisesti. Hän kutsuu heitä nimeltä. Hän kutsuu sinua myös nimeltä, kun aterioitset hänen pöytänsä ääressä salaisessa paikassasi.

On kuitenkin ryöväreitä ja varkaita. Nämä voivat olla uskonnollista johtajistoa, jotka puhuvat Raamatun jakeita, mutta jotka eivät aterioi Herran pöydän ääressä. He seuraavat kirjoituksia niin kuin fariseukset⁴⁴ seurasivat, mutta eivät erota ja seuraa Herran tietä kuuntelemalla hänen ääntänsä. Siinä on huomattava ero. Yksi vaeltaa Hengessä, toinen näkemisessä. Yksi on perustanut henkilökohtaisen ystävyyden oppimalla tulemaan Jeesuksen pyhäkköön. Toinen ei. Yksi on aktiivista ja jatkuvaa opastusta, toinen on röyhkeätä älyllisyyttä. Yksi on läheinen elämän lähteen kanssa, toinen yrittää tarkastella ja analysoida matkan päästä.

Ainoastaan Pyhä Henki voi ohjata ihmisen pyhäkköön. Ryövärit ja varkaat tyypillisesti hylkäävät läheisyyden Paimenen kanssa. Tyypillisiin esimerkkeihin meidän päivinämme kuuluu Pyhän Hengen ja hänen lahjojensa saatavuuden kieltäminen. Pohjimmiltaan ryövärit ja varkaat eivät ole tavanneet Jeesusta. Vaikka he saattavatkin usein kutsua häntä, he eivät saa vastausta.

Tämän Mestarin äänen kuulumattomuuden tilan täytyy muuttua, tai sellaisten pastoreiden paimentamat laumat tuhoutuvat ja lakkaavat toimimasta, koska ovat täynnä lihallisuutta. Lihalliset seurakunnat ovat tulos johtajistosta, joka ei jatkuvasti aterioi Herran pöydän ääressä oppiakseen hänen tiensä. Parannuksen teko voi muuttaa tämän tilan nopeasti. Tämä on viesti seitsemälle seurakunnalle Ilmestyskirjan luvuissa kaksi ja kolme.

Pastorit, jotka eivät ole oppineet tunnistamaan Herran äänen sointia ovat varkaita ja ryöväreitä. Kun tehdään parannus, tämä tilanne voi muuttua välittömästi. Ensimmäinen edellytys, olla lauman paimen, on kyky kuulla Ylipaimenen ääni. Meidän täytyy ensin tulla lampaiksi, oppia syömään hänen laitumellaan ja menemään hänen lammaslaumansa suojaan.

⁴⁴ Johannes 5:39 – *Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta;*

Minä tunnen tämän tilanteen oikein hyvin. Olin pastori, joka rukoili monia yksisuuntaisia rukouksia. Vaikka olinkin Jeesuksen Kristuksen evankeliumin virkaan vihitty palvelija, en tuntenut hänen äänensä sointia. Hän on sittemmin ohjannut minut laupeudessaan tuntemaan sen. Miten monia ihmisiä olenkaan satuttanut, kun en auttanut heitä saamaan ravintoa Herran pöydän äärestä. Miten monet aikaisemmat pyrkimykseni pastorin virassa päättyivätkään huonosti, koska en tunnistanut susien hyökkäyksiä, ja miten monet mainiot uskovat joutuivatkaan sen vuoksi häviöön? Minua puistattaa ajatella sitä, ja olen vilpittömästi tehnyt parannuksen Herran valtaistuimen edessä.

Lammas, joka ei ole oppinut kuulemaan paimenen ääntä, ei kuule kutsua tulla pois laitumelta, jolla sudet kuljeksivat yöllä. Minkään seurakunnan ei pitäisi joutua sellaiseen vaaraan. Jos ihminen ei tunne Herran ilmestysmannan vastaanottamisen tietä, hän löytää oman tiensä – uskonnollisen lihan tien, jota kuljetaan ilman ilmestystä.

Herra selitti tämän viestin uudelleen varmistaakseen, että opetuslapsen ymmärsivät sen oikein.

Johannes 10:7 – 17

7. Niin Jeesus vielä sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi.

8. **Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja ryöväreitä; mutta lampaat eivät ole heitä kuulleet.**

9. Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen.

10. Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys.

11. Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.

12. Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne.

13. Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista.

14. **Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut,**

15. niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä.

16. Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, **ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.**

17. Sentähden Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisinkin.

Jos me Herran pastoreina ja palvelijoina emme opeta hänen kansaansa kuulemaan hänen ääntänsä, me surkeasti laiminlyömme velvollisuuksiamme. Meidän vastuullamme ei pitäisi olla laumaa, sillä meillä ei ole keinoja huolehtia siitä. Vain Jeesus Pyhän Hengen kautta kykenee kunnolla huolehtimaan laumasta, sillä se on hänen kansansa ja ainoastaan hänen. Ilman ilmestyksen *rēma*-sanaa palvelijat eivät ole mitään eivätkä he voi tehdä mitään. Nämä ovat kovia tosiasioita, mutta on parempi kuulla ne nyt, tehdä parannus, ja oppia elämään jokaisesta ilmestyksen sanasta, joka Herran suusta lähtee, pitääksemme kunnolla huolta Herran kansasta. Muussa tapauksessa tuomio on kova ja ankara.

Muistakaa: Me olemme kukin osaltamme Kristuksen ruumiin jäseniä. Kullakin meistä on lahjoja ja kykyjä, joita hän on antanut meille tai on halukas antamaan – hengellisiä lahjoja tai kykyjä, jotka hän voi nostaa esiin, jotta me voisimme palvella Kristuksen ruumiissa. Ainoastaan kukin yksityinen uskova voi toteuttaa oman roolinsa. Ja ainoa keino saada selville, mikä se rooli on, on vaeltaa ”Herran tietä” joka päiväisen häneltä tulevan ilmestyksen mukaan.

Israel reputti Herran opetusohjelman erämaassa. Jeesus sai täyden kympin. Oppikaamme seuraamaan häntä ja oppikaamme olemaan pyhän hengen johtamina, jonka hän on antanut meille ohjaamaan meitä Herran tietä pitkin.

12. Kymmenen Pyhän Hengen oppituntia

Eräänä iltana valmistellessani tätä kirjaa Herra kasvatti sydämeeni suuren nälän tuntea Pyhän Hengen persoona. Eräs veli Kristuksessa profetoi minulle puhelinkeskustelun aikana, että Pyhä Henki halusi opettaa minulle monia asioita, ja että minun pitäisi käyttää paljon enemmän aikaa pyhässä paikassani, Pyhän Hengen salaisessa paikassa, oppiakseni häneltä. Oli selvää, että minun piti käyttää siellä paljon enemmän aikaa, kuin olin käyttänyt viime aikoina.

Puhelinkeskustelun jälkeen kysyin välittömästi Pyhältä Hengeltä, mihin fyysiseen paikkaan hän halusi minun menevän löytääkseni hänen pyhän paikkansa. Hän sanoi, että makuuhuoneeni lattialla juuri siinä, missä olin sillä hetkellä, olisi ihan hyvä.

Polvistuin kasvot lattiaan päin. Aloin ylistää Jumalaa ja lyhyen hetken jälkeen Pyhä Henki alkoi puhua sydämeeni. Hän jatkoi nuhdellen minua sanoilla, jotka olisivat korvin kuultuna olleet huomattavan kärkeviä ja teräviä, mutta hengellisesti niiden vastaanottaminen oli ilo. Hän käski minua lopettamaan sydämeni tottelemattomuus ja alkamaan luottaa häneen täysin. Mieleeni tuli alueita, joissa minulla oli luottamuksen puutetta ja olin vastustanut hänen voimansa vaikutusta minussa aikaisempien ennakkoluulojeni ja kuulemieni opetusten vuoksi. Nämä koskivat Pyhän Hengen voimaa ja ilmenemishyötyjä varsinkin näinä lopun aikoina.

Seuraavana aamuna toimistossani polvistuin jälleen ylistämään Jumalaa niin kuin minulla on tapana aloittaa päivä. Kun asetuin alas, Henki kehotti minua ensin voitelemaan toimistoni öljyllä. Tehtyäni sen ja palattuani polvilleni hän kertoi minulle sydämessäni, että hän on Kuninkaan palvelija, ja että hän on täällä tehdäkseen Kuninkaan (Jeesuksen Kristuksen) tahdon. Hän kertoi minulle Kuninkaan lähettäneen hänet, koska olin julkisesti tunnustanut sen tosiasian, että olin luovuttanut tahtoni Kuninkaalle. Siksi Pyhä Henki oli auttamassa minua oppimaan ja vastaanottamaan kaikki ne asiat, jotka Kuningas oli valmistanut minua varten. Tässä ovat hänen minulle sinä aamuna antamansa sanat. Hän jatkoi antamalla minulle kymmenen oppituntia.

I oppitunti

”Tehdäkseni työtä (sinussa) sinun (oman) tahtosi täytyy yhdistyä minun tahtoni kanssa. Minä teen työtä hengellisessä todellisuudessa, ja tehdäksesi työtä myös siinä sinun tahtosi täytyy yhdistyä minun tahtoni kanssa. Silloin kaikki Kuninkaan lupaukset voivat toteutua.”

”Paul, meidän täytyy viettää paljon aikaa yhdessä. Mitä enemmän sinä teet työtä hengessä minun kanssani, sitä enemmän tuloksia sinä toimitat Kuninkaalle.”

Sitten Pyhä Henki käski minun kirjoittaa nämä asiat ylös. Ne saapuivat sydämeeni ja ne kerrottiin paljon kauniimmin, kuin on mahdollista jäsentää niitä paperille.

II oppitunti

”Minä olen Pyhä ja minä olen Henki. En voi olla mitään muuta. Minä annan elämää, voimaa ja väkevyyttä kaikille, jotka pyytävät sitä ja jotka alistavat tahtonsa Kuninkaalle. Minä olen palvelija. Ne, jotka haluavat palvella, tekevät sen minun kauttani. Älä ole kanssani kevytmielinen äläkä suhtaudu työhöni yliolkaisesti. Minä olen vakavissani ja olen sitoutunut tekemään Kuninkaan tahdon.”

Tässä vaiheessa kaduin työntäneeni Pyhän Hengen silloin tällöin sivuun ja tein parannuksen. Siihen hän vastasi, että parannuksen tekoni oli Kuninkaan palvelijan merkki. ”Palvelijan tahto on aina ja vain tehdä Kuninkaan tahto päättäväisesti ja perään antamattomasti. Älä ikinä lakkaa tekemästä Kuninkaan tahtoa.”

III oppitunti

”Palvelijat ovat taistelijoita. He ovat valmiita näkemään vaivaa. He ovat aina tietoisia tehtävästään. Älä hämmästy, kun sinua pyydetään tekemään jotakin, joka vaikuttaa mahdottomalta. Muista, että minä olen kanssapalvelijasi, koska Kuningas on lähettänyt minut sinulle. Mikä (Herralta tullut ilmestys) näyttää mahdottomalta fyysisessä maailmassa ei ole ainoastaan mahdollista, vaan se on hänen tahtonsa, joka hallitsee maailmankaikkeutta. Siksi älä koskaan epäile hänen tahtoaan, kun olet saanut selville, mikä se on. Minun tehtäväni on auttaa Kuninkaan palvelijoita tekemään se. Ole siis taistelija, joka kieltäytyy antamasta periksi.”

IV oppitunti

”Yksikään sotilas ei voi taistella, jos hän ei luota mestariinsa. Luota minuun täysin, koska minä toimin luottamuksessa. Muista, että en voi tehdä työtä, kun erkaannut minusta. Älä siis sulje minua ulos olemalla luottamasta minuun. Sinulle ei tapahdu mitään minun tietämättäni tai sallimattani sitä edeltä.”

V oppitunti

Jokaisen oppitunnin välissä tajusin tarvitsevani tuoretta Hengen vahvistusta, ja saadakseni sitä Henki ohjasi minut palaamaan polvilleni lepäämään joksikin aikaa ennen kuin istuuduin kirjoittamaan.

”Taivaassa ei ole omaa tahtoa. Kaikki silmät, kaikki sydämet ja kaikkien tahto on suunnattu Kuninkaaseen. Tämä on suuri ilo. Kaikki ylistävät ja palvelevat Kuningasta ilolla. Omalle tahdolle ei ole tilaa.”

VI oppitunti

”Minun ruokani on tehdä hänen tahtonsa, joka lähetti minut. Syödessäsi tätä ruokaa löydät elatuksesi. Syödessäsi hänen tarjoamaansa ruokaa ts. havaitessasi ja sitten tehdessäsi Kuninkaan tahdon, sinä aterioitset hänen pöytänsä ääressä. Tämä tuottaa suurta kasvua sydämässäsi.”

Tässä vaiheessa vaimoni Rita tuli toimistoon tuoden kotona tehtyjä mustikkamuffinsseja ja teetä aamupalaksi. Edelleen näihin asioihin syventyneenä sanoin: ”Jumalan siunausta, Rita.” Tähän Pyhä Henki vastasi, että Ritakin oli Kuninkaan palvelija. ”Hänet annettiin sinulle, että voisit paremmin palvella Kuningasta. Kuningas valitsi hänet sinua varten, ja minä teen mahtavaa työtä hänessä sinusta erillään. Te kaksi ette kuitenkaan voi olla suurenmoisia ilman toisianne.”

Pyhä Henki jatkoi opettamalla hengellisestä ravinnosta. ”Jotakin ruokaa täytyy pureskella jonkin aikaa. Toinen ruoka on niin pehmeätä, että sitä tuskin tarvitsee pureskella ollenkaan. Sinun täytyy kuitenkin muistaa – Kuningas toimittaa ravinnon. Hän valitsee sen ja hän johtaa sen valmistusta.”

VII oppitunti

”Sinun ei tarvitse sanoa mitään, kun lepää hengellisesti. Anna minun palvella sinua. Taistelijat tarvitsevat turvapaikkaa lepoa varten, ja he voivat saada sen ainoastaan minulta hengellisesti. Lepää usein minussa, niin voin palvella sinua. Viedäksesi taistelun voittoon sinun täytyy ottaa voimasi minusta.”

”Olet oppinut menemään minun pyhään paikkaani. Sinun on kuitenkin levättävä siellä paljon enemmän, jotta voin opettaa sinulle Hengen syviä asioita. Lepää minussa. Tämä kerrotaan Hebrealaiskirjeen 3:7 – 4:16. Jumalan kansalle on olemassa lepo, jota harvat käyttävät. Minä ohjaan heidät lepoon, jos he sallivat minun.”

VIII oppitunti

”Katso kelloasi. Miten kauan olet ollut koulussa minun kanssani tänään?” Katsoin kelloani ja totesin olleeni siellä viisikymmentä minuuttia.

”Hengellisessä ei ole aikaa. Tietoisuutta ajasta ei ole, kun aterioidaan pyhässä paikassa Mestarin pöydän ääressä. Mutta ollessasi maailmassa ajasta tulee kompastuskivi. Älä siis tuo kelloasi hengelliseen. Silloin et saa tarvitsemaasi lepoa. Et saa tarvitsemaasi opetusta, ja menet ulos kantaen yhä taistelussa saamiasi haavoja. Sinulla ei ole varaa siihen.”

”Liian monet, jotka mahdollisesti voisivat olla taistelijoita, eivät koskaan opi Pyhän Hengen levon olevan olemassa heitä varten. Hengen asioita voidaan opettaa alistuneelle tahdolle, mutta tahto, joka ei ole alistunut, on liian huolestunut maailmasta ollakseen opetettavissa kovin pitkään. Jos uskovat eivät pysy minun opetuksessani eivätkä anna minun palvella heitä, he menevät liian nopeasti takaisin taisteluun. Silloin he haavoittuvat taistelussa. Joskus he eivät koskaan enää toivu. Älä tuo kelloa läsnäolooni.”

”Minä kerron sinulle, miten läsnäolooni tullaan. Minä vedän kaikki ihmiset Kuninkaan luo. Se on minun tehtäväni. Tämä ei kuitenkaan ole pelkästään pelastusta varten. Minun tehtäväni on vetää kaikki ihmiset yhteyteen Kuninkaan pöydän äärelle. Tämä tehtävä on paljon vaativampi kuin saada kadotetut pelkästään pelastumaan.”

”On harvoja, jotka antavat minun vetää heidät lepoon, koska on vain harvoja, jotka luottavat minuun tarpeeksi kuullakseen minun ääneni sydämessään. Pyydä minua näyttämään miten, niin minä näytän. Minä näytän sinulle kaiken, mikä liittyy pääsemiseen lähemmäksi Kuningasta. Tämä on hänen minulle antamansa ensisijainen tehtävä.”

IX oppitunti

”Tähän asti olen kutsunut sinua palvelijaksi, ja se sinä oletkin. Sinun täytyy kuitenkin muistaa, että olet myös Korkeimman Jumalan poika. Sinä olet myös hänen poikansa, Kuninkaan veli, ja Kuningas on kutsunut sinua myös ystäväkseen. Suurin osa sinun teoistasi on Kuninkaan palvelemista. Tästä syystä hän lähetti minut sinulle – auttaakseni sinua palvelemaan. Älä kuitenkaan unohda, että hän kaipaa sinun kaltaisia ystäviä. Kutsumalla hän on kutsunut sinut ystäväkseen. Olet tiennyt tämän jo jonkin aikaa, mutta harjoitellessasi palvelemista, älä unohda tätä ystävyyttä.”

X oppitunti

”Paul, minä haluan sinun liittävän tämän vierailuni kirjasi viimeiseksi luvuksi. Nyt on aika mennä, ja sinun on palveltava. Sinä voit palata milloin vaan, ja minä tulen kutsumaan sinut usein pyhään paikkaasi opettaakseni sinulle ja näyttääkseni sinulle hengen asioita. Milloin vaan

tulet, ovi on kuitenkin sinua varten aina auki. Näin minä haluan käsitellä Kuninkaan palvelijoita.”

Muista:

1. Tehdäksesi Herralle jotakin hengellistä, sinun täytyy yhdistää tahtosi Pyhän Hengen tahtoon.
2. Ota Pyhä Henki hyvin vakavasti. Älä milloinkaan lakkaa tekemästä Herran, sinun Kuninkaasi tahtoa. Pyhä Henki toimittaa voiman ja väkevyyden Herran tahdon tekemistä varten, jos pyydät sitä.
3. Ole taistelija, joka kestää antamatta periksi. Älä epäile Herran tahtoa sinua kohtaan saatuasi sen selville.
4. Luota Pyhään Henkeen täydestä sydäimestäsi.
5. Taivaassa ei ole omaa tahtoa.
6. Syö (ts. omaksu ja tee), mitä Herra antaa sinulle. Opi aterioimaan hänen pöytänsä ääressä.
7. Mene usein hänen lepoonsa. Tämä on sinun virkistyksesi taistelua varten.
8. Älä vie kelloasi hengelliseen. Ateria-aikojen pitäisi kestää niin pitkään kuin Pyhä Henki ja Herra määräävät.
9. Jeesus on sinun Herrasi. Palvele häntä. Hän on myös sinun ystäväsi. Ole itse myös hänen ystävänsä.
10. Mene pyhään paikkaasi ollaksesi Pyhän Hengen kanssa. Anna hänen ohjata sinut sinne. Sinulla on vapaa pääsy hänen luokseen 24 tuntia vuorokaudessa.

Kirjoittaja

Yksi parhaista neuvoista, jonka olen koskaan lukenut hengellistä palvelutyötä koskien tuli Oral Robertsin omaelämäkerrasta. Hän antoi kymmenkohtaisen kehotuksen pastoreille, ja olen kasvanut erityisen kiitolliseksi ensimmäistä kohtaan aina, kun kuulen sen: ”Minulle tuli selväksi, että viesti on suurempi kuin viestinviejä.” Haluaisin kaiuttaa tätä samaa ajatusta kaikille tämän kirjan lukijoille, koska on niin helppoa joutua ylpeyden saaliiksi, Herran jatkaessa henkilökohtaista työtä meidän kanssamme ja toimittaessa meille ilmestysmannaa.

Minulla on lukuisia ja merkittäviä maallisia, hengellisiä ja akateemisia ansioita. Olen kiitollinen siitä taustasta, joka minulla on. Ei ole väärää nöyryyttä pidättäytyä kiusauksesta luetella niitä. On yksinkertaisesti niin, ettei niillä ole väliä, ja haluaisin paljon mieluummin, että lukija muistaa viestin kuin viestintuojan.

Eräänä iltana valmistautuessani menemään nukkumaan Herra kysyi minulta: ”Paul, haluatko maailmanlaajuisen palvelustyön, vai haluatko nähdä Jumalan sanan leviävän koko maailmaan?” Sydämessäni oli selvää, että Herra oli tyytyväinen tekemään kumman tahansa. Hän antoi minun ymmärtää, että maailmanlaajuisella palvelustyöllä hän tarkoitti korkean profiilin stadionit täyttävää työtä.

Ajattelin tätä hetken ollakseni varma, mutta välitön reaktio sydämessäni oli, ja yhä on tänä päivänä, levittää Jumalan sanaa koko maailmaan ja tehdä se hänen tavallaan eikä omallani. Hän vastasi: ”Hyvä. Tiesin, että vastaisit niin. Ja koska sanoit sen, niin minä tuon sinulle opetettavaksi ihmisiä, joita varten minä täytän stadionit ja ihmisiä, jotka levittävät minun sanani koko maailmaan.”

Itkin pitkään sinä iltana. Tämä kirja on tarkoitettu kuvaamaan kasvua suhteessa Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa. Kaikki, mitä olen ja kaikki, mitä toivon olevani, on olla hänessä, että kunnia olisi hänen ja ainoastaan hänen. Herra tehköön teidät kykeneviksi viemään hänen sanansa kansoille, joko suurella ja näkyvällä palvelustyöllä, tai vaeltamalla hänen yhden tai kahden arvokkaan lapsensa kanssa heidän teillään Emmaukseen auttaen heidän sydäntään yhdistymään Paimenen sydämen kanssa.

Loppuviitteet

ⁱ Sivulla 2. Lainattu omin sanoin teoksesta *One Shall Chase a Thousand*, jonka ovat kirjoittaneet *Mable Francis* ja *Gerald B. Smith*, 1997, *Christian Publications*, 3825 Hartzdale Drive, Cmp Hill, PA 17011, sivu 137. Tapahtumasta kerrottiin alunperin aikakauslehdessä *The Alliance Witness*, 27. helmikuuta 1974.

ⁱⁱ Sivulla 4. NOVUM, Uusi testamentti selityksin, Arvi A. Kariston kirjapaino, Hämeenlinna 1983, Osa III, sivu 52.

ⁱⁱⁱ Sivulla 17. Jos haluatte opiskella lisää aiheesta ”sitominen ja päästäminen” suosittelen lämpimästi kirjaa *Shuttering Your Strongholds: Freedom From Your Struggles*, jonka on kirjoittanut *Liberty S. Savard*. *Bridge-Logos Publishers*, 1300 Airport Road Suite E, North Brunswick. NJ 08902, julkaistu 1992.

^{iv} Sivulla 19. Teen eron Pyhän Hengen ja pyhän hengen välillä. Pyhä Henki on Antaja ja hänen antamansa lahja on pyhä henki.

^v Sivulla 19. Ihminen voi olla uudesti syntynyt eikä puhu kielillä. Monet ihmiset ovat mainioita Kristuksen miehiä ja naisia, vaikka eivät koskaan ole saaneetkaan opetusta. Ne, jotka haluavat vaeltaa tehokkaammin Hengen voimassa, tarvitsevat kuitenkin kielillä puhumista ja kaikkia muita työkaluja. Jokainen uudesti syntynyt uskova **kykenee** käyttämään niitä. Monia yksinkertaisesti jarrutetaan omien pelkojensa takia, ymmärryksen puutteen vuoksi tai Roomalaiskirjeen 8:15 mainitun orjuuden hengen vaikutuksesta. Jos haluatte opiskella Raamattua enemmän aiheesta, miten jokainen uudesti syntynyt uskova voi ottaa vastaan ja oppia puhumaan kielillä suosittelen kirjaa *Acts 29 Course, Volume I: Your Power In Christ*, jonka on kirjoittanut *Paul D. Norcross* tai Heikki Pekkarisen luentoja, jotka löytyvät internetistä osoitteesta <https://www.perustietoajumalansanasta.com>.

^{vi} Sivulla 20. Jotkut uskovat viittaavat sellaisiin voiteluihin jonkun henkilön vahvana puolena, toiset saattavat kutsua niitä erityislahjoiksi ja jotkut jopa hengellisiksi ilmiöiksi.

^{vii} Sivulla 24. NOVUM, Uusi testamentti selityksin, Arvi A. Kariston kirjapaino, Hämeenlinna 1983, Osa V, sivu 163.

^{viii} Sivulla 30. Luvussa kymmenen tätä aihetta käsitellään enemmän. Kun ihminen luovuttaa tahtonsa, ovi on auki saatanan sisäänkäymälälle. Muita oven avaajia ovat tunnustamattomat synnit, sukupolvesta toiseen etenevät kiroukset, itse aiheutetut kiroukset, anteeksiantamattomuus jne. Riivaustila on harvoin totaalinen enempää kuin tahdon luovuttaminen on totaalinen. Esimerkiksi vihainen juoppo on riivattu eikä hallitse käyttäytymistään. Mutta kun hän on selvä, hän vaikuttaa normaalilta henkilöltä ja hallitsee käytöksensä täysin. Useimmiten pahojen henkien vaikutus uskovoissa on osittainen. Kristityt eivät koskaan nouse ottamaan oikeutettua asemaansa Herran armeijassa, jos he eivät osaa käsitellä saatanan hyökkäyksiä, jotka se aiheuttaa pahojen henkiensä kautta.

^{ix} Sivulla 44. *E.W. Bullinger, Number in Scripture, Kregel Publications, Grand Rapids, MI, 1978, sivut 235 – 242.*

^x Sivulla 45. Samarian synty viittaa erityisesti kahteen kultaiseen vasikkaan, jotka Jerobeam pystytti palveltavaksi Daanissa ja Beettelissä (I Kuningasten Kirja 12:28; II Kuningasten Kirja 10:29; 12:16; II Aikakirja 11:15; 13:8). Ihmiset antautuivat epäjumalien palvelukselle, noituudelle, velhoudelle ja muille okkultismin muodoille. Tämä oli suora seuraus siitä, että he laiminlöivät ilmestysmannaa tuottavan suhteen kehittämisen Herran kanssa.

^{xi} Sivulla 47. Alkuperäisen tekijänoikeus: 1912 The Rodeheaver Company. Tällä hetkellä vapaasti lainattavissa.

^{xii} Sivulla 55. II Korinttolaiskirjeen 3:16 – 18 mukaan Herra on Henki, joka ei ainoastaan tuo ymmärrystä ja ota peitettä pois heidän sydämensä päältä, vaan hän on myös se Henki, joka muuttaa ihmisen itsensä kaltaiseksi. Viestejä voi tulla Isältä (Matteus 16:17), Jeesukselta Kristukselta (Johannes 10:27; Apostolien teot 9:10 – 16) ja Pyhäältä Hengeltä (Johannes 16:13; Apostolien teot 13:2). Pankaapa merkille Johanneksen 16:13, että pyhä henki puhuu, mitä häntä on käsketty puhumaan. Ainoastaan ilmestyksen kautta voi ihminen tietää eron. Jos siitä ikinä

tulee teille ongelma, niin miksi ette kysyisi sitä Herralta? Riippumatta siitä kuka milloinkin puhuu, ei voi olla ristiriitaa, koska kaikki kolme ovat yhtä mieltä.

^{xiii} Sivulla 69. Markuksen evankeliumin 16. luvun lopun jakeiden autenttisuus on pitkään ollut kysymys korkeampaa kriittistä ajattelua edustavien koulujen oppineiden keskuudessa, mutta todisteet niiden mukaan ottamiselle ovat ylivoimaiset. Esimerkiksi yli 18 unsiaaleilla ja 600 kursiiveilla kirjoitetuista olemassa olevista kreikan kielisistä käsikirjoituksista vain kahdet unsiaaleilla kirjoitetut jättävät nämä jakeet pois. Kaikissa muissa unsiaaleilla ja kaikissa kursiiveilla kirjoitetuissa ne ovat mukana.

Enimmäkseen kaikki löydetty versiot (joista monet ovat huomattavasti vanhempia kuin olemassa olevat kreikan kieliset käsikirjoitukset) sisältävät nämä jakeet. Erityisen merkittävää on, että näihin kuuluvat syyrialainen ja curetonialainen Peshitta-teksti ovat vanhimpia. Latinankieliset versiot, joiden uskotaan perustuvan vanhempiin käsikirjoituksiin kuin vanhimmat löydetty kreikan kieliset käsikirjoitukset, sisältävät nämä jakeet. Samoin nämä jakeet sisältyvät goottisiin, koptisiin (ja kaikkiin muihin egyptiläisiin versioihin) sekä armenialaisiin, etiopialaisiin ja georgialaisiin versioihin.

Lopuksi varhaiset kirkkoisät joko viittasivat tähän Markuksen evankeliumin paikkaan tai lainasivat näitä jakeita. Heihin kuuluu yli 100 kirkkoisää 100 – 300 luvuilta jKr. (mukaan lukien Justin Marttyyri, Irenaeus, Hyppolytus) ja yli 200 miestä 300 – 600 luvuilta jKr. (mukaan lukien Eusebius, Hieronymus ja Augustinus). Lainattu teoksesta *The Companion Bible*, jonka on kirjoittanut *E.W. Bullinger, Zondervan*, liite 168; julkaistu 1974.

^{xiv} Sivulla 72. Monia Vanhan testamentin kertomuksia voidaan tarkastella ”malleina”, jotka kuvaavat meidän vapautustamme tai käyttäytymistämme Uuden testamentin asiayhteydessä. Esimerkiksi vapautusta, joka taattiin Raahabille punaisen nauhan sitomisesta ikkunaan merkiksi Joosuan miehille Jerikossa, pidetään mallina Kristuksen uskoville toimittamasta vapautuksesta tänä päivänä. Apostoli Paavali käytti Jumalan kansan ”kastetta” pilvessä ja Punaisessa meressä mallina meidän kasteestamme Kristukseen tänä päivänä (I Korinttolaiskirje 10:1 – 4). Neljättä miestä Nebukadnessarin tulisessa pätsissä on usein käytetty mallina Kristuksen lunastuksesta, suojeluksesta ja rauhan välityksestä.

^{xv} Sivulla 72. *Brown, Driver, Briggs, Gesenius, The New Hebrew and English Lexicon, Christian Copyrights, Inc., 1983*

Strong's Exhaustive Concordance of the Bible, McDonald Publishing Co.

^{xvi} Sivulla 82. Kristillisissä piireissä putkahtelee esiin yllättävän sitkeä ja vaarallinen oppi, joka kieltää, että Jumalan Pyhästä Hengestä uudesti syntynyt henkilö voi tulla pahan hengen riivaamaksi. Parempi ilmaisu (englanninkielellä), jota Derek Prince Ministries käyttää opetuksissaan on sana ”demonisoitu” (engl. demonized). Jos haluatte oppia tästä aiheesta lisää, luvussa 10 sitä käsitellään perusteellisemmin. Uskova ei voi ainoastaan tulla demonisoiduksi, ts. pahojen henkien vaivaamaksi tai kontrolloimaksi, vaan se on niin yleinen ongelma kristillisissä seurakunnissa, että Jumala antoi henkien erottelemisen työkaluksi niiden havaitsemista varten ja Jeesus Kristus antoi meille vallan sitoa ne ja heittää ne ulos. Suosittelen Kenneth Haginin kirjaa *The Believer's Authority, Kenneth Hagin Ministries, PO Box 50126, Tulsa, Oklahoma 74150-0126, USA* ja pastori Dale M. Sidesin kirjoja ja seminaaria, *Exercising Spiritual Authority, Liberating Ministries for Christ International, PO Box 38, Bedford, VA 24523-0038, USA*.

^{xvii} Sivulla 85. Minä suosittelen lämpimästi pastori Tim Sullivanin kirjaa *By the Grace of God I Am What I Am*. Luku kaksi *A Fountain of Life* sisältää hyvin hyödyllistä tietoa uskoville, jotka haluavat kasvaa sydämensä kunnioituksessa ja tottelevaisuudessa Herran edessä. Se on myös erityisen hyödyllinen opetettaessa, miten vältetään pitämästä Jumalaa itsestään selvyytenä. Tätä on käytetty luvalla.

^{xviii} Sivulla 90. ”Noudattaa” villitseviä henkiä I Timoteuksen 4:1 on kreikan kielen sana *prosekhō*, joka tarkoittaa huomioida tai arvostaa. Se saattaa sisältää myös merkityksen ”ottaa vaari”, ”pitää huolta”, ”varoa”, ”kavahtaa”, ”pysytellä jossakin” tai ”liittyä johonkin”. Selvästi tässä I Timoteuksen 4:1 tarkoitetaan houkuttelemisprosessia tahdon luovuttamiseksi ja se parhaiten luonnehtii yhtä yleistä tapaa, jolla uskovat voivat tulla demonisoiduiksi seurakunnassa tänä päivänä. Määritelmä sanalle *prosekhō* on otettu teoksesta NOVUM, Uusi testamentti selityksin, Arvi A. Kariston kirjapaino, Hämeenlinna 1983, Osa V, sivu 647.

^{xix} Sivulla 92. On houkuttelevaa samaistaa ilmaisu pahan hengen ”vaivaama” riivaustilaan, demonien vaikutukseen, demonisoitumiseen jne. Tämän luvun tarkoitus on näyttää Raamatusta, että kristityt **voivat** tulla demonien vaivaamiksi joutumatta eksyksiin etsiessään vähemmän loukkaavaa ja hyväksyttävää raamatullista ilmaisua sen kuvaamiseksi. Raamatussa ei ole minkäänlaista viittausta siihen, että sellainen vaiva olisi lakannut vaikuttamasta seurakuntaan tänä päivänä. Seurakunnassa tarvitaan yhä parantumista sairauksista ja niin tarvitaan vapautumista demoneista. Lukija saattanee haluta hankkia muita tästä aiheesta julkaistuja lähteitä, kuten Derek Prince Ministries julkaisemat teokset, PO Box 19501, Charlotte, NC 28219-9501, USA.

^{xx} Sivulla 92. Sama väite on yhtä suuressa määrin totta puhuttaessa sukupolvesta toiseen etenevien kirousten, noituuden kirousten ja itse aiheutettujen kirousten murtamisesta uskovien elämässä. Saadaksenne enemmän ymmärrystä näistä asioista, joihin yleisesti viitataan ilmaisulla vapautuksen palvelutyö, minä suosittelen pastori Carl Foxin tekemää työtä, *Christian Faith International, Shekanah Lane, Huntington, TN 38344, USA*.

^{xxi} Sivulla 103. Katsokaa IV Mooseksen 12:1 – 8, missä Herra luettelee viisi tapaa, joilla hän puhuu ihmisille. Halutessanne lisätietoa tästä aiheesta suosittelen John ja Paula Sandfordin kirjaa *The Elijah Task, Victory House, PO Box, 700238, Tulsa, OK 74710, USA*.

^{xxii} Sivulla 103. Halutessanne lisätietoa ja syvyyttä aiheesta, miten lapset opetetaan vaeltamaan Hengessä, suosittelen lukijaa hankkimaan David ja Kathie Waltersin tuottamaa materiaalia, *Goodnews Fellowship Ministries, Route 28 Box 95D, Macon, GA 31210, USA*.